

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
1067
БРОЈ
9. VI 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ДА ЛИ ЋЕ ИЗУМРЕТИ
ВИДЕЋЕ СЕ!
ЈА ВОЛИМ
+
НЕГО !

ДА МИ ЈЕ ЗНА-
ТИ ЈЕСМО ЛИ МИ
ФРРРУКЕ ИКАД И
ПОСТОЈАЛЕ?

НАМА БИ ЈАЈА ОД
ФРРРУКА БИЛА
ЗАЈЕТА ДРАГО-
ЦЕНА ПОМОК НА
ДУГИМ ПУТОВА-
ЊИМА ПО КОС-
МОСУ. ГОРЕ ЈЕ
ИХ РАНА ПРИ-
ЛИЧНО ЈЕДНО-
ЛИЧНА!

ВАСИОНСКИ!

ТРАЖЕ СЕ ФРРРУКЕ ИЗ
ЗАБАВНИКОВОГ СТРИПА!

250 ТРАГАЧА!

ЈУГИН И ТЕЛЕВИЗИЈА НИ-
СУ ЗНАЛИ НИШТА-ЧИТАЈТЕ
ВЕСТИ НА 6-ТОЈ СТРАНИ!

1.000.000
ДОЛАРА ЗА
ФРРРРУКЕ!

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● кад би човек имао чуло вида развијено као јурао могао би да чита наслове у новинама на раздаљини од 400 метара.

● често се догађа да се из разних аутомата за пиће, цигарете, сендвиче итд. за убачени новац не добије жељена роба. Зато се неретко могу видети љутити

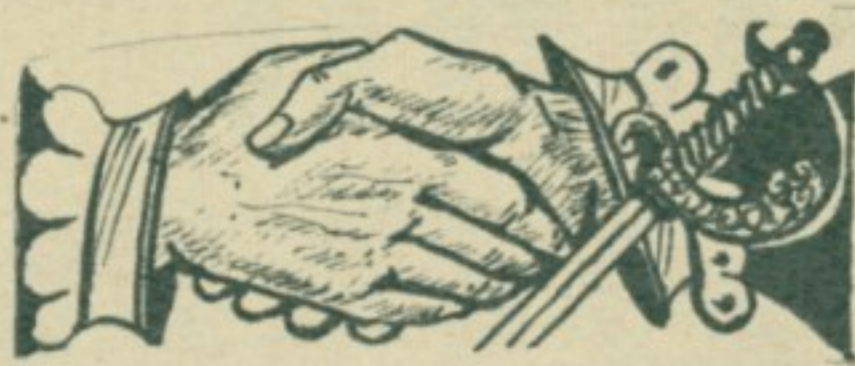
мулци како бесомучно пресу и ударају по њовим апаратима. Недавно је један радник у једном бродопрадилишту у Француској решио да се освети: дизалицом је подигао аутомат на висину од 15 метара а онда га са те висине пустио. Апарат се разбио а радник је покупио новац са земље.

● у неким земљама обред венчања љубавља се у кухињи. На Јави се, на пример, сматра да су двоје младих венчани ако млада и младожења поједу из истог тањира колач од кукуруза. У бразилским селима венчаним се сматра онај пар који из једне чаше попије ракију.

● у смучарској школи у Стратону у САД родила се нова врста зимског спорта: скок са скакаонице удвоје, и то на једном пару смучки.

● обичај руковања десном руком настао је пре више векова када су мач и сабља чинили саставни део мушке одеће. Тада, када би се срела два мушкарца, они би љубавезно пружали један другом десну руку као доказ да ниједан од њих двојице не држи у тој руци оружје и да нема рђаве намере.

● у Фулди у Савезној Републици Немачкој недавно је саграђена прва кућа од таласастог картона у Европи. Кућа има облик шатора а велика је 40 квадратних метара. Зидови ње необичне куће дебели су 20 сантиметара и опремљени нарочитим изолационим материјалом који ублажује продирање звукова и

штити од топлоте и хладноће. Да би био отпорнији на кишу, снег и сунце овај грађевински материјал појачан је још и синтетичком материјом којој је додано стаклено влакно. Кућа је погодна за одмор и нужни смештај а њена тежина без намештаја износи свега 1300 килограма. Може се монтирати за седам дана.

● за 70 година живота просечни Американац употреби 100 милиона литара воде, изгори 80.000 литара бензина, поједе пет тона mesa и попије 14 тона литара млека.

● за 24 часа брада порасте за пола милиметра. Густина длаке у бради је 5 до 6 пута мања него на глави.

Ripley

Веровати или не!

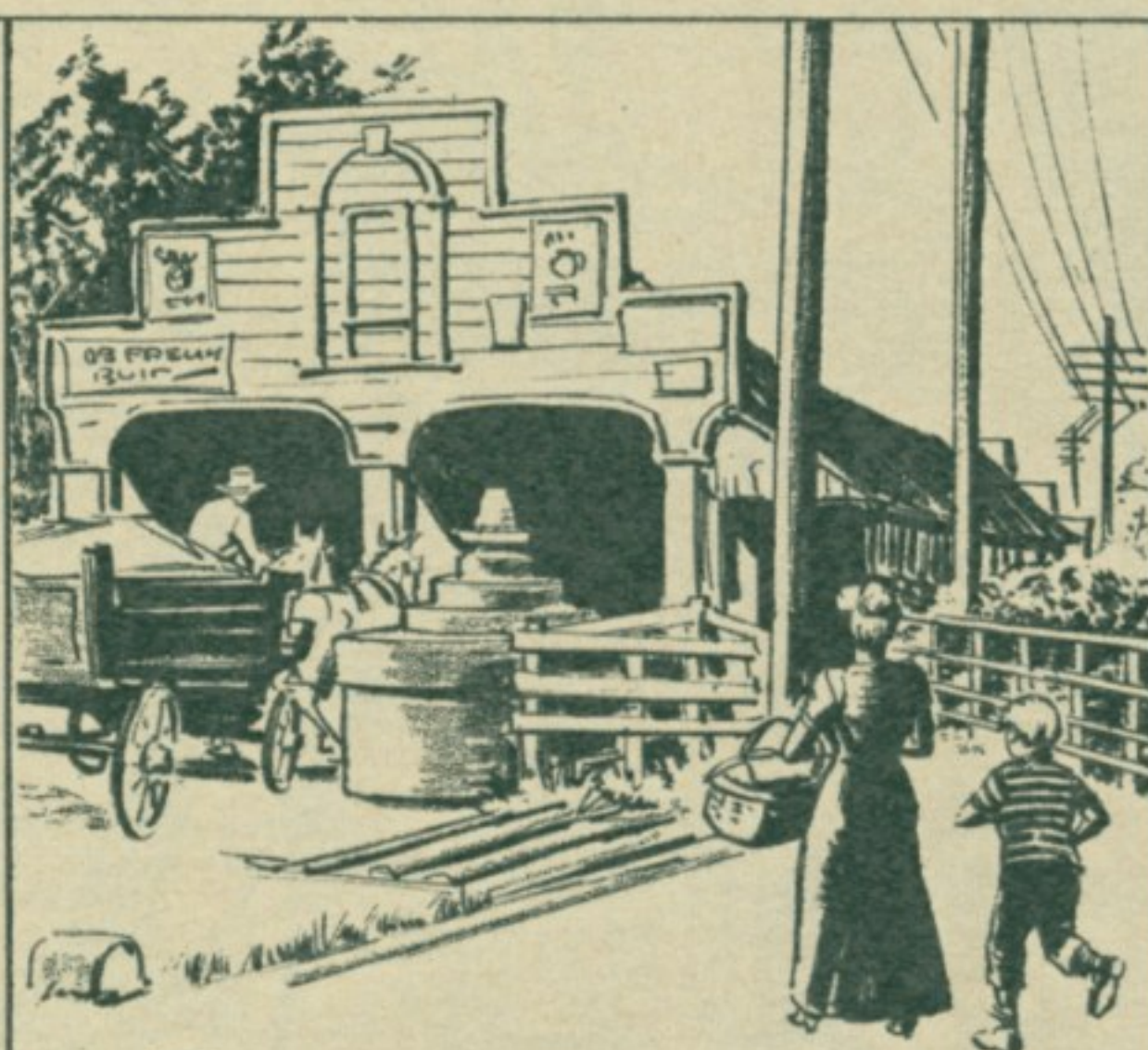
НАЈДАРЕЖЉИВИЈИ ЗАШТИТНИК ПОЕЗИЈЕ

ИНДИЈСКИ СУЛТАН МАХМУД ЕЛ ГАЗНИ (967-1030) ДРЖАО ЈЕ НА СВОМ ДВОРУ 8 ПЕСНИКА И СВАКОМ ОД ЊИХ ИСПЛАЌИВАО ЈЕ ГОДИШЊЕ ОНОЛИКО ЗЛАТА КОЛИКО ЈЕ БИО ТЕЖАК!

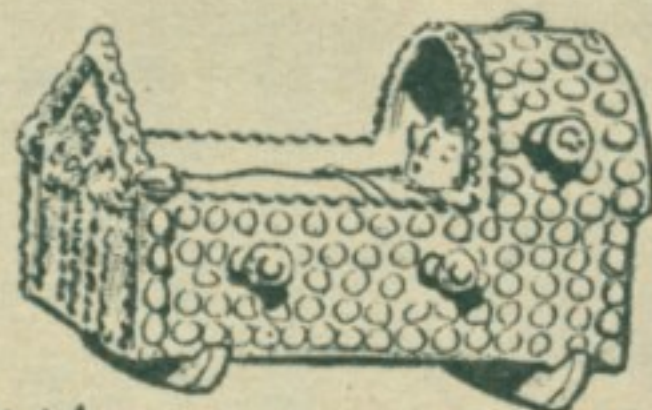
Еџиџаф

НА ПРОБУ ХЕРБЕРТА ГИНТЕРА У ЕНХЕНДОРФУ (НЕМАЧКА) КОЈИ МУ ЖЕЛИ "СРЕЌАН ПУТ".

СТАРИ ПОКРИВЕНИ МОСТ

ПРЕКО РЕКЕ ВИЛИС У БЛИЗИНИ ГРАДА ГЕРНСИЈА (САД) САГРАЂЕН ЈЕ 1828. ГОДИНЕ НА СУВОЈ ЗЕМЉИ А ТЕК ЈЕ КАСНИЈЕ ИСПОД ЊЕГА СПРОВЕДЕН ПОТОК - ЈЕР ГРАДИТЕЉИ Нису ЗНАЛИ КАКО ДА ГА ПОДИГНУ ИЗНАД ВОДЕ!

ВЕОМА ЛЕПЕ КОЛЕВКЕ

ИЗРАЂИВАЛА ЈЕ ВИШЕ ОД 100 ГОДИНА ПОРОДИЦА АДАМС ИЗ СТОКА НА ТРЕНТУ (ЕНГЛЕСКА) ОД ПЕЧЕНЕ И ЕМАЛИРАНЕ ИЛОВАЧЕ.

ДОКТОР ГИЉОТИН

КОЈИ СЕ СМАТРА ПРОНАЛАЗАЧЕМ ГИЉОТИНЕ, БИО ЈЕ ПРЕВРЕМЕНО РОЂЕН ЈЕР СЕ ЊЕГОВА МАЈКА УЗРУЈАЛА ДОК ЈЕ ПОСМАТРАЛА ЈЕДНО ПОГУБЉЕЊЕ!

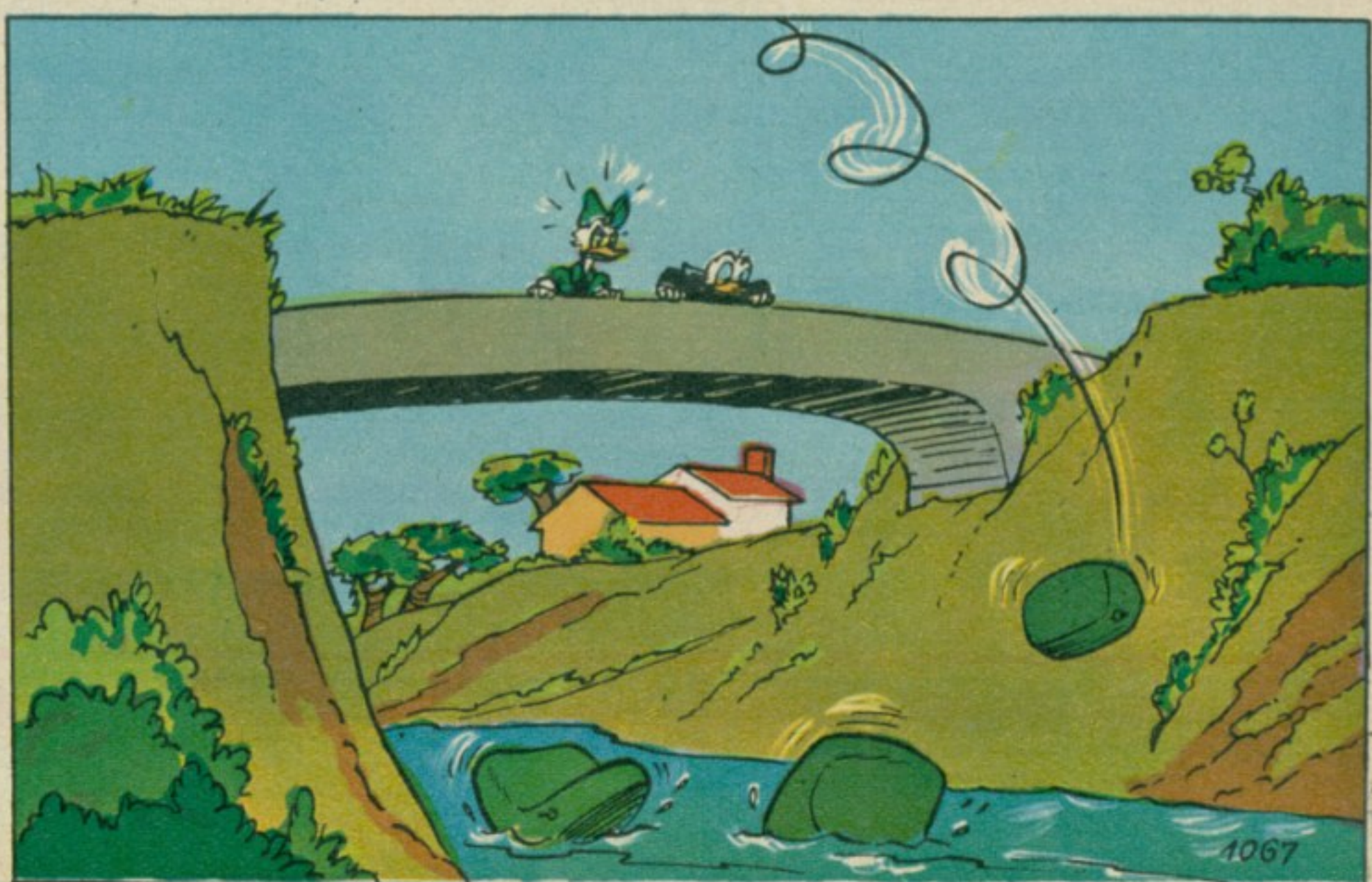
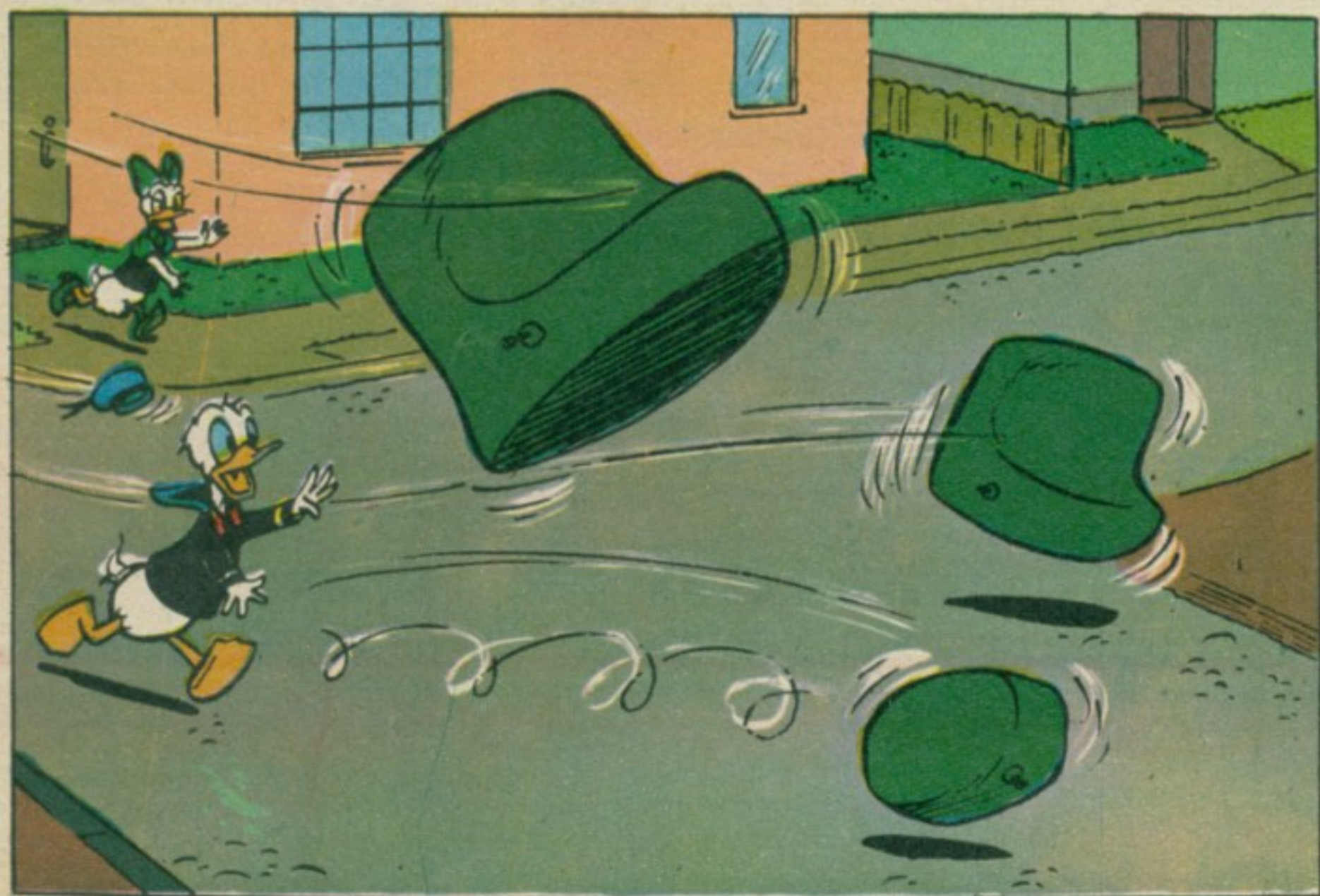

ОПОСУМ

ГРАДИ СВОЈЕ ГНЕЗДО ОД МАТЕРИЈАЛА КОЈИ ДОВЛАЧУ ПОМОЋУ РЕПА.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

Задали су муке савезн

Када је између Јапана и САД избио рат препадом јапанске авијације на базу Перл Харбур 7. децембра 1941, светска јавност била је изненађена модерном јапанском ваздушном флотом. Јер, све до тада, ниподаштавајући јапанска достигнућа на пољу авијације, стручни часописи доносили су само застареле типове јапанских авиона, модерне 1930. године. Овај немар грубо се осветио јер је буђење било више него болно у шта су се на лицу места уверили амерички пилоти плаћајући туђе грешке својим животима.

Генералова супруга

Јапанци су имали компликован начин означавања својих авиона и он се састојао од низа речи и бројева којима су додавани име главног конструктора, година производње, серија, намена, верзија, јединица и друго. Да би лакше разумели о којим је авионима реч, амерички шифранти у почетку су једноставно све ловце назвали ЗЕРО а бомбардере МИЦУБИШИ. Како је ово означавање могло довести до велике збрке, сваком типу авиона додато је и неко кратко звучно име. Тако су их пилоти јасније разазнавали у наређењима преко радио-станица.

Једном новом бомбардеру шифрант је дао име ЦЕНИ како се звала супруга мрзовољног америчког генерала Макартура. Мислило се да ће ово орасположити генерала, али се он разбеснео и авион је прекрштен у САЛИ. Иначе, авиони су добијали имена као ЦЕК, ХЕГИ, ЗИ, ПИТИ.

ЗЕРО је према званичном новом коду добио име ЗЕКЕ али је стари надимак задржао током читавог рата јер су сви врло добро знали о коме је ловцу реч. Он је за Јапанце био оно што је СПИТФАЈЕР представљао за Британце или МЕСЕРШМИТ за Немце. Име ЗЕРО или НУЛА дошло је отуда што морнари броје од нуле а не од један а управо је америчка морнаричка авијација, стационирана на Далеком истоку, долазила у додир са тим авионима.

Убица Колдвел

Овај назив никако није значио потцењивање јапанског ловца, напротив! Једно

моторни ЗЕРО са мотором од 1.300 коњских снага, наоружан са 2 топа и 2 митраљеза, био је у ваздуху покретљив као чигра, у дуелима скоро неухватљив у

нишану, па је и у рукама просечног пилота представљао опасног противника.

Јапански ЗЕРО правили су на Далеком истоку чудо од иначе солидних америч-

ких ловаца типа КЕРТИС. Амерички пилоти гинули су узалуд покушавајући да доскоче противнику. Најзад су се умешали и Британци. Из Велике Британије упућена

је у Порт Дарвин комплетна ловачка група најмодернијих СПИТФАЈЕРА IX А са радарима за навођење. Пилоти су били Аустралијанци са великим борбеним искуством против немачких елитних ловаца. Групом је командовао познати ас Колдвел звани Убица.

Ускоро је дошло до окршаја. Јапанци су у то време скоро непрекидно нападали Порт Дарвин. Другог маја 1943. године радар су открили групу од 21 јапанског бомбардера и 30 ЗЕРО ловаца. У сусрет су им, на знак узбуне, полетела 32 СПИТФАЈЕРА. Иако их је радарски официр добро навео, резултат борбе био је поразан: оборено је 13 британских СПИТФАЈЕРА а само 1 јапански бомбардер и 4 ловца. Самопоуздање Аустралијанаца опасно је поколебано.

Лупинг испред носа

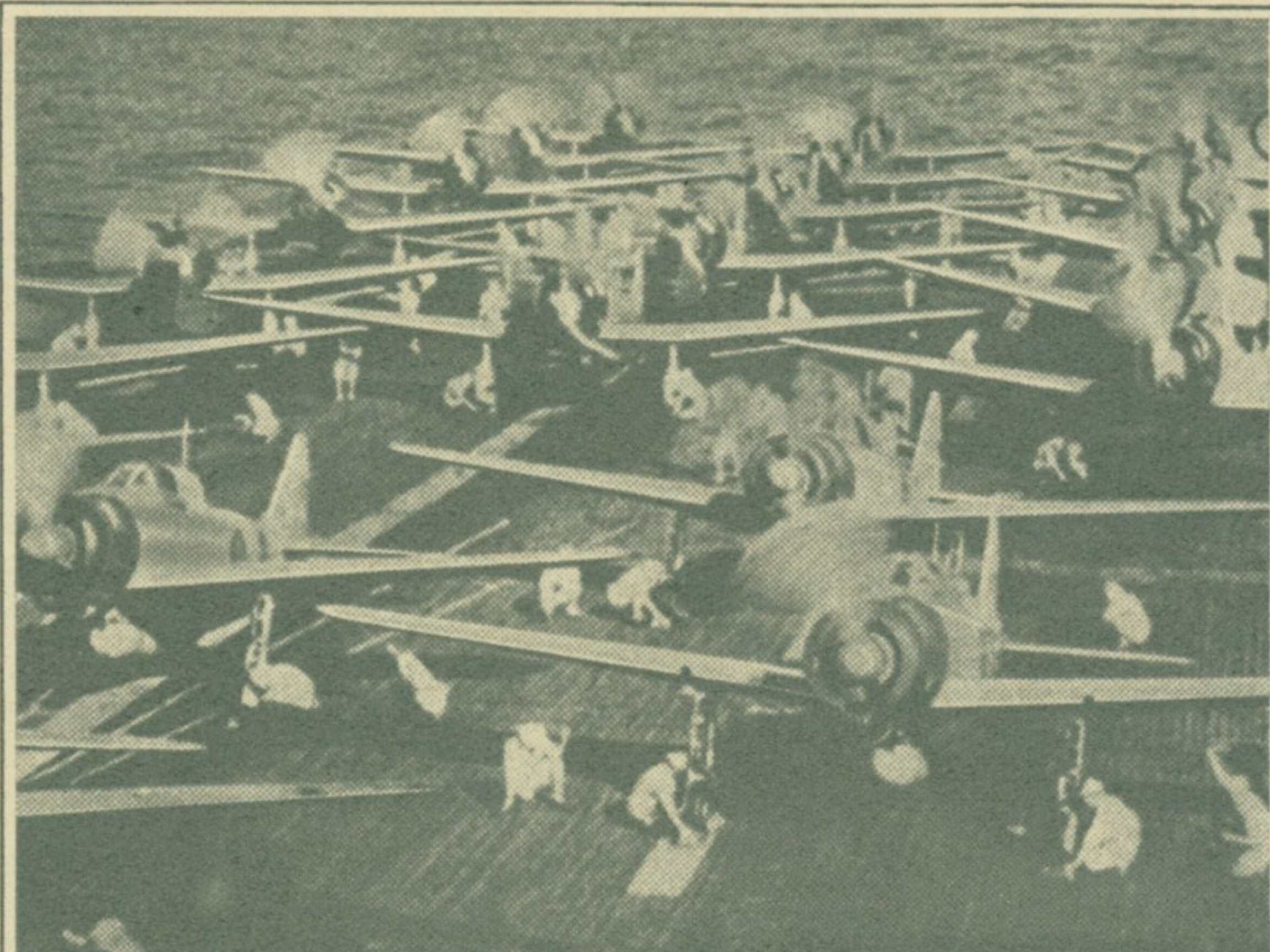
Тридесетог јуна Јапанци су поново напали, овога пута са 27 бомбардера БЕТИ које је штитило 30 ловаца ЗЕРО. СПИТФАЈЕРИ су их пресрели далеко испред циља, али од 41 СПИТФАЈЕРА, колико је полетело у борбу, 6 се није вратило у базу.

У ваздушној борби код Дарвина 6. јула 1943. учествовао је и познати аустралијски пилот Беј Адамс. Група од 24 СПИТФАЈЕРА сукобила се с 27 јапанских бомбардера САЛИ и 21 ловцем ЗЕРО. Изненадним нападом одозго Аустралијанцима је пошло за руком да оборе 10 бомбардера. Беј је управо довршио једну САЛИ и појурио за ловцем ЗЕРО. Повећавао је брзину и баш када је требало да притисне окидач топова, Јапанац му је скоро испред носа направио лупинг с минималним пречником! При таквој брзини сломио би се сваки други авион, али ЗЕРО не. Беју је било јасно да није дорастао противник — обрушио се с висине од 7.000 метара и вратио у базу. ЗЕРО га није јурио.

У току рата изграђено је у јапанском ваздухопловном концерну 7.000 авиона ЗЕРО. Страшни ЗЕРО ипак је имао слабих страна: био је ломљив као јаје и букнуо би од неколико зрна тешког митраљеза. Био је направљен само да напада и побеђује, па није имао изолован резервоар за гориво нити икакав панцир за пилота. И обично је побеђивао.

НАПРАВЉЕН ДА ПОБЕЂУЈЕ

И У РУКАМА ПРОСЕЧНОГ ПИЛОТА ЈАПАНСКИ ЛОВАЦ ЗЕРО БИО ЈЕ ОПАСАН ПРОТИВНИК

ЗЕРО: једномоторни клипни ловац и ловац-бомбардер, једносед, нискокрипац, металне конструкције. Распон крила 11 м, дужина трупа 9,03 м, тежина без пилота и горива 1.780 кг, мотор у звезди од 1.315 КС, брзина 570 км/ч, радијус лета 500 км, 2 топа калибра 20 мм и 2 митраљеза калибра 7 мм.

КЛОПКА НАД ЛАМАНШОМ

**ЗАТО ШТО НИЈЕ ЛИЧИО
НА ОСТАЛЕ НЕМАЧКЕ
АВИОНЕ, ФОКЕ-ВУЛФ
ЈЕ У ПРВИ МАХ ЗБУ-
НИО ПИЛОТЕ РАФА**

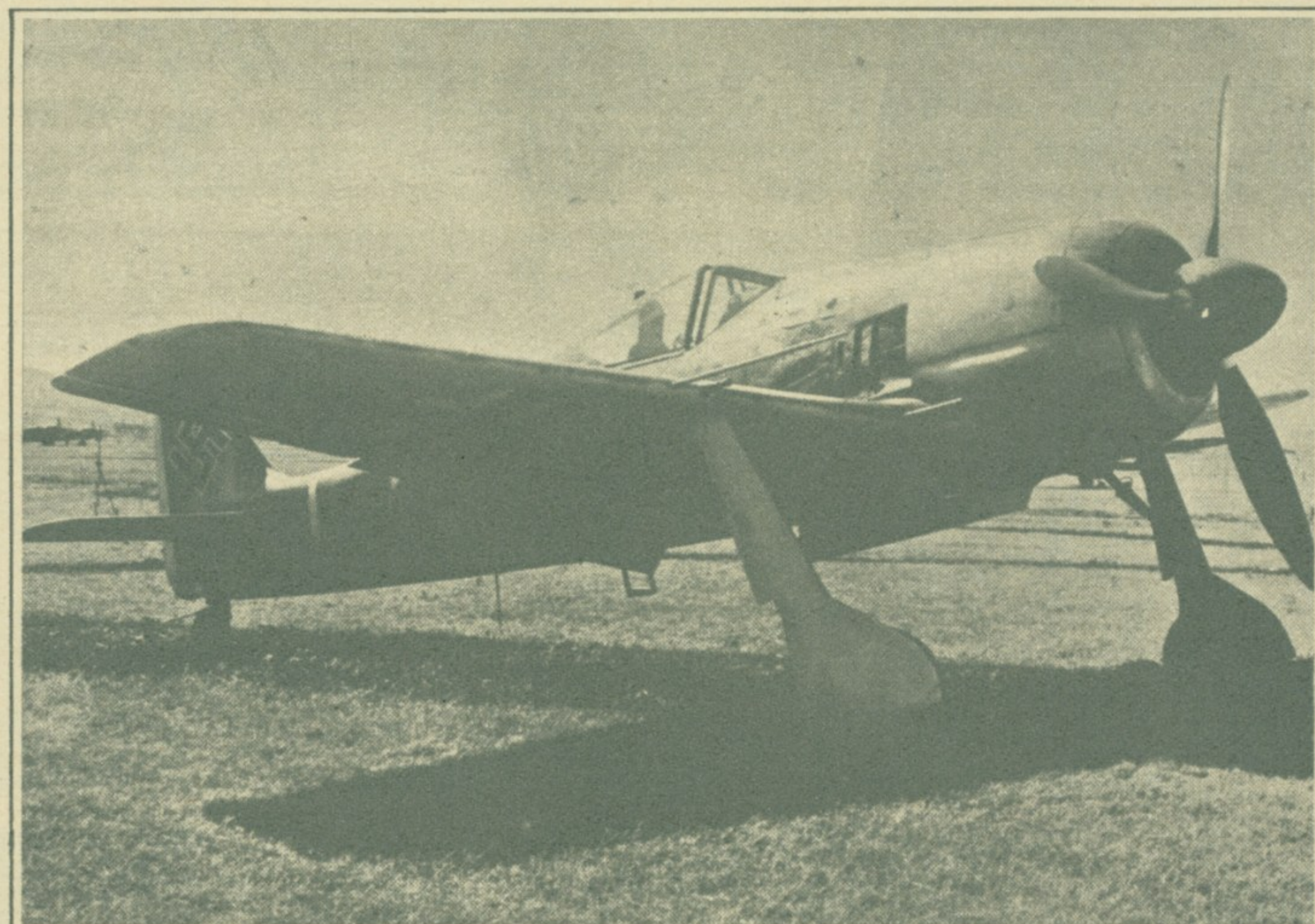
Чим се 1941. године на ратном небу појавио нови ловачки апарат ФОКЕ-ВУЛФ 190 А, било је много нагађања око тога да ли је уопште направљен у немачким фабрикама. Јер, нови ловац имао је звездаст мотор са ваздушним хлађењем што је било сасвим супротно концепцији немачких конструктора ловачких авиона. Они су сматрали да је гечно хлађење подесније јер су се при наглој промени висине и температуре ваздуха догађале мале промене температуре мотора. Код ваздушног хлађења ово је било далеко неповољније.

ТА — У ЗНАК ПРИЗНАЊА

Ипак, био је то немачки апарат. Прва серија ФОКЕ-ВУЛФА 190 А из рађена је у фабрици „Фокс-Вулф флугзојг верке А. Г.“ у Бремену и по њој је авион добио име. Фабрика је основана 1924. и у рату је углавном производила ловачке авионе чији је главни конструктор био инжењер Курт Танк. Авион је уведен у борбу 1941. против ловаца британског ратног ваздухопловства — РАФА. Од 1941. до краја 1943. грађена је прва верзија ФОКЕ-ВУЛФА са мотором на ваздушно хлађење, а од почетка 1944. до капитулације Немачке верзија Д авиона са мотором у линији хлађењем течносту, назван ФОКЕ-ВУЛФ дугоноси.

Током рата изграђено је укупно 15.000 ловаца обе верзије у 13 фабрика међу којима су најважније, поред оне у Бремену, биле у Марјенбургу, Халберштату, Каселу, Шверину. Обе верзије ФОКЕ-ВУЛФА биле су солидно израђене, са удобном и прегледном кабином у којој су пилоти одлично подносили велика убрзања захваљујући подешеном седишту. Последња верзија ФОКЕ-ВУЛФ 190 Д носила је ознаку **Та** по конструктору Курту Танку, у знак посебног признања.

Савезнички ловци брзо су упознали ФОКЕ-ВУЛФ који је у борби са њима најчешће излазио као победник. Пошто је нападао савезничке бомбардере, ловци РАФА морали су да блокирају сва опасна подручја. На дан 21. децембра 1943. две ескадриле СПИТФАЈЕРА блокирале су рејон Камбре одакле

ФОКЕ-ВУЛФ 190 А: ловац једносед, металне конструкције, једнокрилац с мотором БМВ-801 од 1875 КС у звезди. Верзија Д има мотор Дајмлер Бенц од 2000 КС. Брзина 680 км/ч. Распон крила 10,50 м, дужина 8,84 м, тежина 4000 кг. Четири топа калибра 20 мм и два митраљеза калибра 13 мм.

су немачки ловци нападали савезничке тешке бомбардере на путу преко Ламанша. Једну ескадрилу водио је капетан Обертен, познати пилот РАФА.

НЕБО СЕ ЗАМРАЧИЛО

На висини од 7.000 метара небо је било ведро, непријатеља нигде. Изненада је радарски оператор упозорио вођу на приближавање непознате формације авиона. Истог тренутка небо се замрачило од ФОКЕ-ВУЛФА који су се сручили са висине и отворили ватру из свих топова. Било их је 30. Ескадриле СПИТФАЈЕРА панично су се распршиле по небу. Изненађење је успело и прве жртве руше се на земљу. Ломе се крила, неколико СПИТФАЈЕРА пада у ковиту вукући за собом густ дим.

После првог запрепаштења пилоти РАФА покушавају да организују отпор. Узалуд. Капетан Обертен успева да се извуче летећи увис.

Његова три млада пратиоца остају далеко за њим: двојица су оборена а трећем је граната уништила радио-станицу и он, прибијен уз леђни челични штит, жури увис да потражи спас. Један ФОКЕ-ВУЛФ приближио се Обертену с леђа, отворио ватру из топова и промашио, али је због инерције избио испред циља. Обертен га је за 5 секунди раскомадао својом топовском ватром. Међутим, одмах су га напала још 4 ловца.

Обертен се обрушио и, летећи ниско изнад њива, провлачећи се из међу дрвећа, фабричких димњака, црквених торњева, једва утекао преко Ламанша. Његов авион добио је 7 погодака. Од 23 СПИТФАЈЕРА колико је учествовало у патролирању, оборено је 6 а 9 је тешко оштећено.

КАО ЈАТО ВРАБАЦА

Другог марта 1945. 6 ТЕМПЕСТА које је предводио познати амерички ас Фербанкс добило је задатак да

у околини Бремена напада све покретне мете. Пошто су на отвореној прузи погодили 4 локомотиве, Фербанкс је повео своје ловце да потраже непријатеља у ваздуху. Пењали су се јужно од Бремена где су били немачки аеродроми. На висини од 3.000 метара упали су у танке облаке. Од Немаца ни трага. Одједном, из једне рупе у облацима сјурише се на њих 30 ФОКЕ-ВУЛФА, познатих дугоносих. Одмах су отворили ватру из топова поделивши се у мање групе.

ТЕМПЕСТИ су се разлетели као јато врабаца. Авион пилота Стенса падао је у пламену. Фербанкс је покушао да побегне у облаке, али су га тамо дочекали топовски рафали два дугоноса и сасекли. Остали ТЕМПЕСТИ побегли су скоро до тла и једва извукли главе.

Мада су немачке фабрике авиона биле стална мета савезника и често завршавале у пламену, ФОКЕ-ВУЛФОВИ су до краја рата представљали страх и трепет неба.

Б. М.

МИЛИОН ДОЛАРА ЗА ФРРРУКЕ!

МЕЂУНАРОДНА ЕКСПЕДИЦИЈА ТРАЖИ ФРРРУКЕ У НАШИМ ШУМАМА, ГДЕ ЈЕ ФИКИУС?

ЉУДИ И ЊИХОВА ЗАНИМАЊА

У ЦРВЕНИМ КОЛИМА

ГАСИТИ ПОЖАР НИЈЕ НИМАЛО
ЛАКО, АЛИ ЈЕ МНОГО ТЕЖЕ МЕ-
ЊАТИ ВОДУ БЕЛИМ МЕДВЕДИМА

Наједном је одјекнула сирена? возачи су успорили, пролазници застали. Пројурила је колона великих црвених кола са ватрогасцима са стране. На трозорима су се појавиле главе радозналих: „Где ли то гори?“

Прошли су ватрогасци! Угасили ватру! И сви смо их заборавили. Сетићемо их се тек кад поново негде букне ватра.

Какви су то људи ватрогасци? Потражили смо Петра Рунића, једног од најпознатијих ватрогасаца Београда.

КАКО САМ СЕ ПОКРСТИО

— Никако нисам могао да одмакнем од другог разреда тада чувене Друге мушке гимназије. Можда је тако и почело моје приближавање ватрогасном занату — каже Петар Рунић. — Уместо да учим редовно сам бежао са часова право на игралиште БСК-а. Ту сам имао успеха. Догурао сам и до првог тима подмлатка. Међутим, за полугође су и тамо тражили да се покаже добра оцена из веронауке а ја сам, на жалост, баш са тих часова редовно бежао. Шта да радим? У помоћ ми је притекао један друг.

Одвео ме је протестантском попу и овај ми је издао потврду да сам протестант! Сад сам био слободан. Пошто нисам православац, не морам да присуствујем часовима. Али, моја радост била је кратког века: прво отац, па професор веронауке поп Влада Милутиновић, сазнали су за моје „покрш-

тавање“. Добио сам батине које и данас памтим.

Дали су га на снајдерски занат да се смири, али Пера се ни ту није дуго скрасио. Уто се заратило и отац га је као већ поодраслог момчића одвео у Босанску Дубицу на једно шумско радилиште. Чим је отац сео у воз за Београд, Пера је побегла у партизане. Ни ту није остао дуго. Нису знали шта ће са њим, био је премлад. Сад није имао куд па је запуцао пешке у Београд. Једва је некако прешао мост између Земунa и Београда. Уплашена породица била је запрепашћена. Да би га склонили, сестра је дошла на идеју да га убаци — међу ватрогасце! Али то је било лакше рећи него остварити.

— Имао сам само 17 година и да би ме примили морао сам да измислим да сам старији. Нашао сам два сведока који су с упаљеним свећама у рукама потврдили да сам служио војску што је био услов да постанем ватрогасац. Наравно, нису то учинили царе.

ТРОВАЊЕ

Чим се нашао међу шмрковима, шлемовима, пожарним лествицама, овај немирни гимназиста знао је: то је оно! Само накратко напустио је нов посао, опет је отишао у партизане и ту дочекао крај рата. Нудили су му да остане, али он се вратио у Пожарну команду и ту остао до данас, скоро 30 година.

Сада Петар Рунић има 48 година, крупан је и весео, сав у покрету. Још увек је

ватрогасац мада га је здравље издало.

— То је било кад смо гасили фабрику обуће „Млади пролетер“ горе на Ђерму — каже Петар. — Запалила се кожа. Доста смо је лако угасили али је дуго тињало. Сви су моји отишли. Кренуо бих и ја али ми се одједном приспавало, очи ми се склапају. Пођем ка вратима али осетим зиму. Помислих: „Седи мало, Перо! Заслужио си!“

Освестио сам се тек у дворишту. Спаси ме другови али од тада више нисам оно што сам био. Не ваљам. Било је то тровање монокси-

дом, оно опојно од кога се умире.

Многи мисле да ватрогасци гасе само пожаре. Искључено. За то Петар Рунић има безброј доказа.

— Дођите кад чистимо воду белим медведима у Зоолошком врту, па да видите шта је страх. Нико не сме доле код њих и онда кога ће другог да зову него нас. Прошли пут пође један на мене а ја беж на мала врата, па чекам да се одмакне. Онда опет уђем.

ИСТОПИЛЕ МИ СЕ ЧИЗМЕ!

— Гадно је било и кад се код оних других, мрких медведа, запалило сено. Дошли ми, довели црева, пробај под овим, пробај под оним углом, не може им се никако прићи. А ватра сукља ли сукља. Шта да се ради? Кажем себи: „Не вреди, Перо, мораш ући. Ако те поједу, поједу“. Уђем и док сам гасио они мирни, али кад пламена нест, рикнуше право на мене. Никад више тамо!

Ипак, најчешће је Петар спасавао од ватре људе и њихову имовину. При том је много пута касно позван, видео је много несрећа а

често замало није и сам страдао. Тако му је једном пламен захватио гумене чизме. Истопиле су му се на ногама! Да није испод имао вунене чарапе, ко зна шта би било.

У РИМСКОМ БУНАРУ

На питање колико је ватрогасаца у Београду Петар није хтео да одговори. То је тајна. Сви ватрогасци сврстани су у једну бригаду која је подељена на четири чете. Та чета се дели на водове а ови на десетине. Једна ватрогасна кола имају посаду од 6 људи. Још је Петар пристао да каже само то да се деле на навалну и водну групу, да се сва настављена црева зову „пруга“, а да у танк ватрогасних кола стане од 3.000 — 10.000 литара воде, зависи која кола крену.

Много радије прича о доживљајима из службе. Веселим и мање веселим, али у век узбудљивим.

— Јавили су нам да је неки човек добро попио и у таквом стању кренуо преко залеђеног Дунава, пао на ред реке и ту заспао. Освајуо дан а као за инат оју жило и то добро. Сви се окупиле на обали: милиција новинари, али стоје. Ако не кренем, онај веселник ће ускоро бућ у воду и готово.

Пођем ја. Дунав огроман. Некако прегурам стотину метара кад лед поче да пуца. Како ја коракнем, направим се вијуга уз крчкање. Кад сам стигао до спаваца, клекао сам не верујући да ћемо се нас двојица избавити. Али, не кажу залуд да пијанци имају луду срећу. Корак по корак и стигли смо. Кад сам изашао на обалу, ноге су ми клецале. Био сам сав у голој води од страха. Дошло ми је да пољубим земљу.

Силазио је Петар Рунић и у Римски бунар да тражи одбегле душевне болеснике. висио је и над старим Панчевачким мостом чији је под имао дрвене греде које је локомотива воза често пазила, спасавао ствари од велике вредности, али и старе столице, извлачио децу, мачке. Ипак, још је не помишља на пензију.

— Радићу докле год могу и док сам потребан.

П. Т. 7

КАКО СЕ ПОСТАЈЕ ВАТРОГАСАЦ

Свако ко заврши средњу стручну школу, металске или грађевинске струке, здрав је и служио је војску, може постати професионалан ватрогасац. Наравно, онда кад ватрогасној команди у његовом месту затребају нови чланови, па распише конкурс.

И жене могу постати ватрогасци али — добровољни. Кад заврше одређени курс, оне такође добијају униформе, шлем, значку и учествују у гашењу пожара као помоћ професионалним ватрогасцима.

ЗАБАВНИКОВА БАШТА

Бола

РУЖА — Због лепоте и мириса с правом носи титулу краљице цвећа. Порекло јој није познато. Има је безброј врста у хиљадама дивних боја и мириса, од дивљих, које живе слободно у природи, до култивисаних. Сваке године у свету се одржавају изложбе и такмичења ружа а најлепше врсте добијају награде и медаље.

ЛАЛА — Холандију зову земљом лала јер се тамо највише гаји мада јој је постојбина у Персији и Турској. Вековним упорним укрштањем добијене су лале најразноврснијих облика и боја. Сан свих одгајивача — да узгаје црну лалу — није се остварио. Постоји тамнољубичаста лала, али црна не. Цвећари, ипак, не одустају.

Цвеће спада међу најлепше украсе природе и уколико је човек у току свог развитка стицао више смисла за лепо, утолико је већу пажњу обраћао цвећу. Њим је украшавао себе и свој дом па је почео и да га гаји док најзад, вештачким укрштањем, није успео да лепотом боја и облика превазиђе и саму природу.

Још стари Грци и Римљани дивили су се цвећу и трудили се да га увек имају у кући и башти. Римски цар Тиберије подигао је у I веку наше ере прве стакларе, па је у свако доба године имао свежих ружа којима су кићене царске одаје. Многе врсте цвећа пренете су у Европу са Истока за време крсташких ратова. Половином XV века Европа је упознала каранфил, у XVI веку лалу а у XVII петлову кресту.

Када се појавила прва орхидеја, богати Европљани су је плаћали гомилама злата. Орхидеја је и данас веома скупа али много мање него раније јер су пронађени приступачнији и јевтинији начини за њено одгајање. Међутим, она је титулу краљице цвећа морала да уступи ружи која је мање осетљива и ретка, али је људи више воле.

Гајење цвећа прилично је компликован посао и тражи много стрпљења, знања и љубави, али неке обичније врсте може да гаји свако и на тај начин улепша своју околину.

ПЕРУНИКА — Леп баштенски цвет најчешће љубичасте, беле или жуте боје. Постоји око 180 врста перуника које успевају у топлијим крајевима северне Земљине полулопте. Код нас се гаји 13 врста веома живих привлачних боја. Кртоле неких перуника садрже етерична уља која се употребљавају у козметици. Наш народ зове је и сабљица и радо је узгаја.

Про љубље

ЦИНЕРАРИЈА — Једногодишња украсна биљка пореклом с Канарских острва.

БУЛКА — Диван пољски цвет који расте у житу, живе црвене боје због чега се и каже „црвен као булка“. Не треба је брати јер јој латице одмах опадну — био је украс поља.

ПАПУЧИЦА — Добила је име према карактеристичном цвету који подсећа на меку папучу, иначе се званично зове калцеоларија по италијанском научнику из XVI века Франческу Калцеоларију. Цвета зими као собна биљка али се брижљивом негом постиже да цвета и у пролеће на отвореном — у башти.

ШАФРАН — Вишегодишња је биљка и цвета два пута годишње, у јесен и у пролеће. Има га разних боја а најређе се среће љубичаст. Користи се у медицини јер тучкови садрже гликозу и етерична уља а познат је и као зачин. Веома је декоративан па га људи радо гаје у вртovima. Расте и у пољима.

ВУЧИКА — Биљка гроздастих цветова различитих боја. Има је око стотинак врста а обично расте на дебелим, испраним и кречом сиромашним тлима. Крта је па је треба садити у заветрини или је заштитити од ветра. Семе садржи доста скроба и употребљава се као сточна храна, па се због тога доста гаји.

БАЈКЕ СВИХ НАРОДА СВЕТА

БАЈКЕ СЕВЕРНИХ ИНДИЈАНАЦА
1

ИРСКЕ БАЈКЕ
2

ИТАЛИЈАНСКЕ БАЈКЕ
3

КОРЕЈСКЕ БАЈКЕ
4

ЕСКИМСКЕ БАЈКЕ
5

БАЈКЕ ЈУЖНОГ МОРА
6

БЈЕЛО РУСКЕ БАЈКЕ
7

БАЈКЕ СА АЛАСКЕ
11

НОРВЕШКЕ БАЈКЕ
8

ЕСТОНСКЕ БАЈКЕ
9

АВГАНИСТАНСКЕ БАЈКЕ
10

МАРОКАНСКЕ БАЈКЕ
12

БАЈКЕ АМЕРИЧКИХ ЦРНАЦА
13

МОНГОЛСКЕ БАЈКЕ
14

ФИНСКЕ БАЈКЕ
15

ВИЈЕТНАМСКЕ БАЈКЕ
16

ЕТИОПСКЕ БАЈКЕ
17

БАЈКЕ ДОСЕЛЕНИКА САД
18

БАЈКЕ СА МАДАГАСКАРА
19

ИСЛАНДСКЕ БАЈКЕ
20

БАЈКЕ ЈУГАДОРИЈЕ
21

ДАНСКЕ БАЈКЕ
22

ШВЕДСКЕ БАЈКЕ
23

ЛЕТОНСКЕ БАЈКЕ
24

УЗБЕКИСТАНСКЕ БАЈКЕ
25

ЛИТОНСКЕ БАЈКЕ
27

РУСКЕ БАЈКЕ
28

УРАЛСКЕ БАЈКЕ
29

КАВКАЗСКЕ БАЈКЕ
30

СУДАНСКЕ БАЈКЕ
31

АМЕРИЧКЕ БАЈКЕ
32

УКРАЈИНСКЕ БАЈКЕ
26

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ »НАРОДНА КЊИГА«

даје специјални попуст читаоцима ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА за књиге библиотеке „БИСЕРИ“: уместо 10, платићете 7 дин. (за сваку књигу) поштару кад их донесе. За готово се могу поручити најмање 3 књиге. На отплату (само комплет) по цени од 252 дин. у 12 месечних рата по 21 дин. Прву рату плаћате када вам књиге донесу (поузећем).

Попуните наруџбеницу и пошаљите на адресу: ИП „НАРОДНА КЊИГА“, 11001 Београд, Шафарикова 11.

ИП „НАРОДНА КЊИГА“,
11001 Београд, Шафарикова 11

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем:

1. ЗА ГОТОВО: БАЈКЕ под бројем - _____ по цени од 7 дин. Укупан износ од _____ динара платићу поштару кад ми донесе књиге.
2. Комплет БАЈКИ по цени од 252 динара у 12 месечних рата. Прву рату 21 дин. платићу поштару кад ми донесе књиге.

(Купац)

(Пошт. број и место)

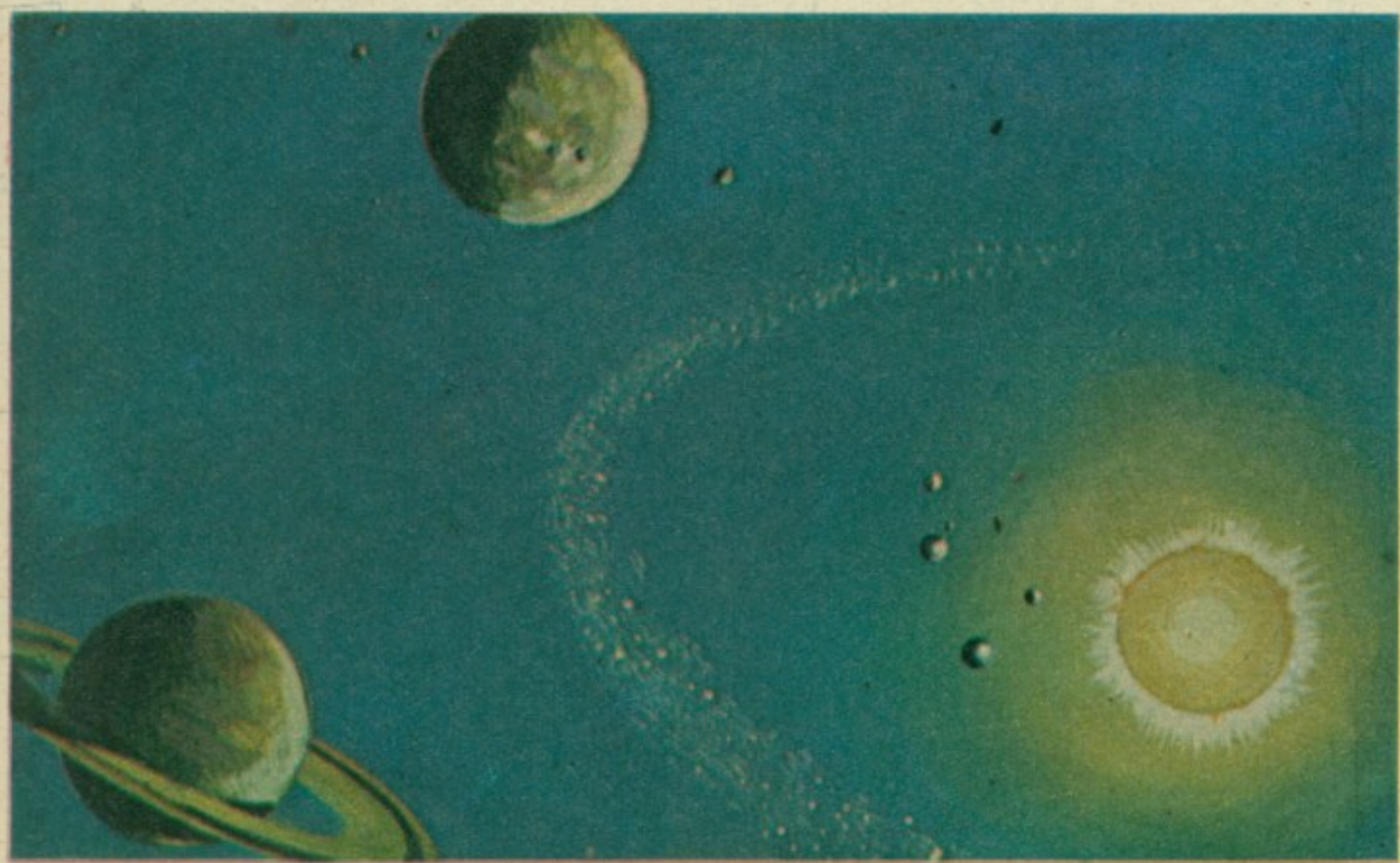
(Улица и број)

(Датум)

(Потпис)

БАЈКЕ свих народа света упознаће вас са обичајима, патњама и победама народа свих континената. Народна машта испрела је свет добрих и храбрих — који увек побеђује и свет злих — који бивају кажњени.

НИКОЛА КОПЕРНИК

ПРИКУЦАНЕ ЗВЕЗДЕ — Све до XVI века smatralo se da je Zemlja nepomično небеско тело у центру свемира и да се „небо“ с осталим планетама и Сунцем око ње окреће. Ту теорију поставио је астроном Птолемеј у II веку. Читавих 13 stoleћа људи су веровали да је небески свод начињен од чврстог материјала и да су звезде добро прикуцане да не би пале.

МЛАДИ ПОЉАК — У овај геоцентрични систем (геа — грчки земља) први је посумњао млади пољски астроном Никола Коперник, рођен у Торину 1473. Коперник је студирао у Кракову, затим у Болоњи право и астрономију и у Падови медицину. Од 1505. па до смрти 1543. живи у Пољској не прихватајући позиве да присуствује научним скуповима у иностранству.

У КУЛИ — У Фромборку у Пољској наставио је Коперник своја астрономска проучавања. Из ноћи у ноћ седео је у кули где је направио опсерваторију и посматрао небеска тела. И што их је дуже проучавао, све више се удаљавао од Птолемејевог система. Најзад је закључио да се Сунце не окреће око Земље већ да се Земља и све планете окрећу око Сунца.

СМРТНИ ГРЕХ — Такав закључак представљао је у оно време не само револуцију у астрономији већ и напад на цркву. Црква је проповедала да је Бог створио Земљу као центар васионе и да је сваки онај ко тврди другачије јеретик и грешник. Није стога никакво чудо што је Коперник оклевао да званично објави свој хелиоцентрични систем.

ЗА БУДУЊНОСТ — Своја запажања и закључке Коперник је скупио у књигу коју је брижљиво припремао. Истовремено је, у своје учење упућивао одабрану групу пријатеља и следбеника. Рукопис је годинама држао скривен, допуњавао га, исправљао и припремао за будућност. Када је 1543. оболео и остао делимично парализован, одлучио је да своје дело објави.

ПРЕВАРЕН — Коперник је желео да своје учење публикује пре него што умре а знао је да му се ближи крај. Осим тога, плашио се да га пријатељ Андреус Осиндер коме је поверио посао око штампања не превари и објави да његови закључци нису доказане теорије већ само претпоставке. То се и догодило али је Коперник умро не знајући да је обманут.

МАКБЕТ НИЈЕ

ЗА ТРАГЕДИЈУ »МАКБЕТ«, КОЈА СЕ ИЗВОДИ НА ПОЗОРНИЦАМА ШИРОМ СВЕТА, ШЕКСПИР ЈЕ ИЗ ИСТОРИЈЕ ЗАСЛУЖИО — СЛАБУ ОЦЕНУ!

Шкотском племићу и заповеднику краљевске војске Макбету укажу се једне вечери три вештице и прорекну му да ће постати краљ. Усхићен овим он одмах напише писмо својој жени и исприча јој шта му се догодило.

Кад је ускоро шкотски краљ Данкан дошао у госте у Макбетов замак у Инвернесу, амбициозна леди Макбет је већ имала смишљен план како да јој се муж домогне круне. По њеном наговору Макбет је убио краља на спавању. Краљев син, престолонаследник Малком, бојећи се за сопствену главу, побегао је тада у Енглеску и Макбет је постао краљ. Али, владавина суровог узурпатора није дуго трајала јер се Малком ускоро вратио с војском коју је добио као помоћ од енглеског краља. После кратког окршаја млади племић Макдаф донео је Малкому Макбетову главу.

СВИ СУ ГА ВОЛЕЛИ

У овој Шекспировој причи, тврде историчари, осим имена краљева готово да и нема ничег истинитог. Под пером великог драматичара Виљема Шекспира неки енглески владари су прошли боље а неки горе него што су заслужили. Зашто је Макбет пао у толику пишчеву немилост не зна се, али постоји претпоставка да је

Шекспир своју трагедију писао према непровереним подацима једног шкотског хроничара.

Да би се ствари поставиле на своје место треба почети још од 1034. године када је Данкан постао краљ Шкотске. Енглеска је у то време била још саксонска земља а Виљем Освајач, који ће касније покрити владаре Острва, тек седмогодишњи дечак.

Три у оку шкотских владара била је тада североисточна покрајина Мари. Њом је владала једна моћна племићка породица и с колена на колена борила се за круну, не допуштајући ником са стране да је преузме. Шкотским краљевима било је довољно да јој чулу име па да потегну мач. Ерл од Марија у доба Данкана био је управо „зли“ Шекспиров јунак Макбет. У бици код Елгина 1040. године он је убио Данкана и преотео му круну.

О Макбетовој владавини нема много података, али се зна да је у његово време у земљи владао ред и мир. Макбет је помагао цркву, био дарезљив према сиромашнима и народ га је волео. Био је то, по свему судећи, добар и mudar краљ и нимало није лично на подлог Шекспировог убицу чије су речи:

„Притворним лицем не скријем ја оно што срце притворно ми зна.“

НЕЗАХВАЛНИ КРАЉЕВИЋ

Данканов син Малком за време Макбетове владавине налазио се у избеглиштву на енглеском двору. Он се био прилично навикао на тамошњи начин живота али није никад заборавио да му по наслеђу припада власт у Шкотској.

Макбет је већ седамнаест година управљао Шкотском када је одбегли краљевић с војском састављеном од Енглеза и Шкота кренуо на север. У бици до које је дошло у шкотској грофовији Абердиншир убио је Макбета и преузео круну.

Мада се Шекспирова прича овде завршава, треба још нешто додати о Малкому о коме историчари не мисле баш да је био само безазле-

ни, неправдом погођен краљевић.

Чим је он дошао на престо, избила је нова побуна племства из Марија које је седело с миром само кад је неко од његових био на власти. Малком је у крви угушио ову побуну, а онда је покушао силом да припоји Шкотској две северне енглеске грофовије: Дарам и Нортамберленд. То је била његова захвалност за великодушно гостопримство које је читавих седамнаест година уживао на енглеском двору. Пет пута је Малком прелазео енглеску границу и улазио у ове покрајине пуштошећи цркве и села, правећи ужасне покоље становништва и одводећи са собом робље. Његови сукоби са Енглеском трајали су читавих десет година и ко зна кад би се завршили да их

Можете ме сматрати једним од физичких радника у Јовановом телу. Нисам сјајни хемичар као његова јетра, нити верни роб као његово срце. Ја сам најтрошњији део његовог тела док живи а, ако опстанем, најтрајнији после његове смрти. Може се догодити да останем још неколико хиљада година пошто се остали делови Јовановог тела претворе у прах.

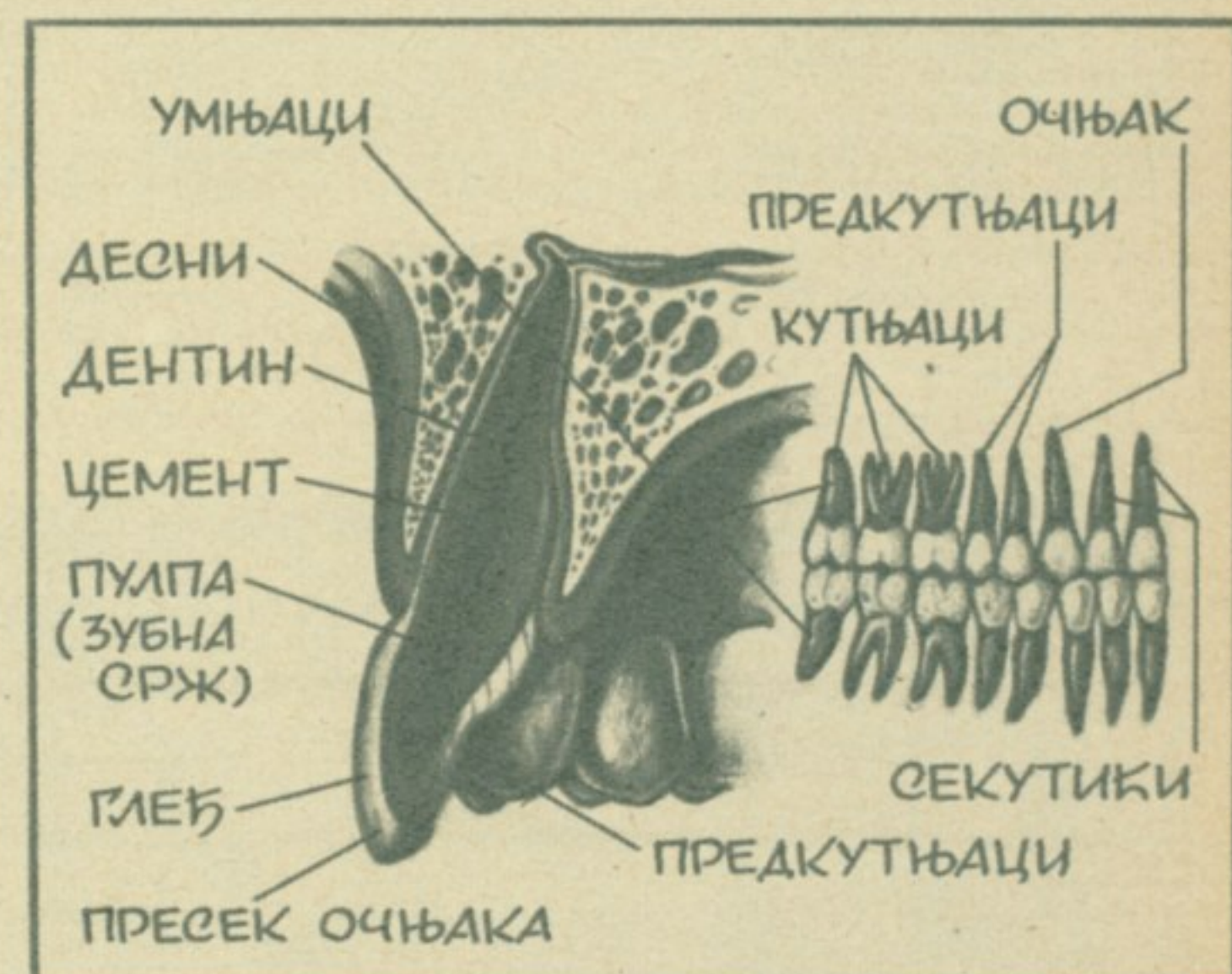
Ја сам Јованов горњи десни зуб или „очњак“. Са својим близанцем са леве стране и два одговарајућа зуба у доњој вилици члан сам тима од 32 зуба. Са толико зуба Јован почиње живот одраслог човека. Када Јован једе, ми почињемо процес варења и доприносимо његовом уживању у јелу. Храна баш не би била укусна када би се гутала у комадима.

Неке наше одлике су заиста изванредне. Имамо је дну врсту загризаја за мекану, а другу врсту за тврду храну. Можемо да издржимо притисак који би згњечио друге органе. Јетра, кожа и већина других саставних делова Јовановог тела могу сами да изврше неке поправке када су повређени. Ми не можемо. Оштетите нас и ми остајемо оштећени.

УМЊАК ЧЕКА 18 ГОДИНА

Мислим да имам право да говорим у име осталих Јованових зуба јер је очњак веома занимљив. Јованови сујеверни преци веровали су да су моји ко-

ЈА САМ ЈОВАНОВ ОЧЊАК

рени тако дугачки да досежу до ока.

Можда смо првобитно били крљушти на рибама у древним морима. Али постепено, како је почео живот на копну, мењали смо облик и положај и постали зуби. При рођењу, Јован је имао пуна уста зуба, нас 52 сакривена у десни-ма. Још нисмо добили коначан облик, али сазрева-

ње 20 „млечних“ зуба већ је увелико почело, укључујући и стварање омота од глеђи. Када је Јован био одојче, његова вилица је била мала и неразвијена, његово лице обликовано за сисање а не за жвакање. Једва је било места за млечне зубе, а камоли за 32 колико их имају одрасли.

Шест месеци после Јо-

У Шекспировој драми три вештице саопштавају Макбету да ће завладати Шкотском

КРИВ

Магбет није убио краља Данкана на спавању, већ се круне помогао у часној бици.

није бацио у засенак један много крупнији историјски догађај — долазак Виљема Освајача. Овај нормански војвода освојио је Енглеску

тако брзо да нико није успео да му се супротстави. Малком је схватио да ни он не може да се мери са Виљемовом силном војском. За

то, кад је овај кренуо на Шкотску, он га је одмах признао за свог господара.

Шкотска је остала вазална држава током читаве влада-

вине великог освајача. Међутим, кад је Виљем Освајач умро, 1087. године, његов наследник Виљем Руфус „Риђи“ одлучио је да је пот-

пуно покори. Као прво припојио је Енглеској грофовију Камберленд која се у то време налазила у саставу северне државе.

Разјарени Малком, кога је после смрти Виљема Освајача прошао страх, решио је да се освети и још једном је кренуо на Нортамберленд, настављајући тамо где је стао пре доласка Нормана. Али, Енглези су га, знајући да долази, сачекали на реци Елн. Овог пута Малком се није извукао. Погинуо је заједно са својим сином а њихова искасапљена тела изручена су у енглеској престоници краљу Виљему.

☆☆☆

Неколико векова касније Шекспир је извукао из заборавља Данкана, Макбета и Малкома и написао трагедију по којој ће их свет, углавном, памтити. Ипак, кад би неким чудом устали из гроба и прочитали је, краљеви би били искрено изненађени — пре свега Макбет кога, без сумње, нисмо не би одушевила слава којом је почашћен.

КАД СЕ РОДИ, ЧОВЕК ИМА 52 ЗУБА САКРИВЕНА У ДЕСНИМА

вановог рођења најпре почињу да се појављују четири доња предња зуба. Моја млечна верзија израста је када је Јован имао 18 месеци, а последњи млечни зуб — кутњак када је имао 24 месеца.

Први стални зуб, кутњак у шестогодишњака, појавио се иза свих Јованових млечних зуба. Кутњаци су помогли Јовану да жваће храну, док је његово тело апсорбовало корене његових млечних зуба, после чега су почели да се климају, испадају и стварају место сталним зубима. Ја сам се појавио када је Јован имао 12 година. Последњи зуб, умњак, никао је у његовој 18-ој години.

Погледајте моју структуру. Ја сам сасвим лепо техничко дело. Мој део који вири из десни има „кожу“ од глеђи. Мада садржи неке органске, живе, састојке, то је углавном калцијум-фосфат. Моја глеђ се састоји од шестоугаоних призми, сличних спонгицида. Да би се добио струк дебео као влас косе, било би потребно 100 тих призми, штапића. Пошто моја глеђ нема нерве, неосетљива је на бол и довољно чврста да издржи притисак жвакања.

ЗУБИ КАО БИЉКЕ

Испод глеђи налази се зубна кост. Осетљивост зуба ту почиње. Испод зубне

кости је мој средњи део, релативно мек материјал у коме се налазе нерви, крвни судови и ћелије које се гранају у мале цевчице зубне кости. Чitava структура зуба смештена је у укројени цеп у вилици. Ми нисмо интегрални део Јованове вилице већ више личимо на биљке од којих свака расте у посебној саксији, а свака има корен одговарајући послу који о-

бавља. Један корен је довољан за мене и предње секутиће (ја кидам месо и чврсту храну). Зубима који се налазе позади и који обављају тежи посао ситњења хране потребно је и по три корена.

Није никаква новост да зуби задају Јовану главобољу! Већ је изгубио четири, а још неколико је у опасности. Да се боље старао о нама, то се не би до-

годило. Јован редовно пере зубе и испира уста. Он мисли да су његова уста чиста. У ствари, то је огромни зоолошки врт микроба и мало шта може учинити да их одстрани.

У току скоро читавог живота Јованов велики непријатељ је труљење, до кога долази сусретом између бактерија и хране у устима. Остаци хране купе се у свакој напрслини или пукотини зуба. Јованов зубар то назива правом напашћу која се, што је најгоре, често не види. Живе бактерије на тим местима ферментишу храну и стварају се киселине. Ове киселине опет растварају глеђ и омогућавају тако бактеријама да продру у унутрашњост зуба.

Има још један начин њиховог продирања. Глеђ на Јовановом зубу може напсути, бактерија продиру унутар зуба и процес труљења почиње испод глеђи.

ВОЛИМО ЈАБУКЕ!

Процес кварења зуба успорава се после 35. године. За Јована је сада најважније да пази да му зуби не оболе испод линије десни. Временом, невидљиве прскотине купе минерале из пљувачке и ствара се каменац који је тврд и приљубљује се за зубе. И каменац и прскотина могу изазвати повлачење десни са зуба и онда се ства-

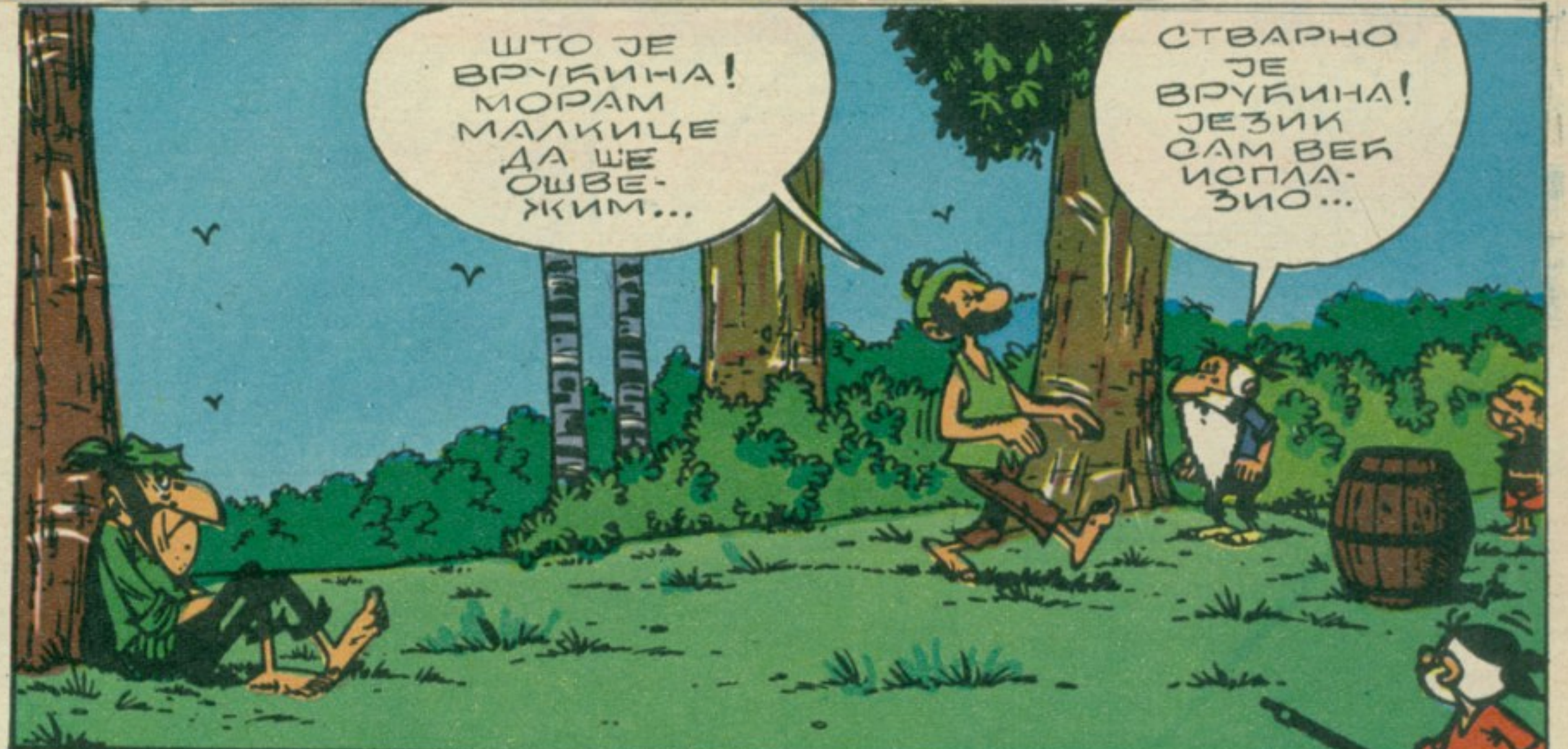
рају кесике у којима се скупљају храна и бактерије. Последица тога могу бити разне невоље. Може доћи до запаљења десни и крварења. Или, бактерије нападају мекши део зуба који обично штите десни док с не повуку. Ако се овај процес настави, створиће се гнојне кесе. Оне ће уништити нашу везу са вилицом и то нам је крај.

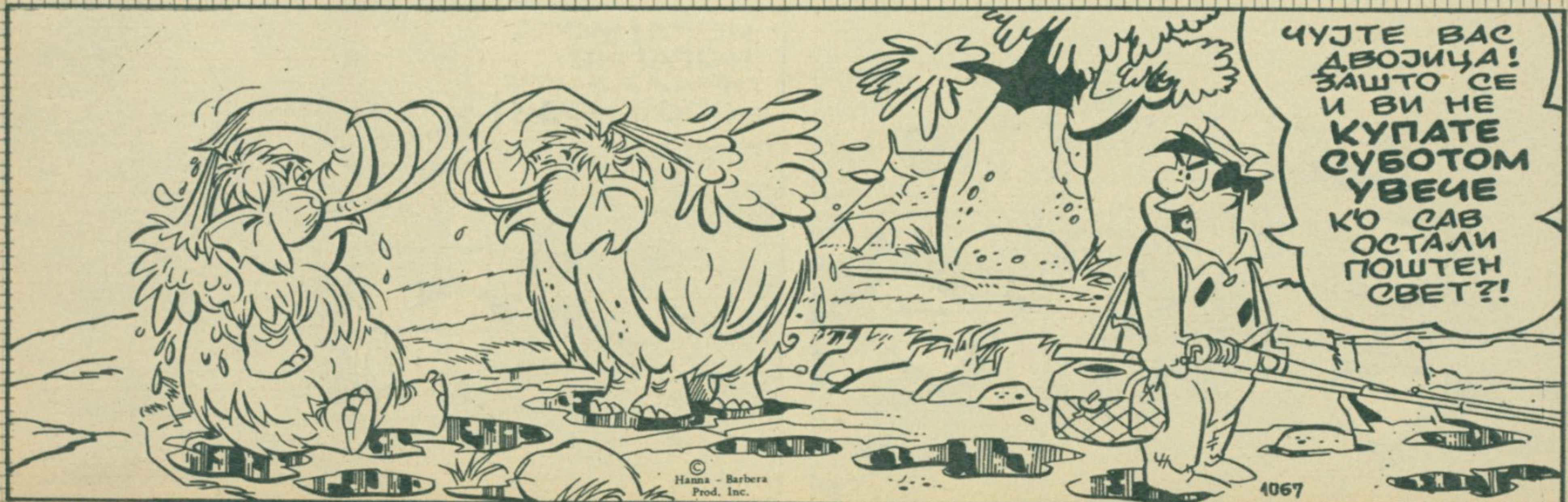
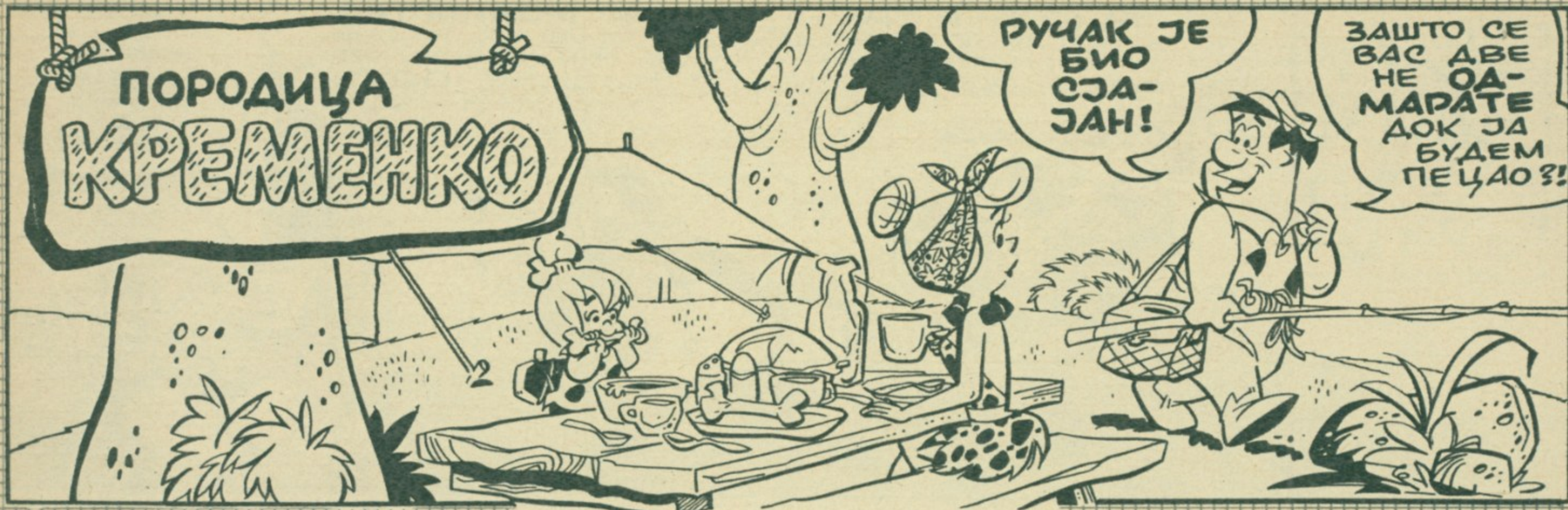
Да су Јована одвели да исправи зубе када је био дете, имао би правилнији загрижај и мање тегоба са осталим зубима. Јер, сваки зуб из горње вилице има одговарајућег партнера у доњој вилици. Али, ако су неки зуби сувише истурени напред или пак сувише повучени уназад, онда једни раде а други лењствују. Десни око тих лењиваца се повлаче, бактерије продиру, стварају се гнојне кесе и зуби испадају.

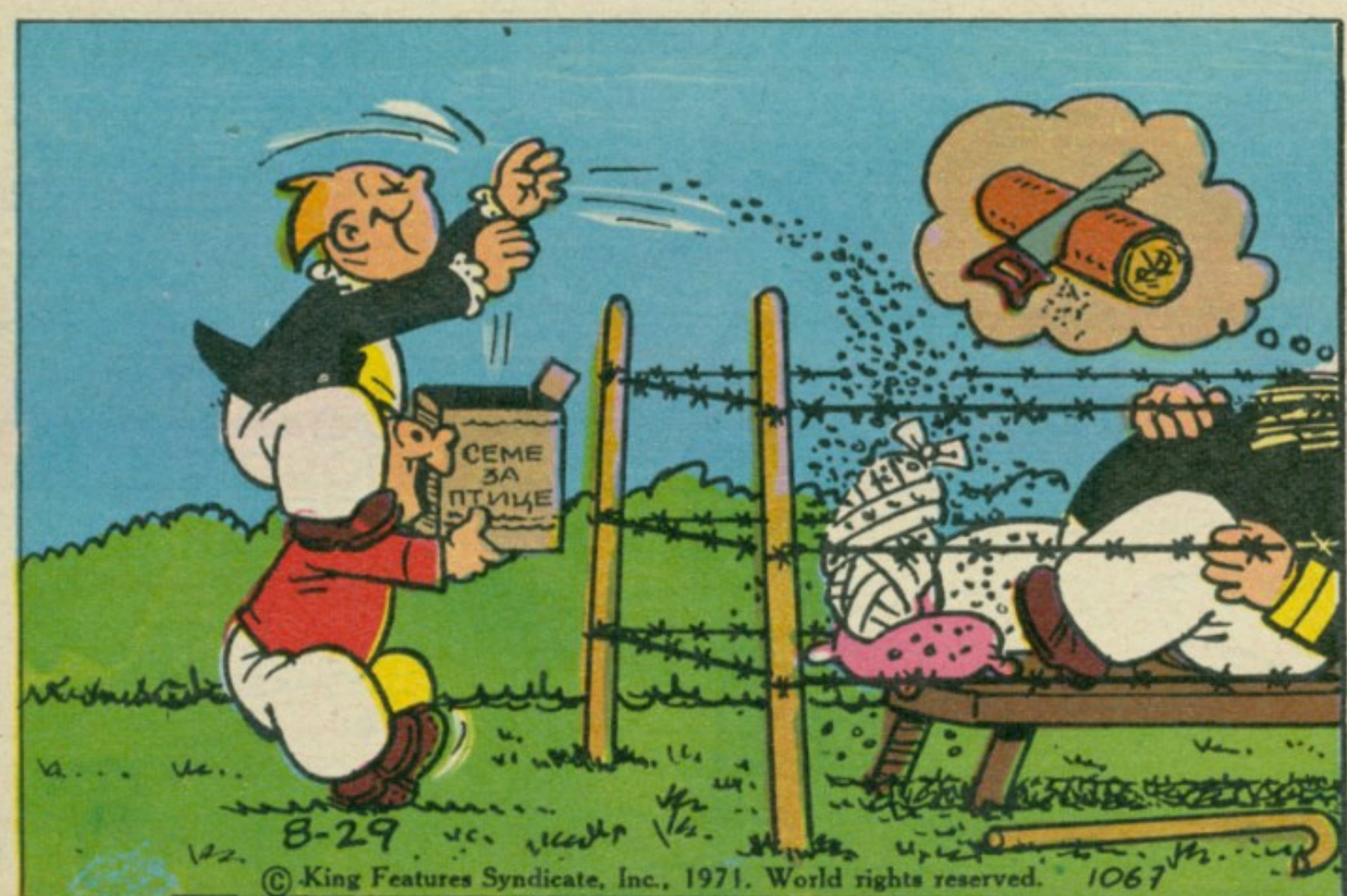
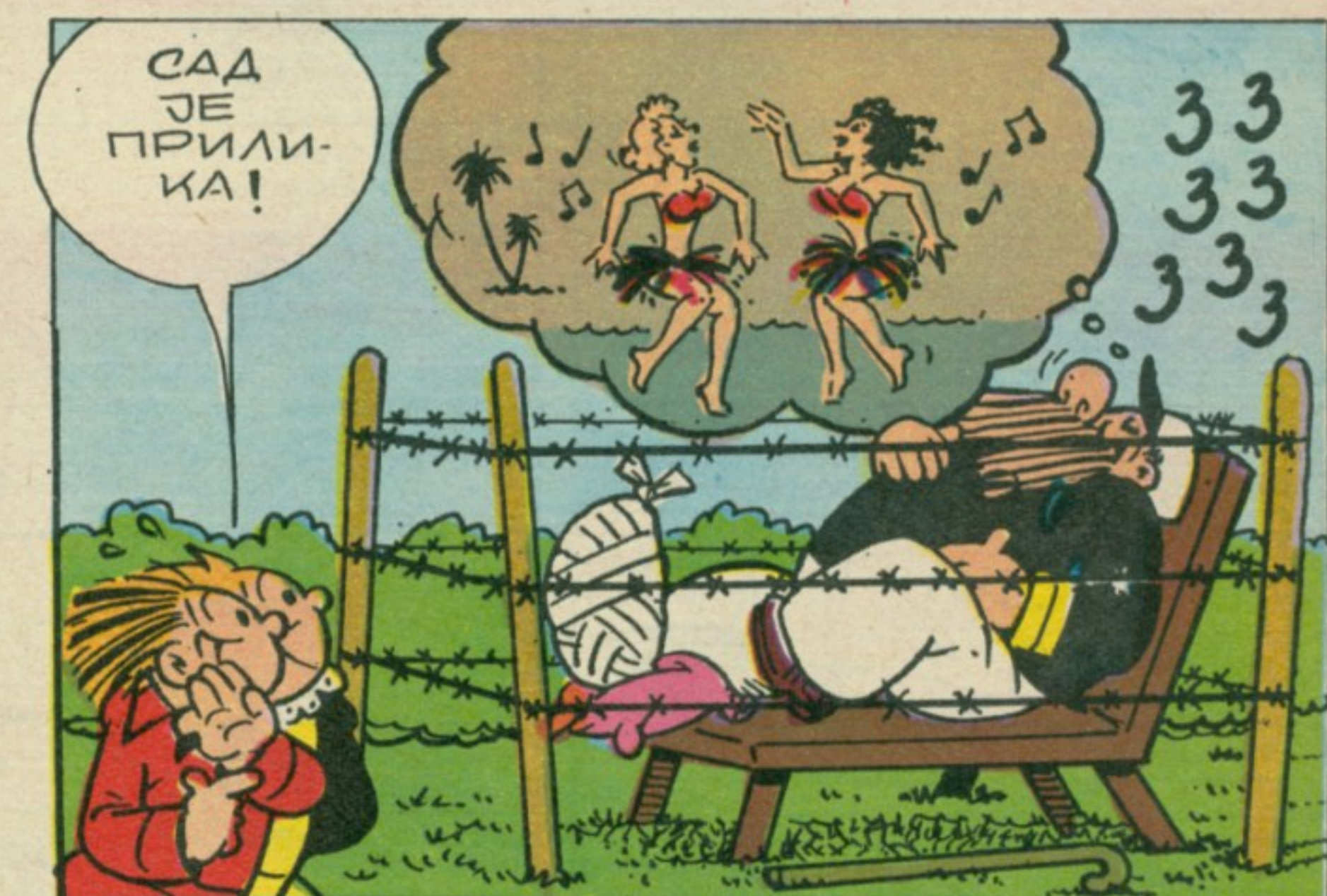
Радовао бих се када би људи схватили да данас зубни лекар заиста може много да им помогне. Чак и у својој 47. години Јован може свести на минимум невоље са зубима. Неопходно је да редовно пере зубе четкицом. Чачкалица је велика помоћ у чишћењу зуба, мада се не сматра учтивим чачкати зубе. Поред тога, зубима прија чврста храна, као што су, на пример, јабуке. Када би Јован још два пута годишње одлазио код зубног лекара на преглед, верујем да бисмо радили за њега још много година.

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

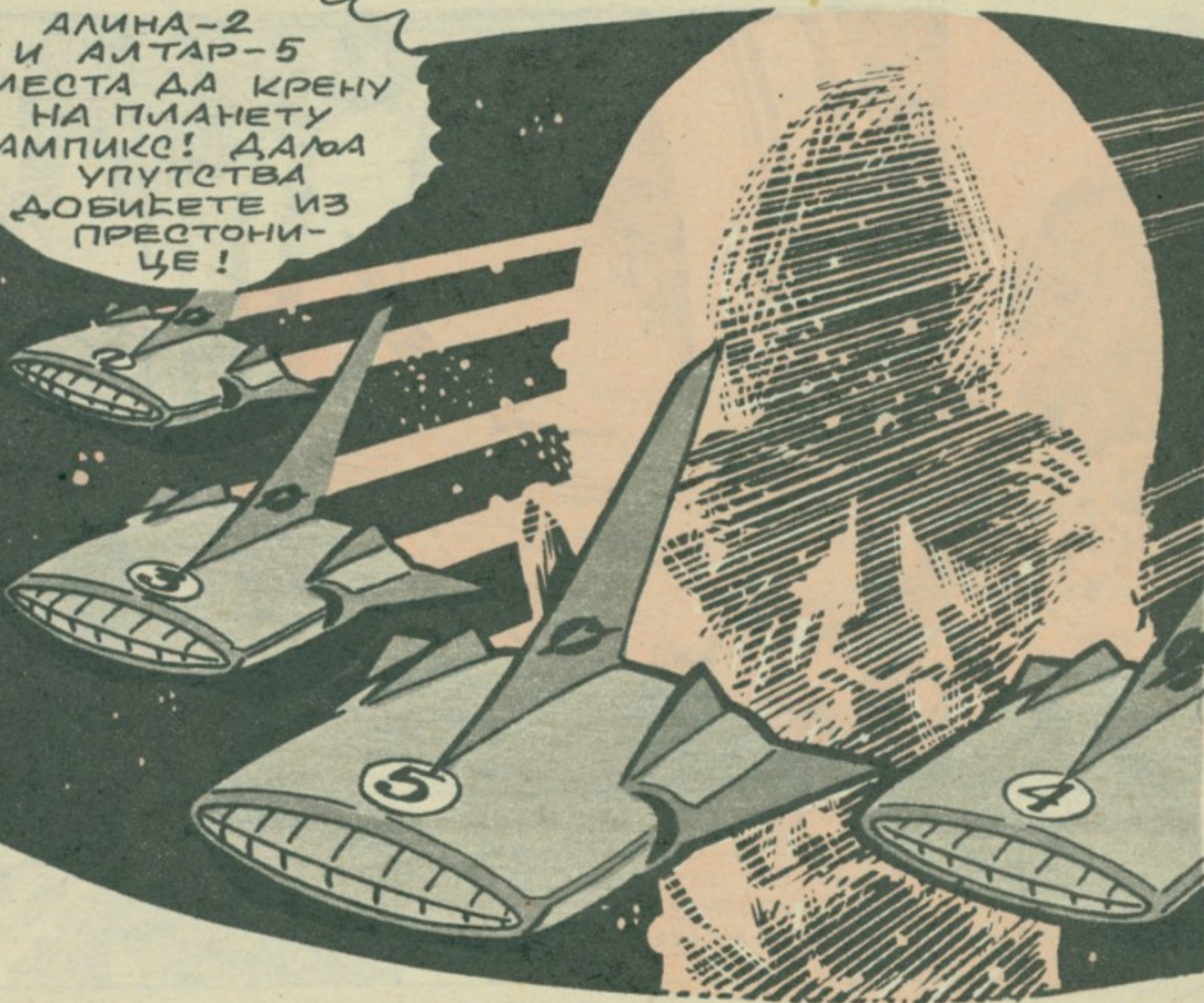

ПЛАНЕТА
ЗАМПИКС
ЗОВЕ
ИСТРАЖИВАЧЕ
СВЕМИРА... ЗОВЕ
ИСТРАЖИВАЧЕ
СВЕМИРА...
ЗОВЕ...

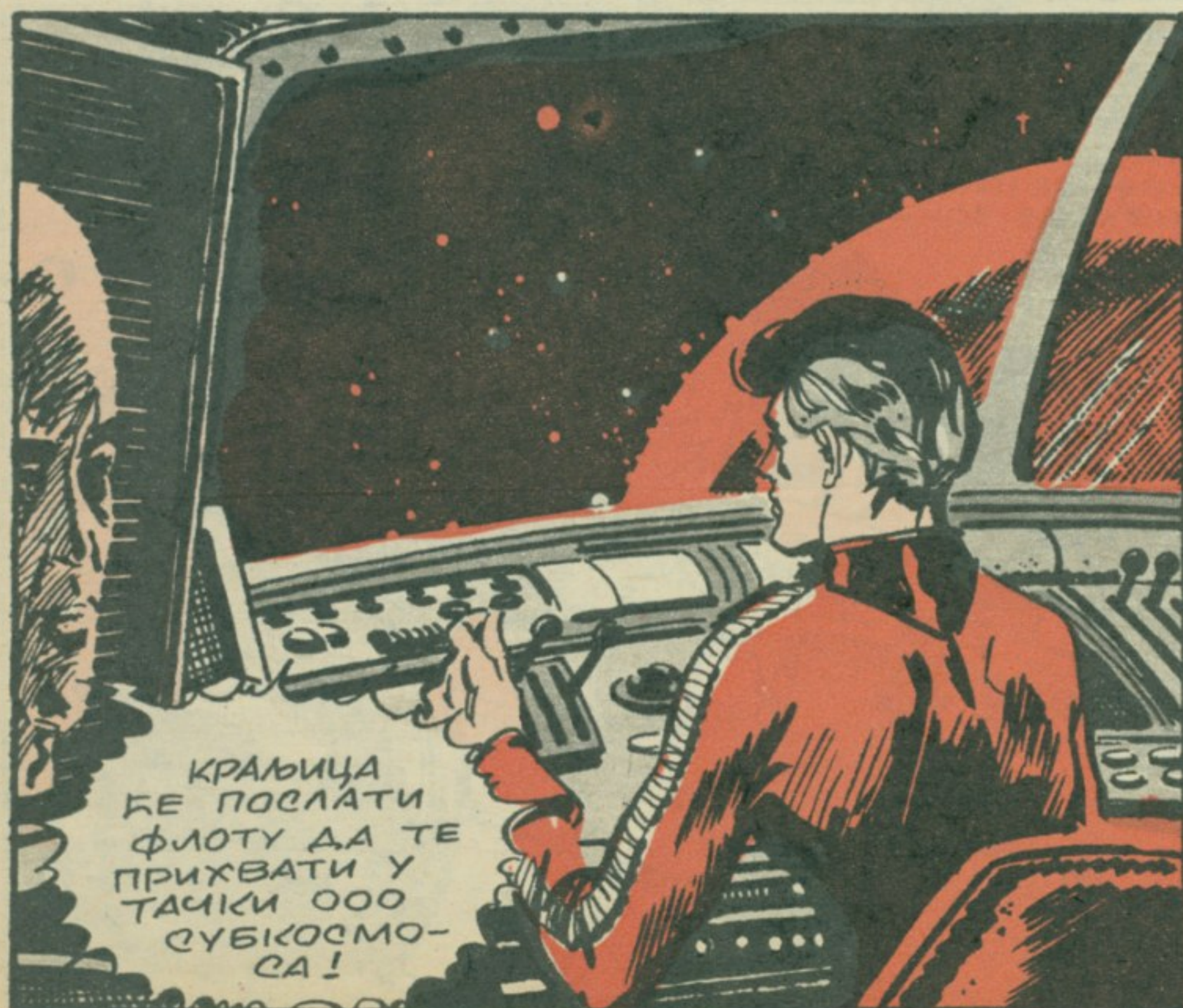

ПОРУКА
ПРИМЉЕНА!
ДВОЈЕ ОД
МОЈИХ
ИСТРАЖИВАЧА
КРЕНУЋЕ
ПРЕМА ВАШОЈ
ПЛАНЕТИ!
ДАЈТЕ ВАШЕ
КООРДИНАТЕ У
СВЕМИРУ
!

АЛИНА-2
И АЛТАР-5
СМЕТА ДА КРЕНУ
НА ПЛАНЕТУ
ЗАМПИКС! ДАЈА
УПУТСТВА
ДОБИЈЕТЕ ИЗ
ПРЕСТОНИ-
ЦЕ!

ПЛАНЕТА СТРАХА

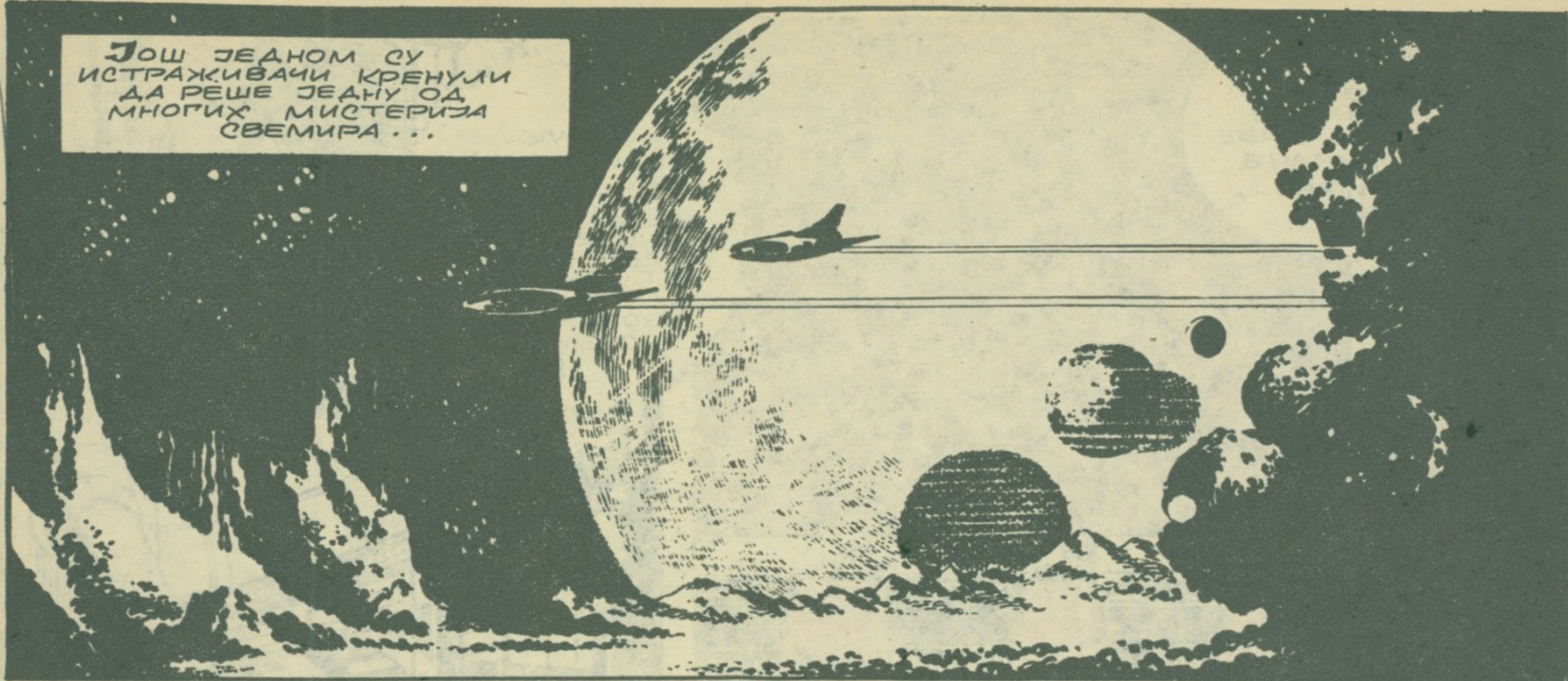

КРАЉИЦА
ЋЕ ПОСЛАТИ
ФЛОТУ ДА ТЕ
ПРИХВАТИ У
ТАЧКИ ООО
СУБИКОСМО-
СА!

АЛИНА-2,
ТИ БЕШ ПРА-
ТИТИ АЛТАРА-5
НА ОВОЈ МИСИЈИ!
ПОТРЕБНЕ ПОЈЕ-
ДИНОСТИ О
ТОЈ ПЛАНЕ-
ТИ ПРУЖИ-
ЋЕ ТИ
БРОДСКИ
КОМПЈУ-
ТЕР!

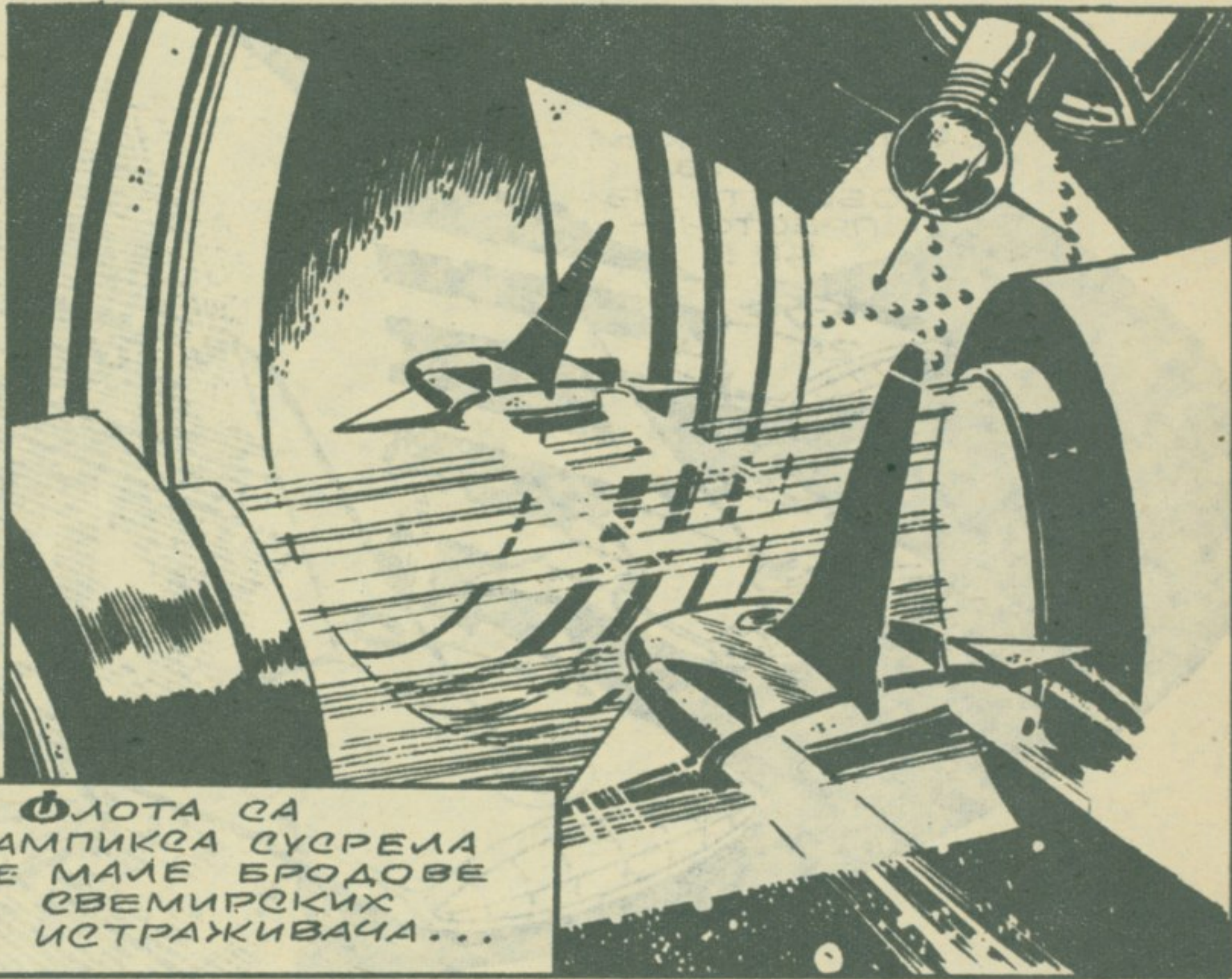
ЈОШ ЈЕДНОМ СУ
ИСТРАЖИВАЧИ КРЕНУЛИ
ДА РЕШЕ ЈЕДНУ ОД
МНОГИХ МИСТЕРИЈА
СВЕМИРА...

КАДА СУ НА
ОДРЕЂЕНОМ
МЕСТУ
ИЗРОНИЛИ ИЗ
СУБКОСМОСА,
ПРАЗНИНА ОКО
ЊИХ КАО
ДА ЈЕ
ОЖИВЕЛА...

ФЛОТА СА
ЗАМПИКСА СУСРЕЛА
ЈЕ МАЛЕ БРОДОВЕ
СВЕМИРСКИХ
ИСТРАЖИВАЧА...

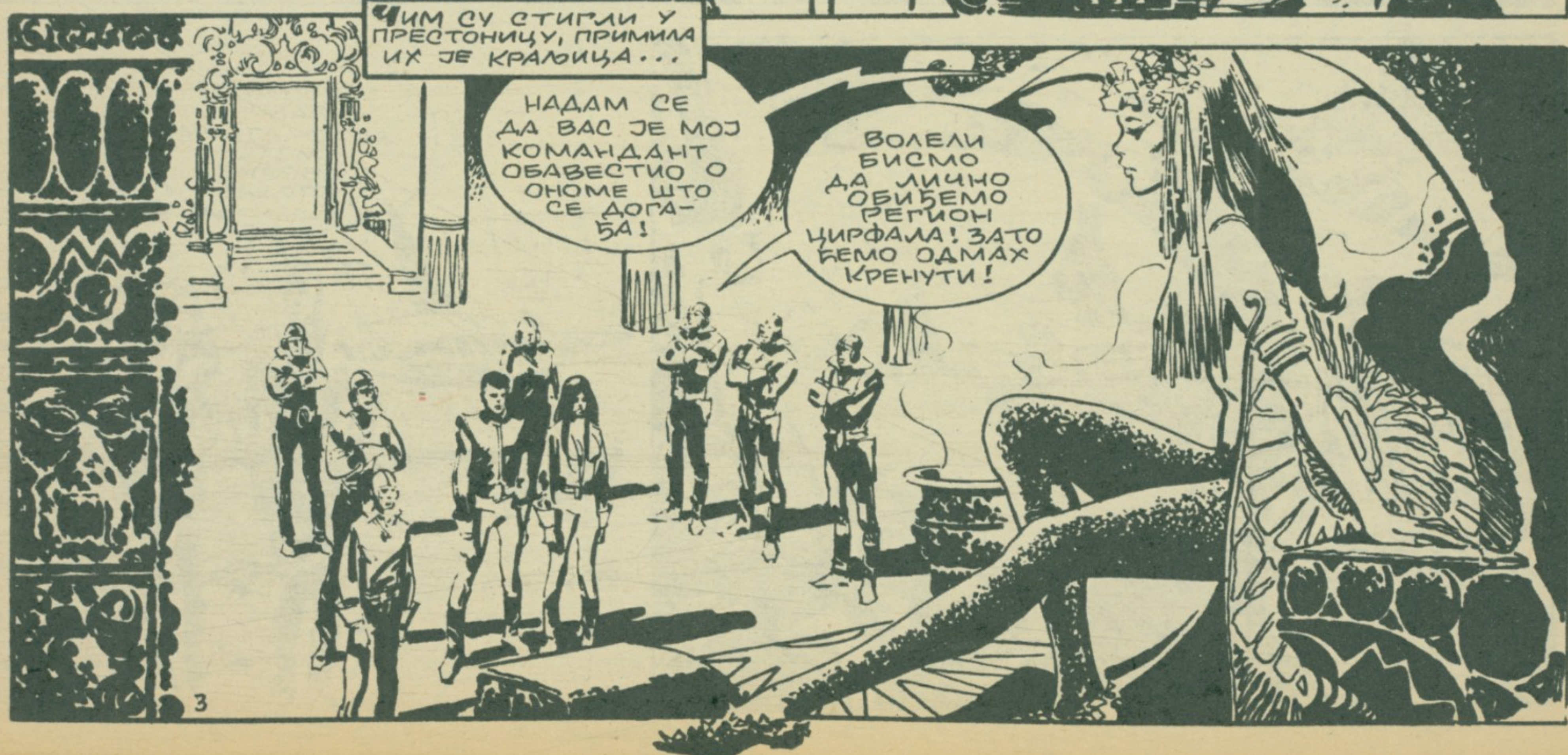
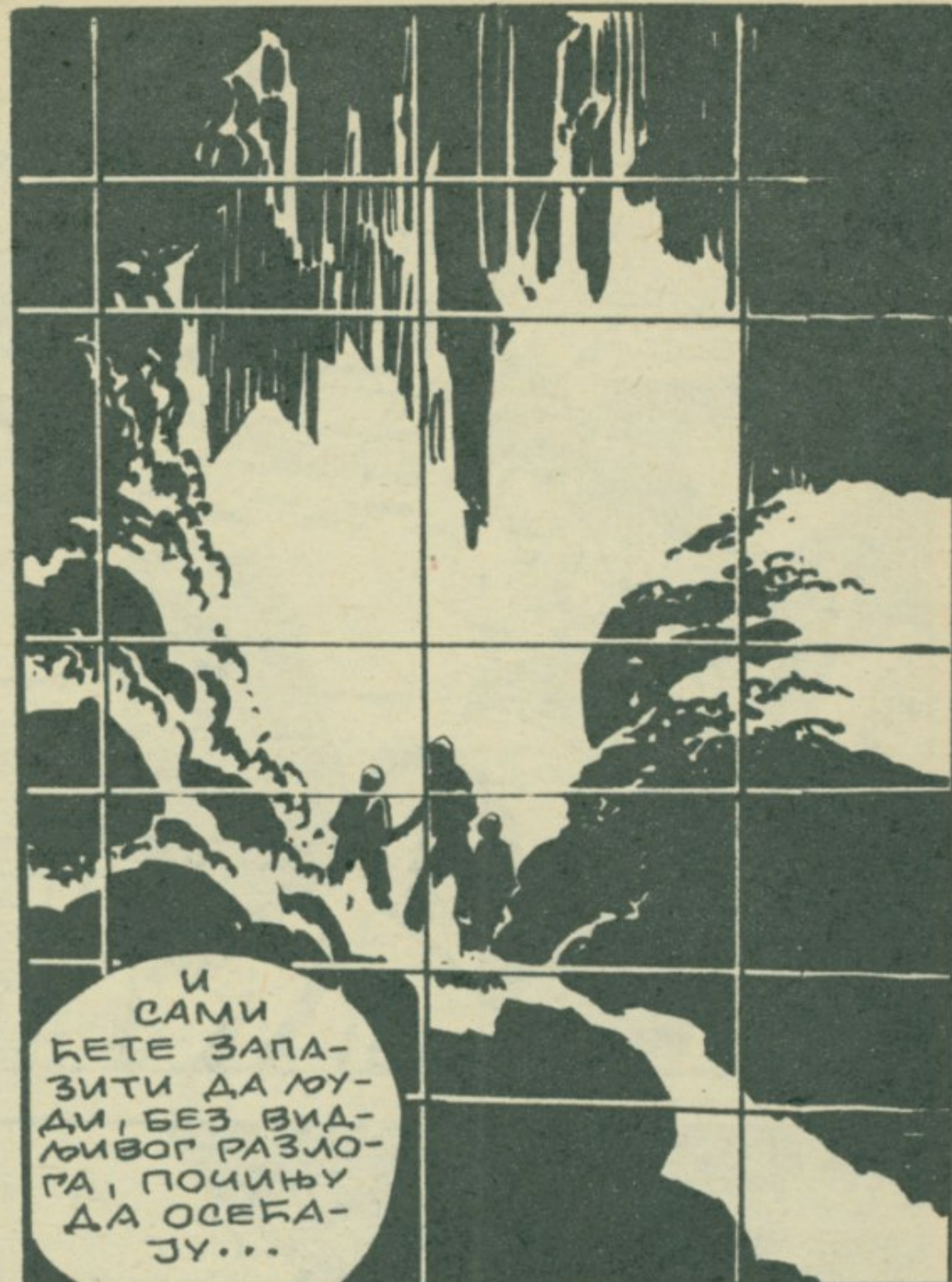
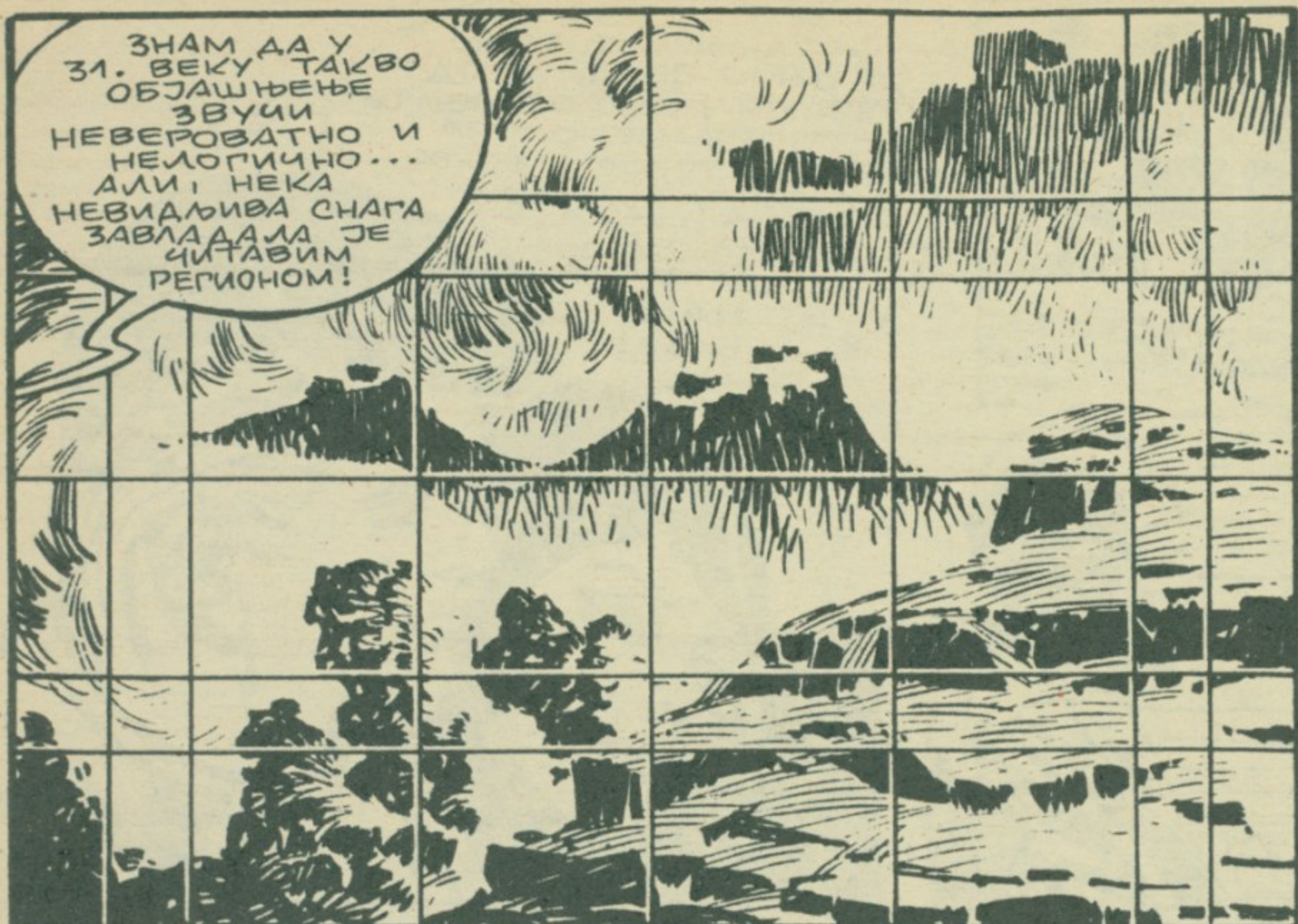

ИМАМ
НАРЕЂЕЊЕ
ДА ВАС ОДВЕ-
ДЕМ КРАЈИЦИ!
АЛИ, ПРВО БИХ
ЖЕЛЕО ДА ВАС ОД-
ВЕДЕМ У ПРОЈЕК-
ЦИОНУ ДВОРА-
НУ И УПОЗНАМ
ВАС СА
СИТУАЦИ-
ЈОМ!

ДОГАБАЈИ
КОЈЕ БЕТЕ
ВИДЕТИ ЗВИЛИ
СУ СЕ У РЕГИОНУ
ЦИРФАЛА! И СВЕ
ДОК ВИ НЕ РЕШИТЕ
ТАЈНУ, ЧИТАВА ЗОНА
БИЋЕ У
СТАЊУ
УЗБУНЕ!

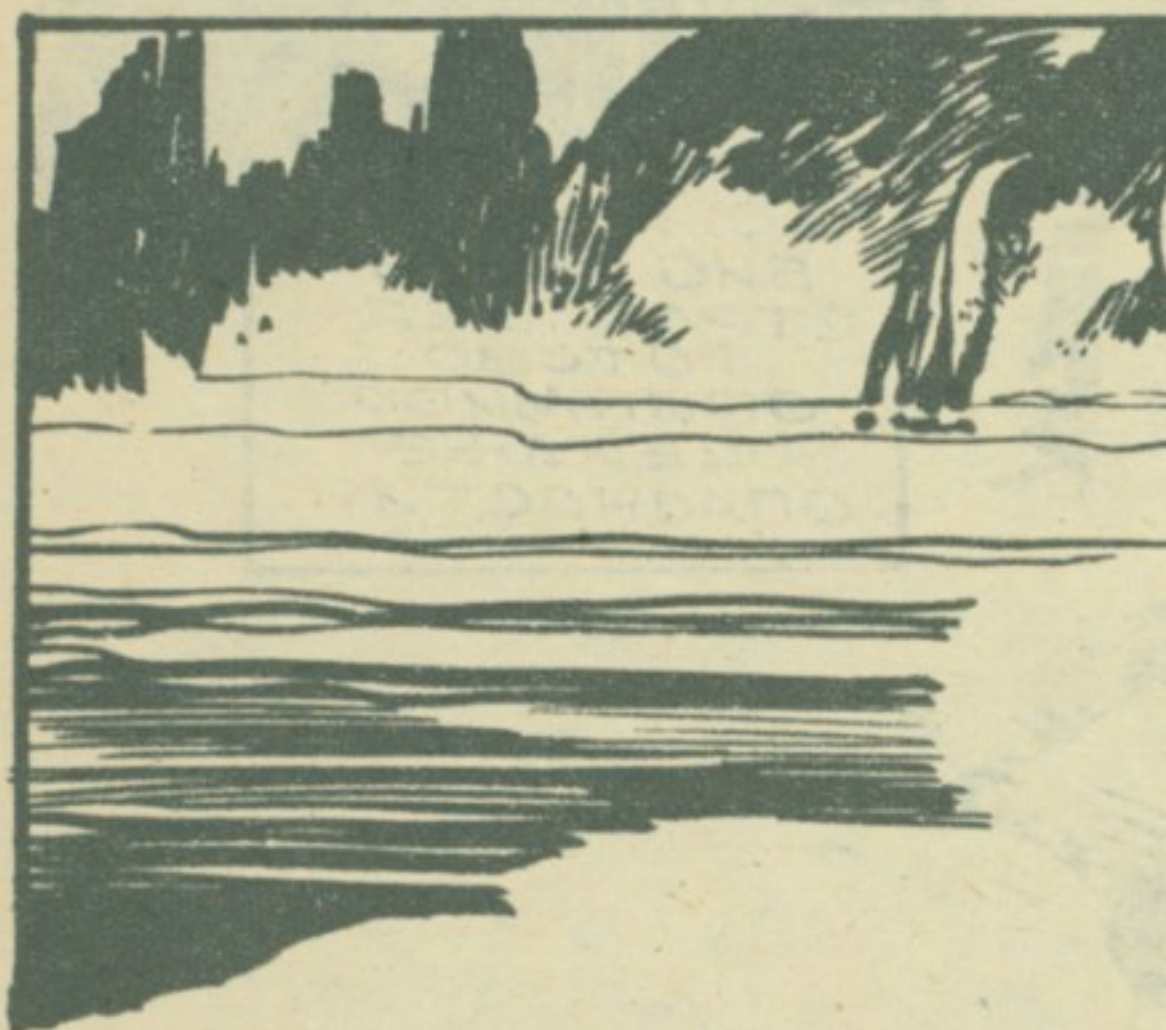

ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ
ДА ИЗ ТАМНОУР-
ВЕНИХ ВУЛКАН -
СКИХ СТЕНА ВРЕБА
ОПАСНОСТ...

МОЖДА
ЈЕ ОВО
УЛАЗ У
ГАЛЕРИЈУ
КОЈУ СУ
ИСТРАЖИВАЛИ
КРАЉИЧНИ
ЉУДИ
!

КРЕ-
НИ-
МО!

МИСЛИМ
ДА БИ БИЛО
ПАМЕТНО ДА
УКЉУЧИМО АУТО-
МАТСКЕ ОЧИ
НА НАШИМ
ПОЈАСЕВИ-
МА!

НАДАЈМО
СЕ ДА
АУТОМАТСКЕ
ОЧИ МОГУ
ДА ОТКРИЈУ
ДУХОВЕ...
И ДА ЋЕ НАС
УПОЗОРИТИ
НА ОПАС-
НОСТ!

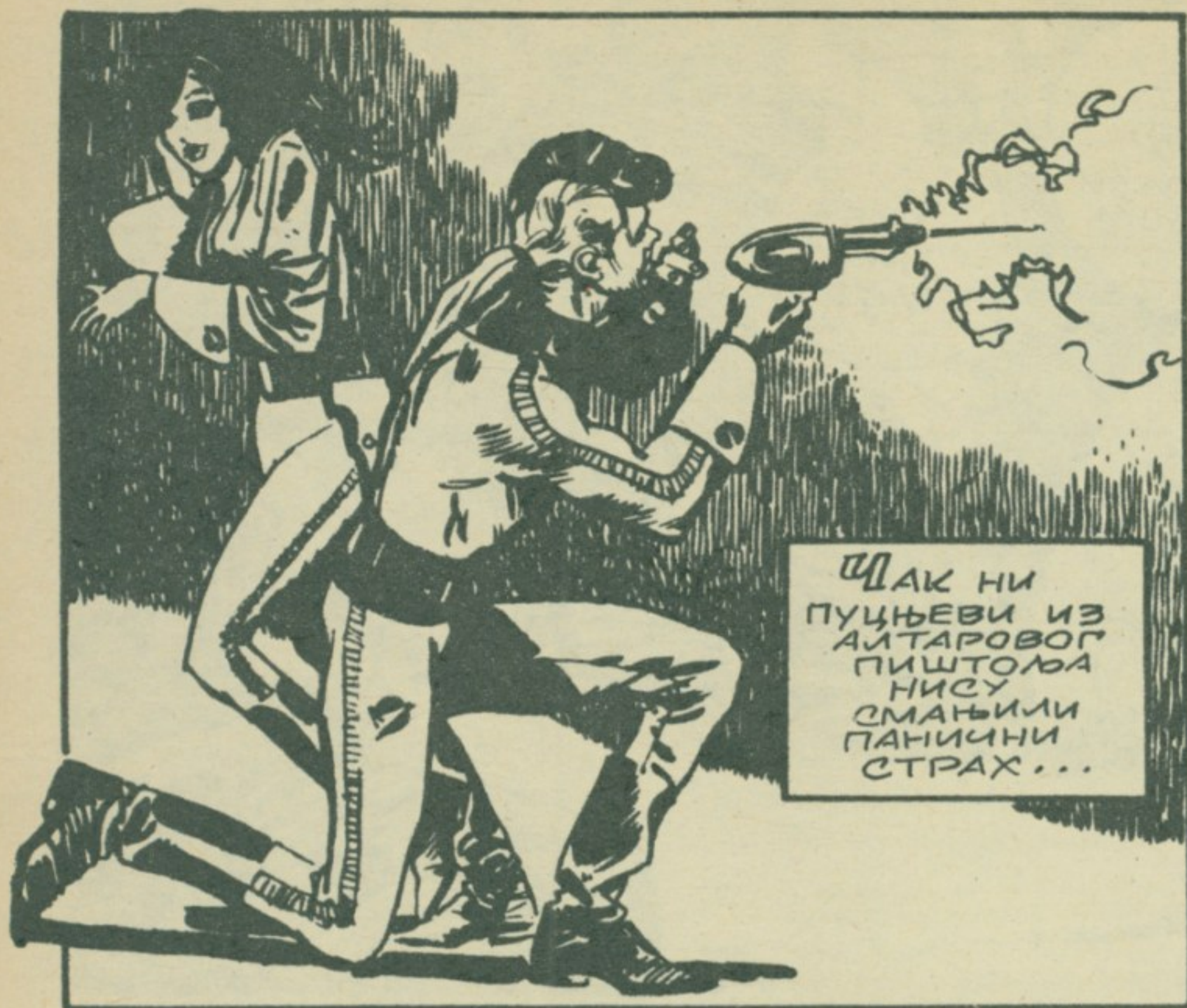
КАО ЕХО
АЛТАРОВИХ РЕЧИ
ИЗ ТАМЕ СЕ
ПОЈАВИЛА
СТРАШНА
СПОДОБА...

ОХ!
ШТА
ЈЕ
ОВО
?

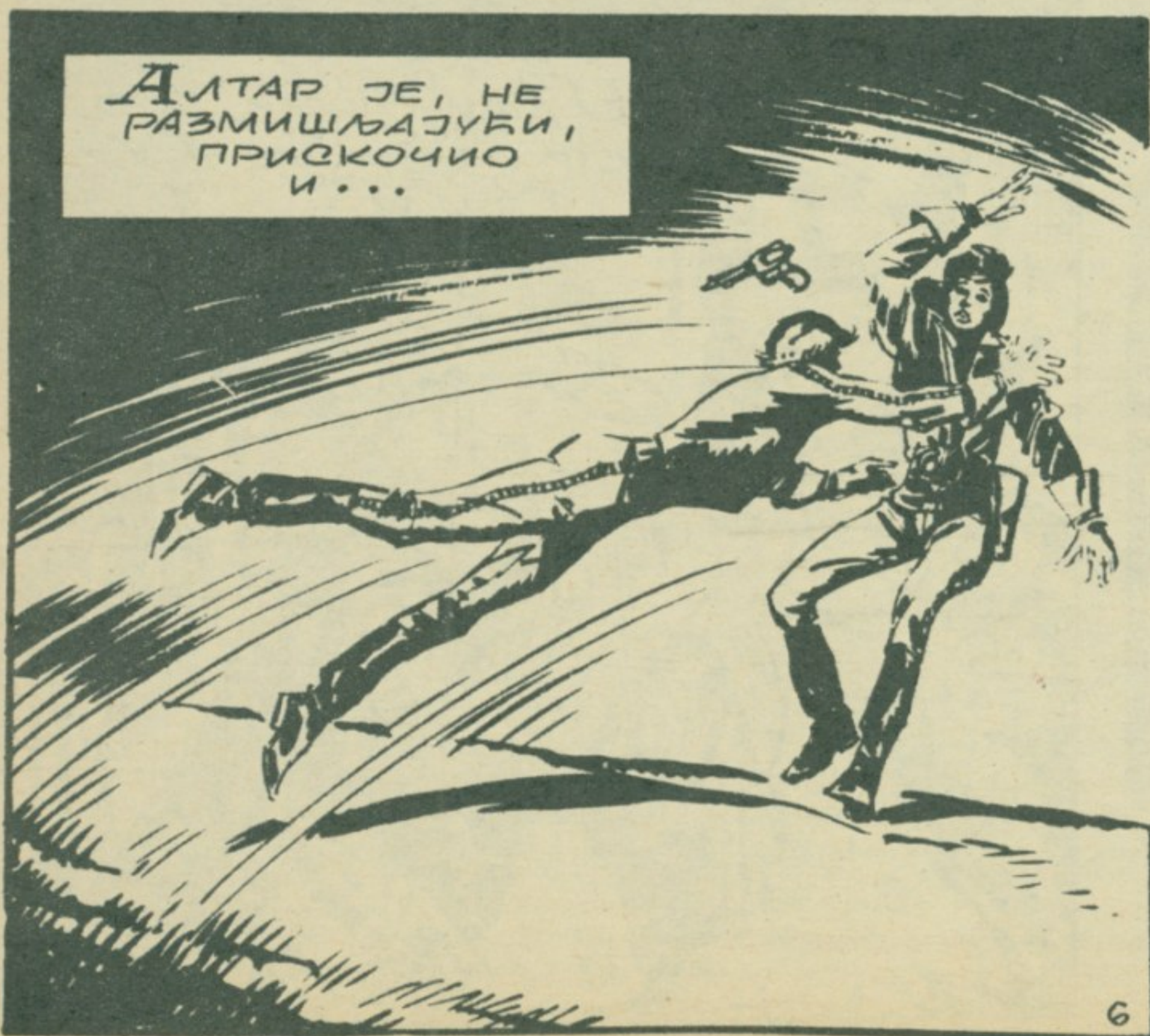
ЧУВАЈ
СЕ!
СПРЕМА
СЕ ДА НАС
НАПАД-
НЕ!

У ИСТОМ ТРЕ-
НУТКУ ОСЕТИЛИ
СУ ДА ИМ ПРЕТИ
ОПАСНОСТ И
СТРАХ ЗА КАКАВ
ДОТЛЕ НИСУ
ЗНАЛИ...

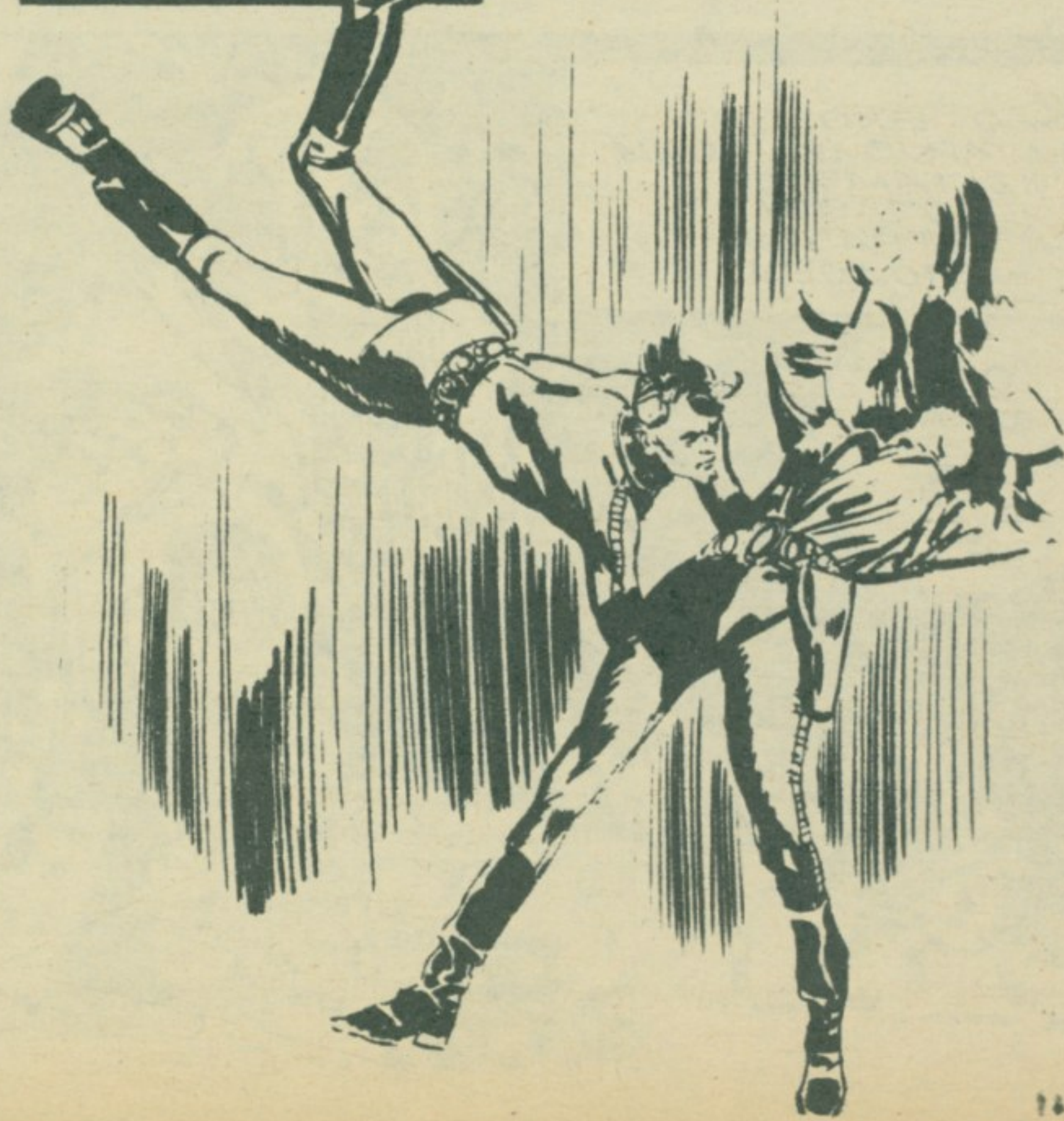
ИТАК НИ
ПУЦЊЕВИ ИЗ
АЛТАРОВОГ
ПИШТОЛА
НИСУ
СМАЊИЛИ
ПАНИЧНИ
СТРАХ...

АЛТАР ЈЕ, НЕ
РАЗМИШЉАЈУЋИ,
ПРИСКОЧИО
И...

ТО И НИЈЕ
БИО САМО
СТРАХ ВЕК
ГОТОВО
ОПИПЉИВО
ОСЕЋАЊЕ
ОПАСНОСТИ...

ПОДЗЕМНА
ГАЛЕРИЈА ЈЕ
ПОДРХТАВАЛА
ДОК СУ СЕ
ДВА ЧИНА
БОРИЛА...

НАПРЕД,
АЛТАРЕ!
НАПРЕД!

АЛИНИН МОЗАК
СТВОРИО ЈЕ
ЈЕДИНУ МОГУЋУ
ОДБРАНУ И
БИЋЕ КОЈЕ ИХ ЈЕ
НАПАЛО НАШЛО
СЕ ПРЕД
НЕПРИЈАТЕЉЕМ
ЈЕДНАКИМ ПО
СНАЗИ...

НАСТА-
ВИ,
АЛТАРЕ...
САМО
НАСТА-
ВИ!

АЛТАР-5
ПОКОРАВАО СЕ
АЛИНИНОМ
ГЛАСУ...

НАСТАВИ
ДА КОРАЧАШ!
НЕМА
ОПАСНОСТИ!

САМО
НАСТАВИ!
ОПАСНОСТ
СИ ВЕЋ
ОСТАВИО
ИЗА
СЕБЕ!

АЛТАР-5
ЈЕ
НАСТАВЉАО
ДА
КОРАЧА...

... СВЕ ДОК
УЖАС И СТРАХ
НИСУ
ОСТАЛИ ИЗА
ЊЕГА...

УСПЕО
СИ, АЛТАРЕ!
САМО
СЕ НЕ
ЗАУСТАВ-
ЉАЈ!

БУДИ
МИРАН! СВЕ
ЈЕ У РЕДУ!
НИШТА ТИ СЕ
ВИШЕ НЕ
МОЖЕ
ДОГОДИ-
ТИ!

ОПАСНОСТ
СИ ОСТАВИО
ИЗА СЕБЕ!
НАСТАВИ...
БЕЗ КОЛЕБА-
ЊА НАСТА-
ВИ...

НИЈЕ ТРЕБАЛО
ДА БУДЕ ТОЛИКО
СИГУРНА...

САМИ
СМО У
ГАЛЕРИЈИ,
АЛТАРЕ!
НЕМАМО ЧЕГА
ДА СЕ БО-
ЈИМО...

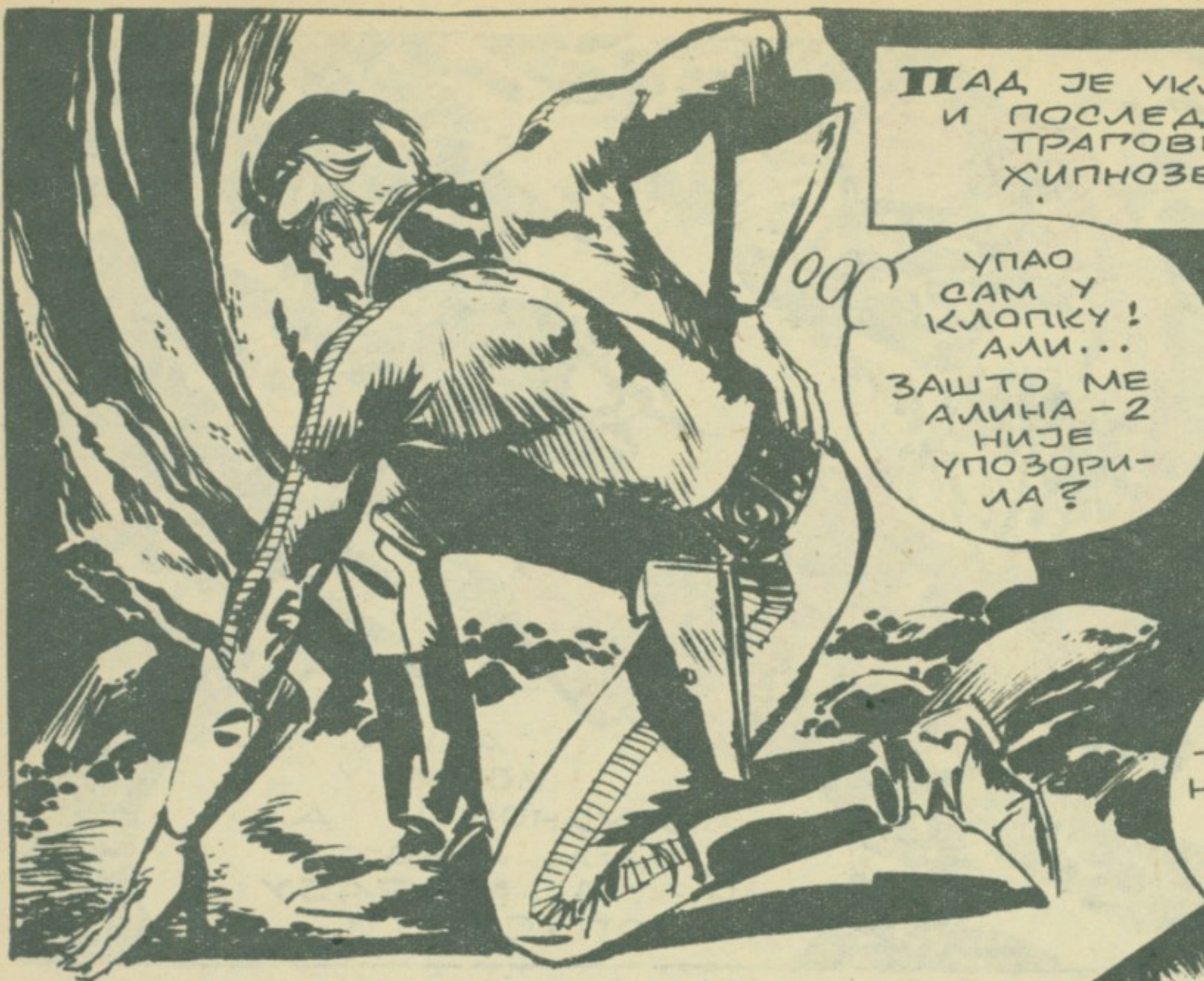

Алинин
ГЛАС
НАГЛО СЕ
ПРЕКИНУО...

НЕДАЛЕКО...

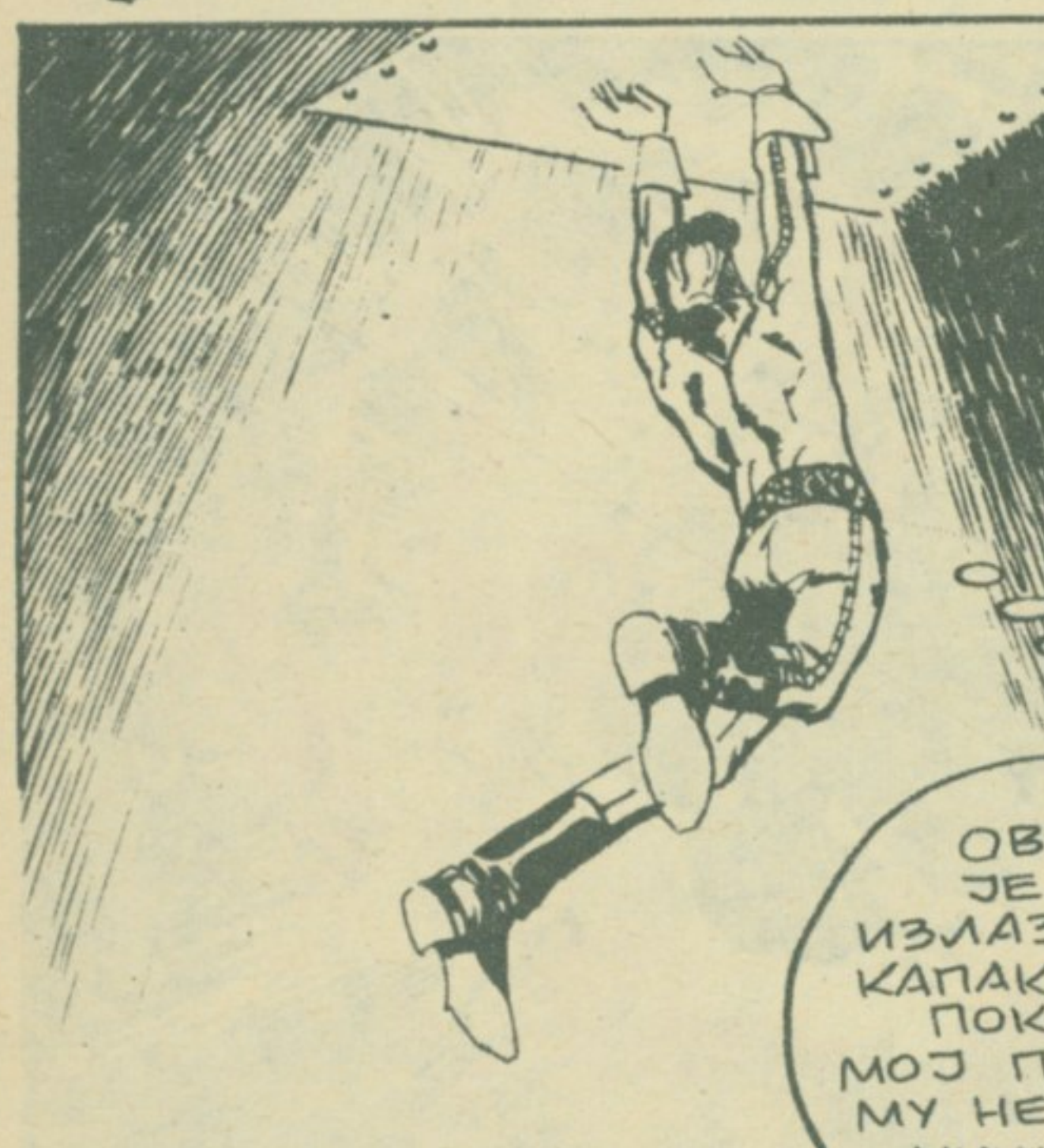
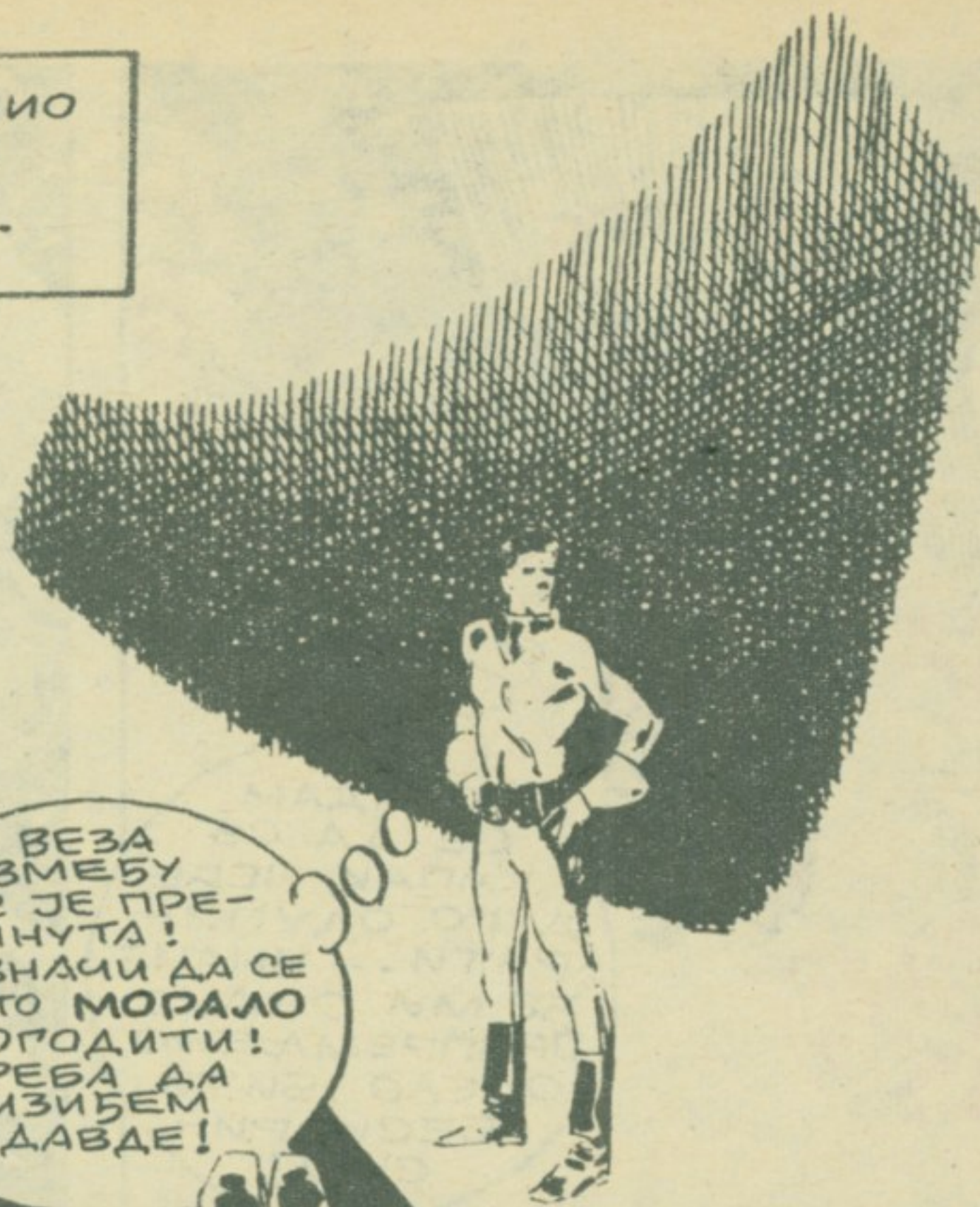

ПАД ЈЕ УКЛОНИО
И ПОСЛЕДЊЕ
ТРАГОВЕ
ХИПНОЗЕ...

УПАО
САМ У
КЛОПКУ!
АЛИ...
ЗАШТО МЕ
АЛИНА-2
НИЈЕ
УПОЗОРИ-
ЛА?

ВЕЗА
ИЗМЕЂУ
НАС ЈЕ ПРЕ-
КИНУТА!
ТО ЗНАЧИ ДА СЕ
НЕШТО МОРАЛО
ДОГОДИТИ!
ТРЕБА ДА
ИЗИБЕМ
ОДАВДЕ!

ПО ДРУГИ ПУТ
ЈЕ АНТИГРАВИ-
ТАЦИОНИ УРЕЂАЈ
ПОКАЗАО
КОЛИКО
ВРЕДИ...

ОВО ЈЕ
ЈЕДИНИ
ИЗЛАЗ... АЛИ,
КАПАК СЕ НЕ
ПОКРЕЉЕ!
МОЈ ПИШТОЛ
МУ НЕ МОЖЕ
НИШТА...

МЕТАН!
ЕКСПЛОЗИВНИ ГАС
КОЈИ МОЖЕ ДА
ЗНАЧИ СЛОБОДУ...
АЛИ И СМРТ!

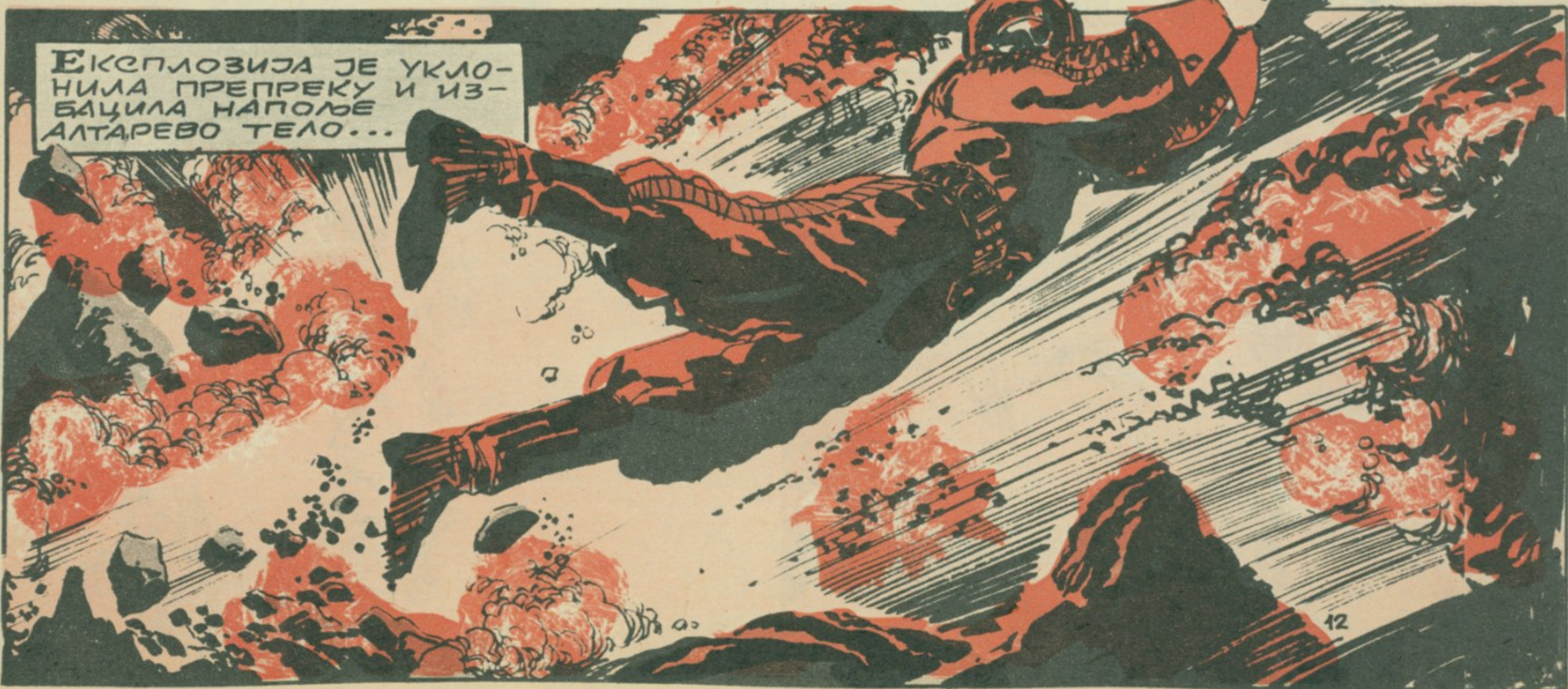
НАЈПРЕ
ТРЕБА
ДА
СВОЈЕ
ОДЕЛО
УЧИНИМ
ХЕРМЕТИЧ-
КИМ...

ТАЈ
МИРС!
ГАС
МЕТАН...
КАКО ЛИ ЈЕ
ДОСПЕО
ОВАМО?
ТО БИ МОГЛО
БИТИ
РЕШЕ-
ЊЕ...

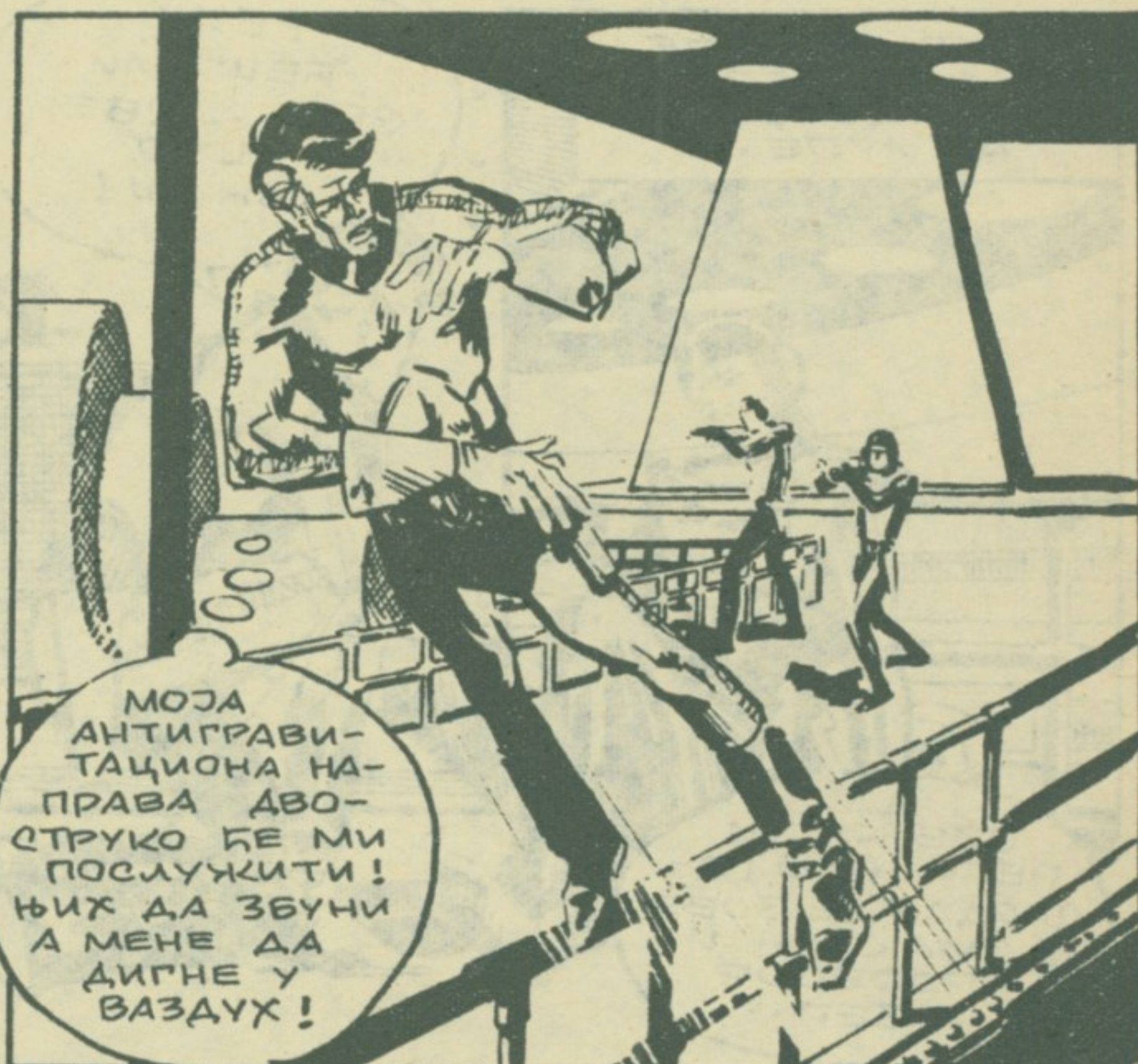

...А
САД ДА
У ЊЕМУ
СТВОРИМ
МАКСИМА-
ЛАН
ВАЗДУШНИ
ПРИТИ-
САК!

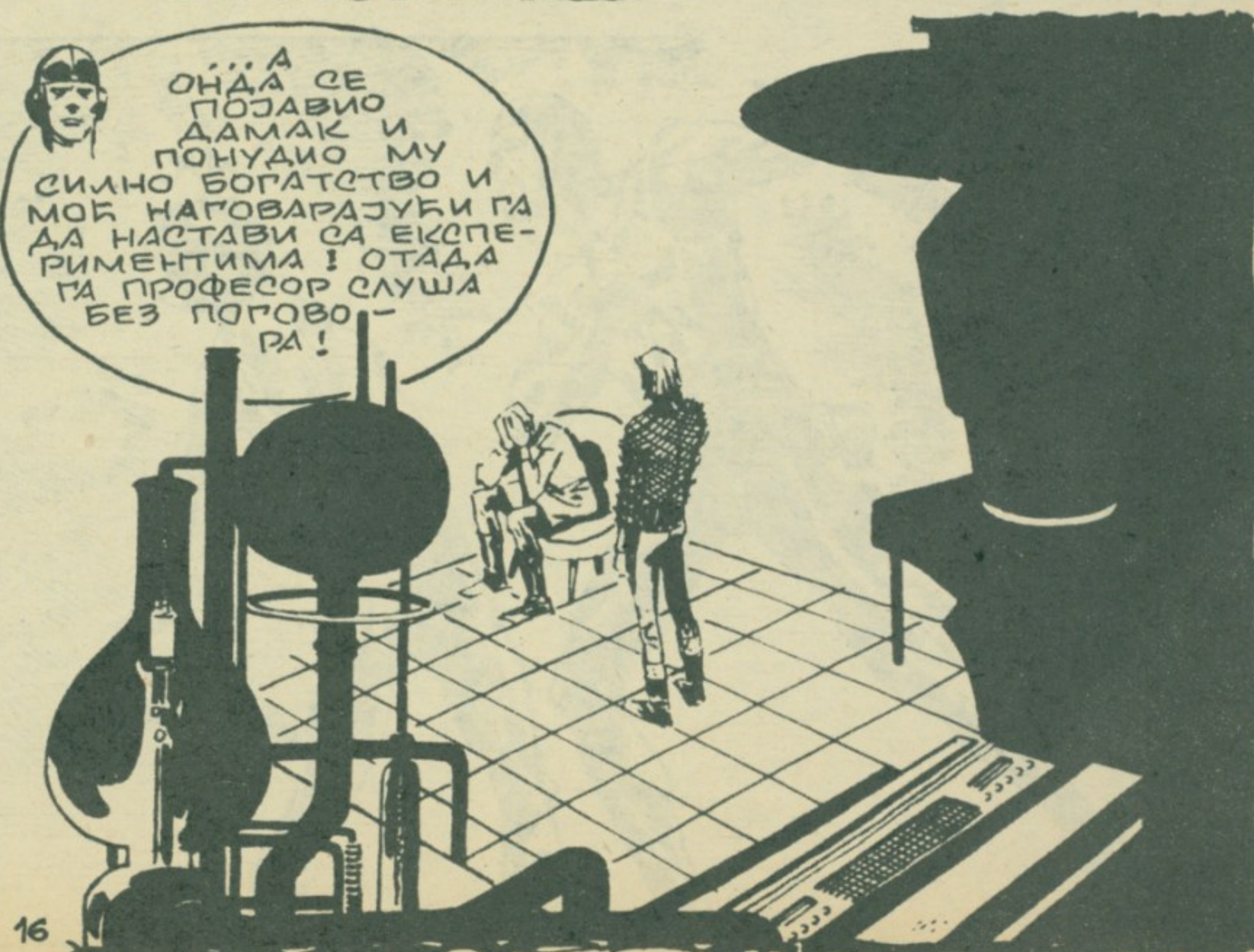
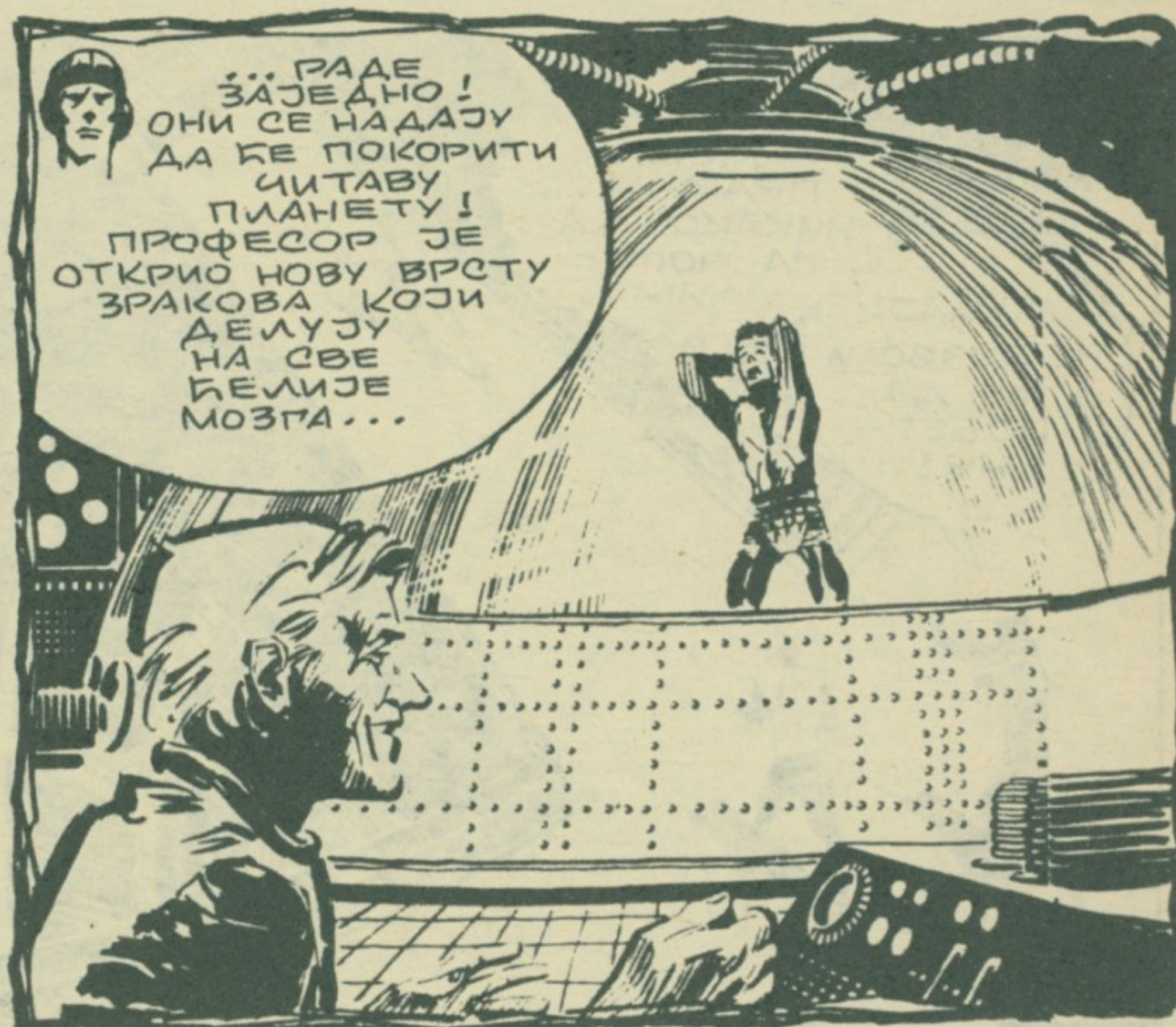

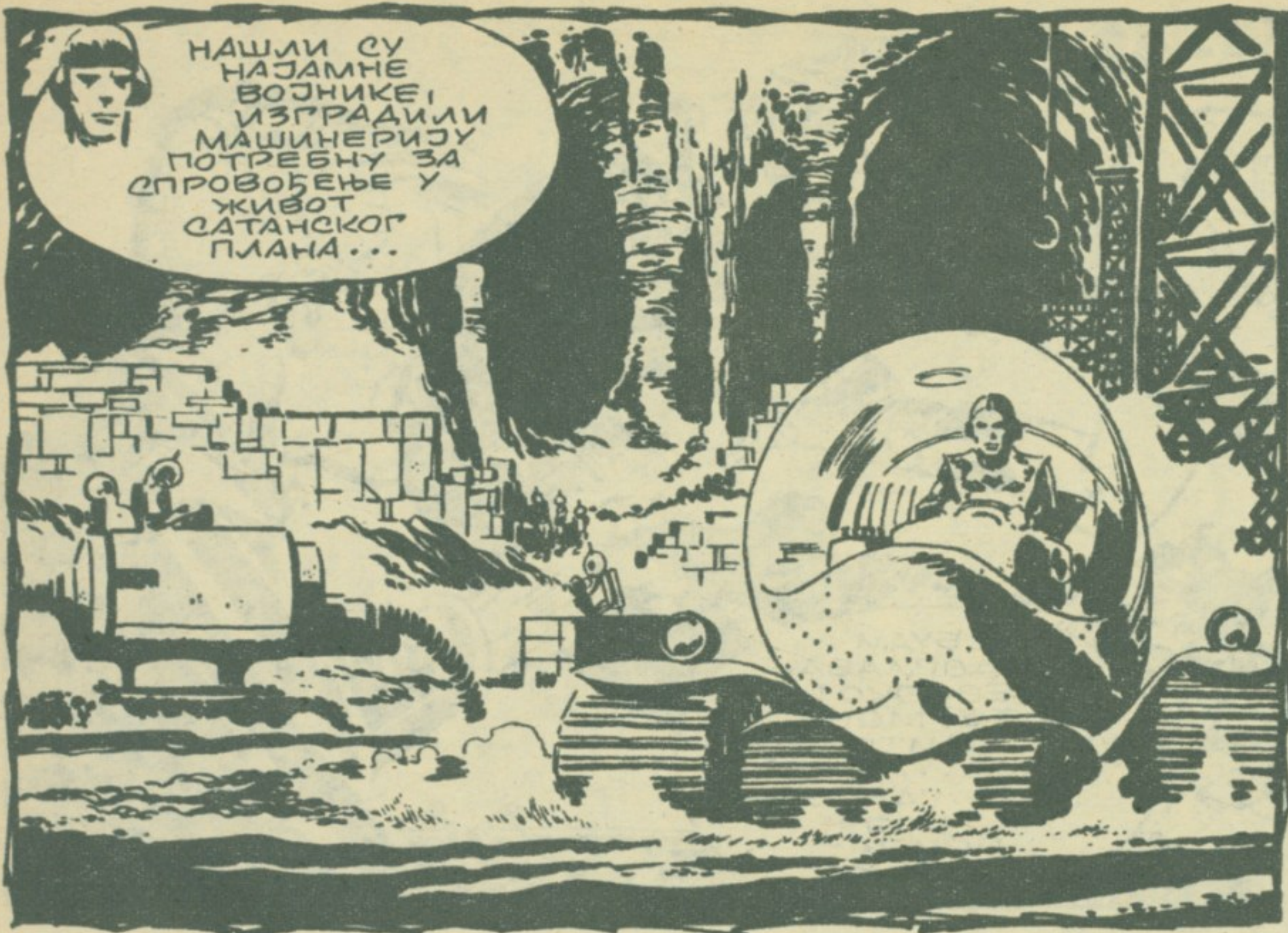

-13-

НАШИ СУ
НАЈАМНЕ
ВОЈНИКЕ,
ИЗГРАДИЛИ
МАШИНЕРИЈУ
ПОТРЕБНУ ЗА
СПРОВОЂЕЊЕ У
ЖИВОТ
САТАНСКОГ
ПЛАНА...

ПРОФЕСОР
САДА ПОКУШАВА
ДА КОНСТРУИШЕ
МАЛИ МОДЕЛ СВОГ
ПРОНАЛАСКА ТАКО ДА
МОЖЕ ДА СЕ КОРИСТИ
КАО ЛИЧНО ОРУЖЈЕ...
СЛИЧНО
ПИШТОЛУ!

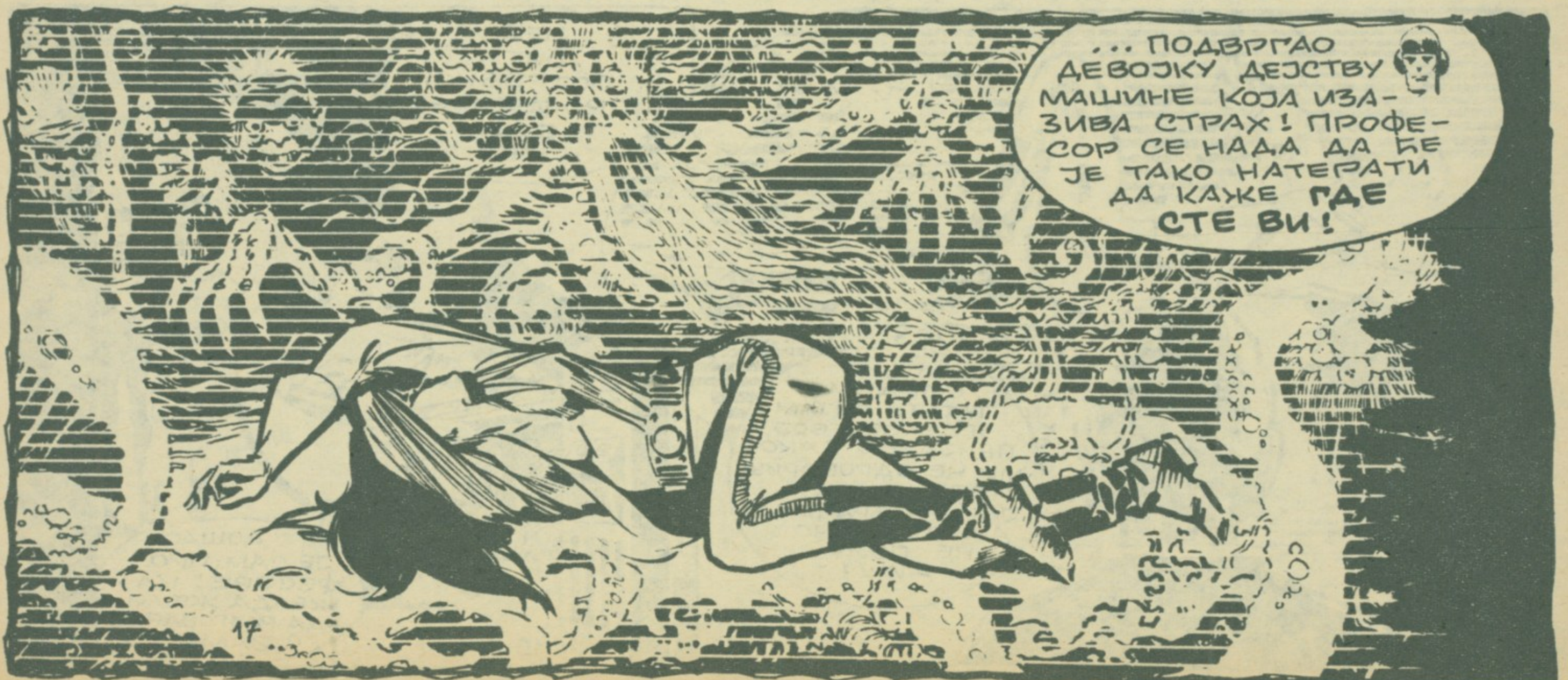
АКО МУ ТО
ПОЉЕ ЗА РУКОМ,
ДАМАК ЋЕ ПОСТА-
ТИ КРАЉ ПЛАНЕТЕ И
ИМАЋЕ СОПСТВЕНУ
ВОЈСКУ...

БИО ЈЕ ТО
ЗАИСТА
ДРЗАК
ПЛАН...

ЗНАШ
ЛИ ШТОГОД
О ДЕВОЈЦИ КОЈА
ЈЕ ДОШЛА СА
МНОМ? ЦРНО-
КОСА ЈЕ
И...

ДАМАК
ЈЕ ИСПИ-
ТУЈЕ!
УПРАВО
ЈЕ...

... ПОДВРГАО
ДЕВОЈКУ ДЕЈСТВУ
МАШИНЕ КОЈА ИЗ-
ЗИВА СТРАХ! ПРОФЕ-
СОР СЕ НАДА ДА ЋЕ
ЈЕ ТАКО НАТЕРАТИ
ДА КАЖЕ ГДЕ
СТЕ ВИ!

ПРОФЕСОР
ЧВРСТО ВЕРУЈЕ
У СВОЈ
ПРОНАЛАЗАК...

НЕ БУДИ
ТВРДОГЛАВА,
ДЕВОЈКО!
ЈА ТЕ МОГУ
ОСЛОБОДИТИ ТОГ
УЖАСА... САМО
РЕЦИ ГДЕ ЈЕ
ТВОЈ
ПРИЈА-
ТЕЉ!

ГОВОРИ
ГДЕ ЈЕ!
ГДЕ
ЈЕ?

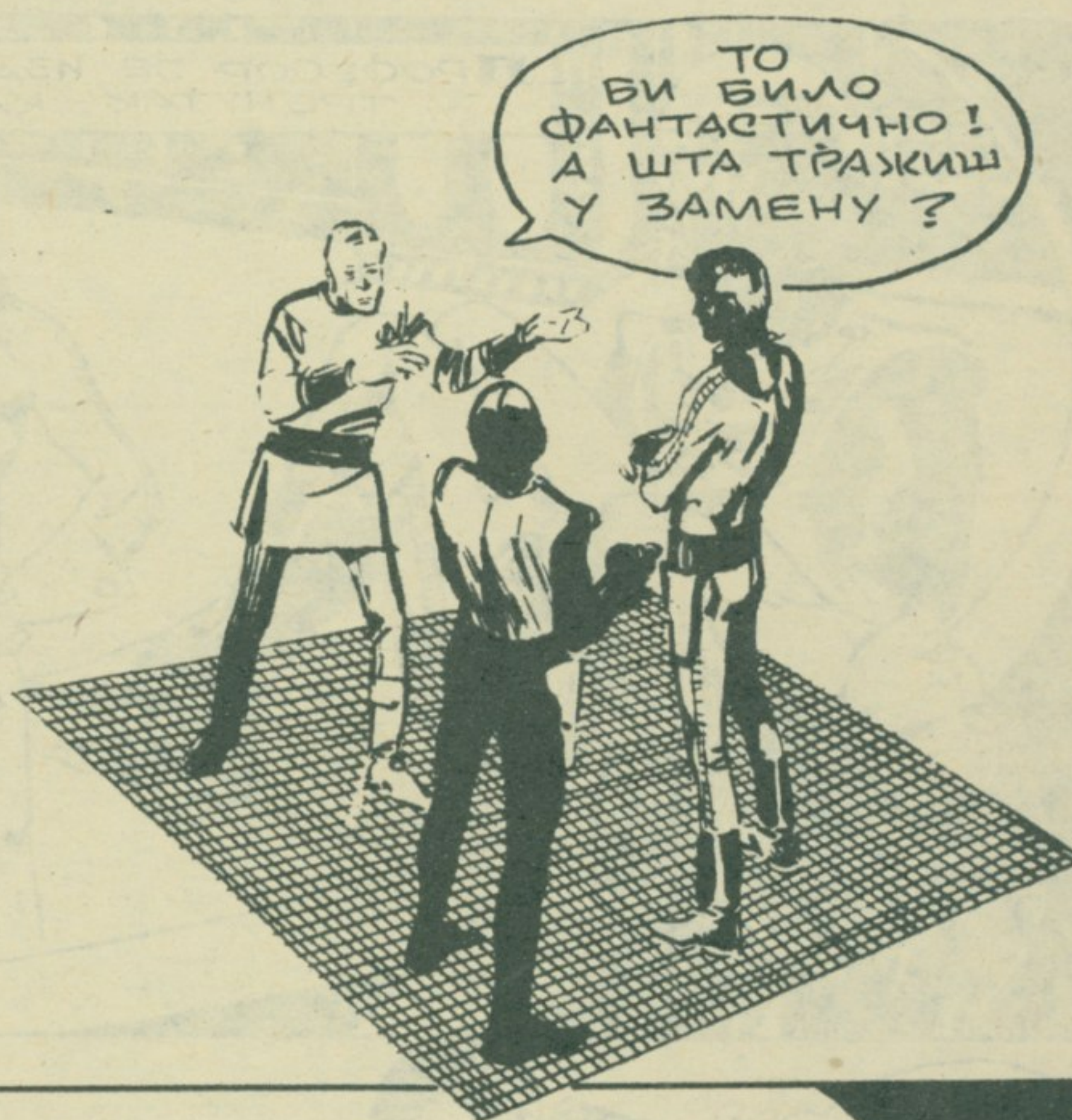
НЕ!
НЕ!
НЕ...!

КО
ВАС ЈЕ
ПОСЛАО
ОВАМО
!?

НЕЋЕ
БИТИ
ПОТРЕБНО,
ПРОФЕСОРЕ!
ЕВО
МЕ!

ПО-
СЛЕДЊИ
ПУТ ТЕ ПИТАМ:
ГДЕ ЈЕ ТВОЈ
ПРИЈАТЕЉ? АКО
МИ НЕ ОДГОВОРИШ,
ПОВЕЋАВАЋУ
ЈАЧИНУ ЗРАЧЕЊА
ДОК ПОТПУНО
НЕ ПОЛУ-
ДИШ!

ДОШАО
ЈЕ САМ, ПРО-
ФЕСОРЕ! КА-
ЖЕ ДА ЖЕЛИ
ДА РАЗГОВАРА
С ВАМА!

ЗАШТО? ИЗ НАЈЈЕДНОСТАВНИЈИХ РАЗЛОГА! ЗБОГ НОВЦА И МОЌИ! ЖЕЛЕО БИХ ДА ПОСТАНЕМ ЧЛАН ВАШЕ ГРУПЕ! УБЕЂЕН САМ ДА ЋЕТЕ ВИ ОДНЕТИ ПОБЕДУ И ЖЕЛИМ ДА БУДЕМ НА ВАШОЈ СТРАНИ! НИКО МИ НЕ МОЖЕ ПОНУДИТИ ВИШЕ ЗА МОЈЕ ЗНАЊЕ!

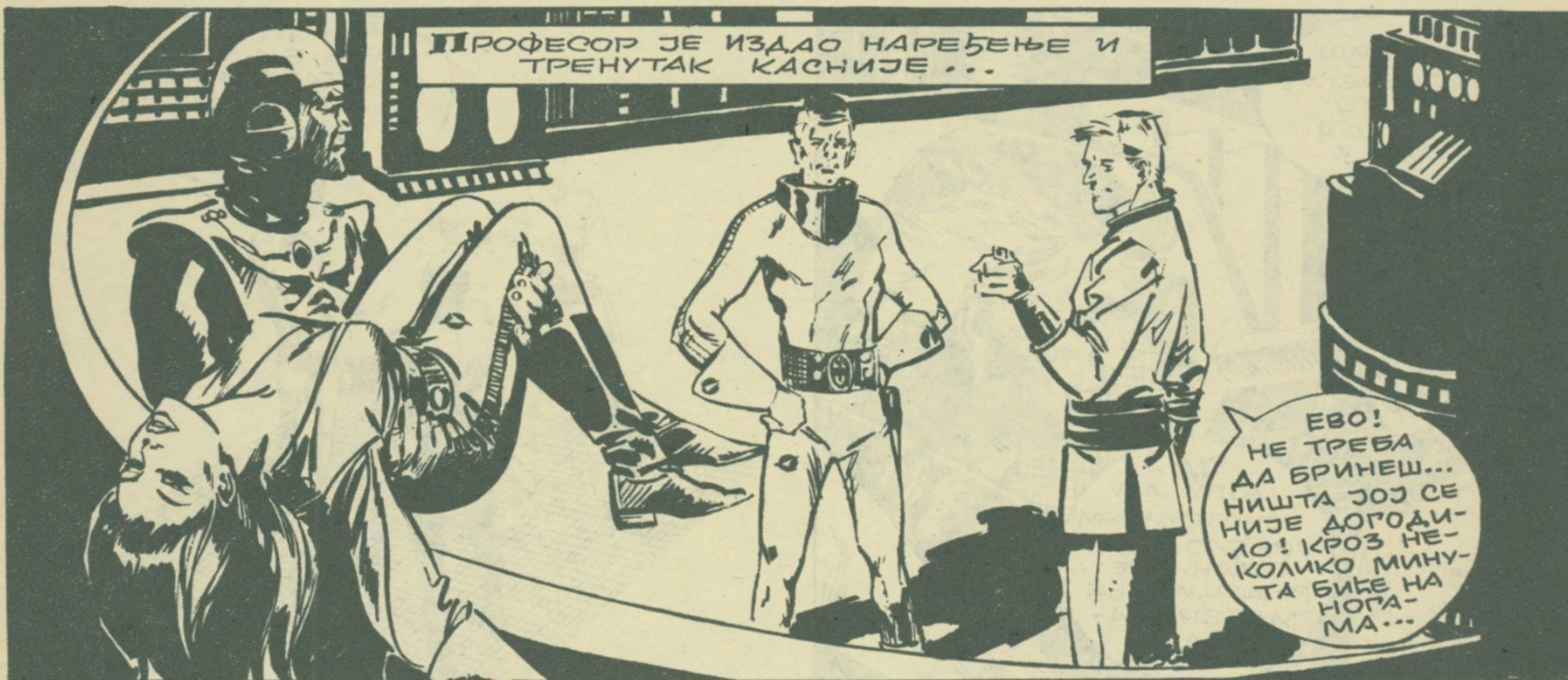

РАЗУ-МЕМ! ЈАСНО МИ ЈЕ! КАД БИ МОГАО ДА ПРИСТУПИШ ПОСЛУ?

САД ОДМАХ! АЛИ, ЗА ТО МИ ЈЕ ПОТРЕБНА МОЈА АСИСТЕНТКИ-ЊА!

ПРОФЕСОР ЈЕ ИЗДАО НАРЕЂЕЊЕ И ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

ЕВО! НЕ ТРЕБА ДА БРИНЕШ... НИШТА ЈОЈ СЕ НИЈЕ ДОГОДИЛО! КРОЗ НЕКОЛИКО МИНУТА БИЋЕ НА НОГАМА...

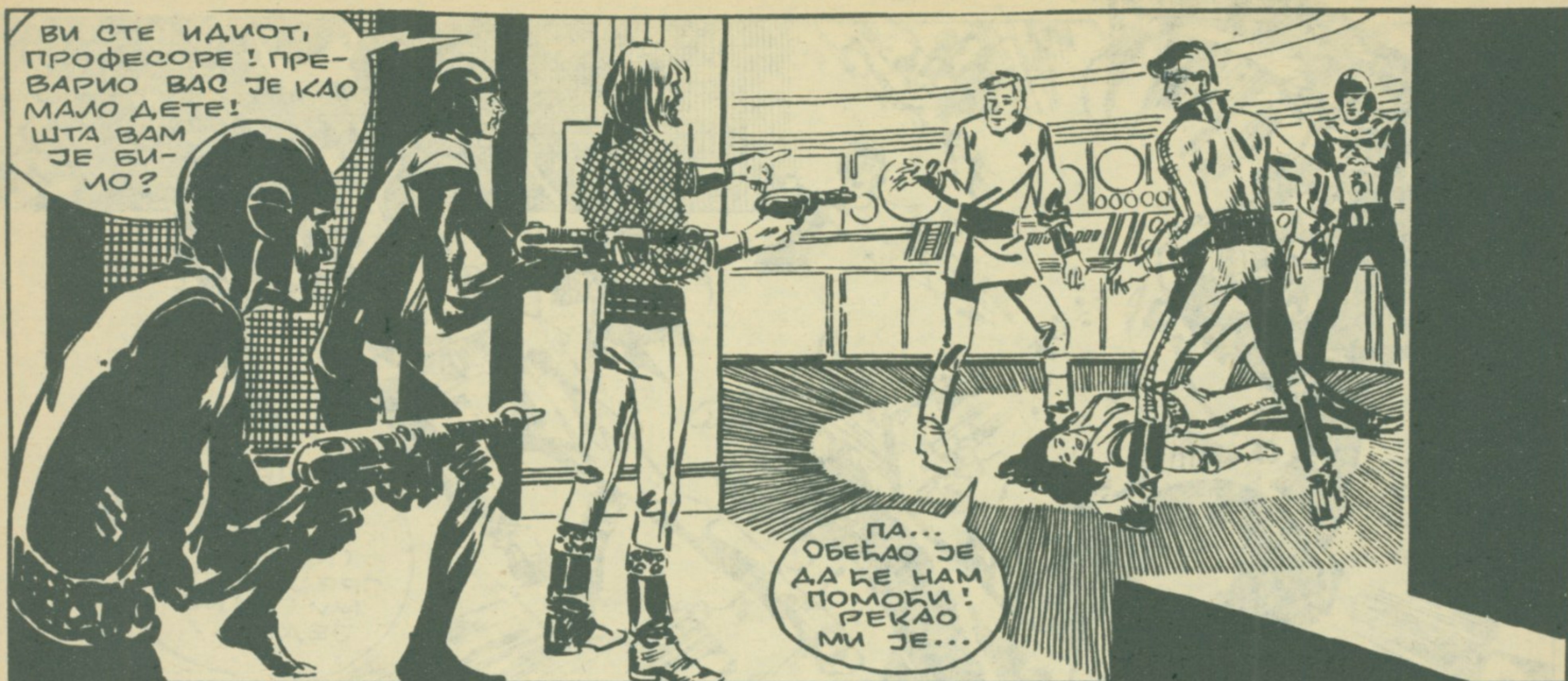
ТЕШКО ТЕБИ АКО ЈОЈ СЕ НЕШТО ДОГОДИЛО... ТИ ЗМИ-ЈО!

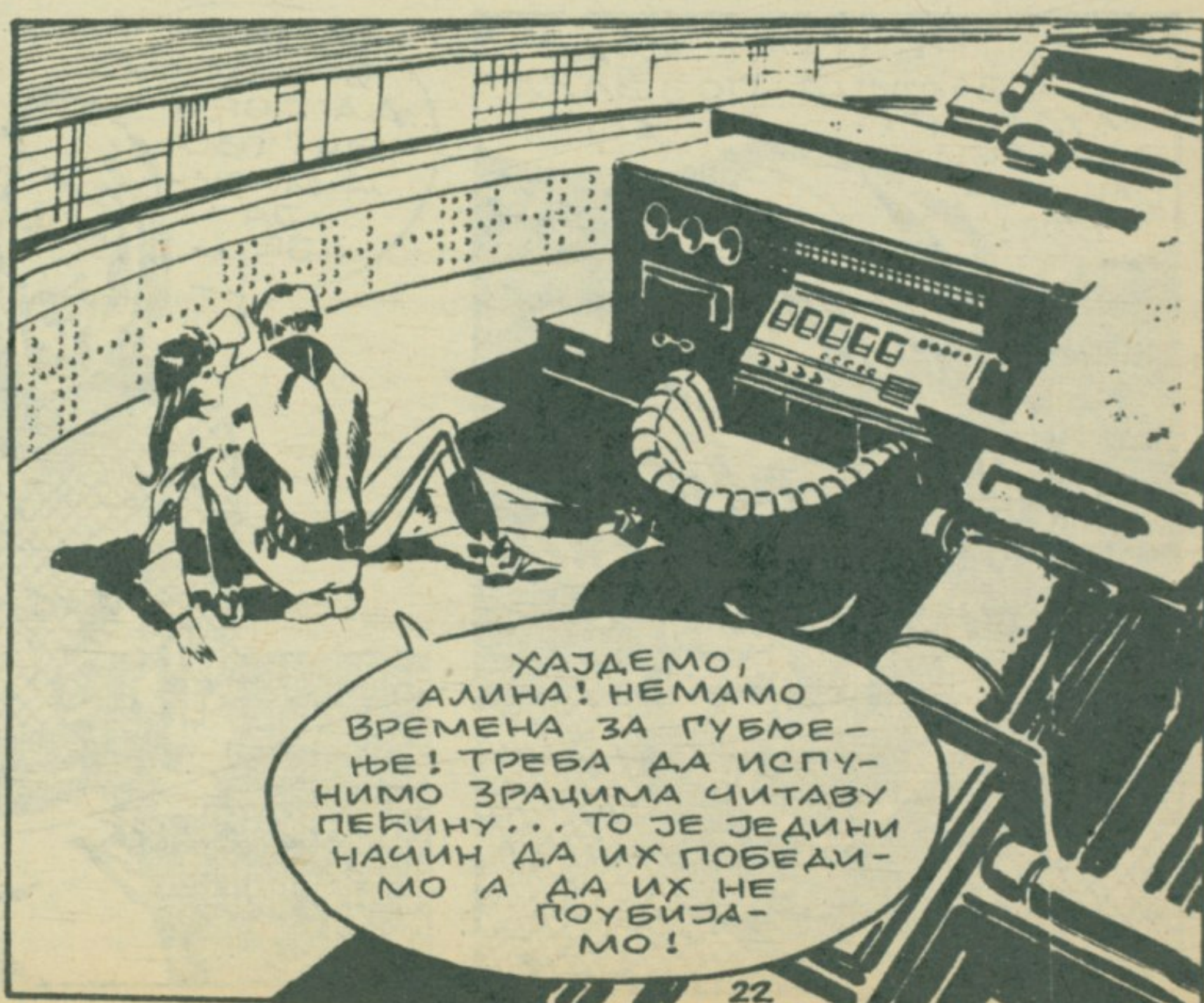
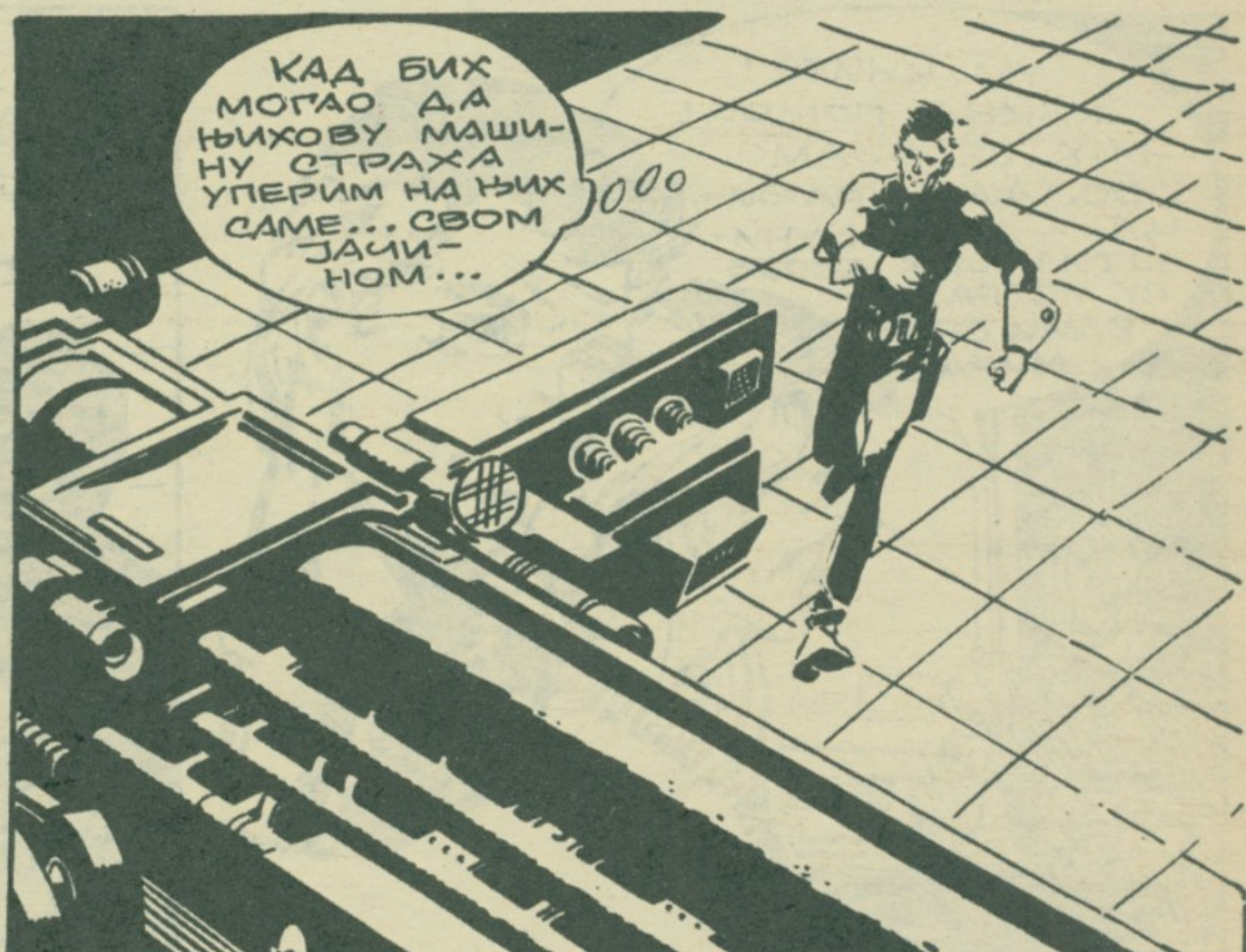
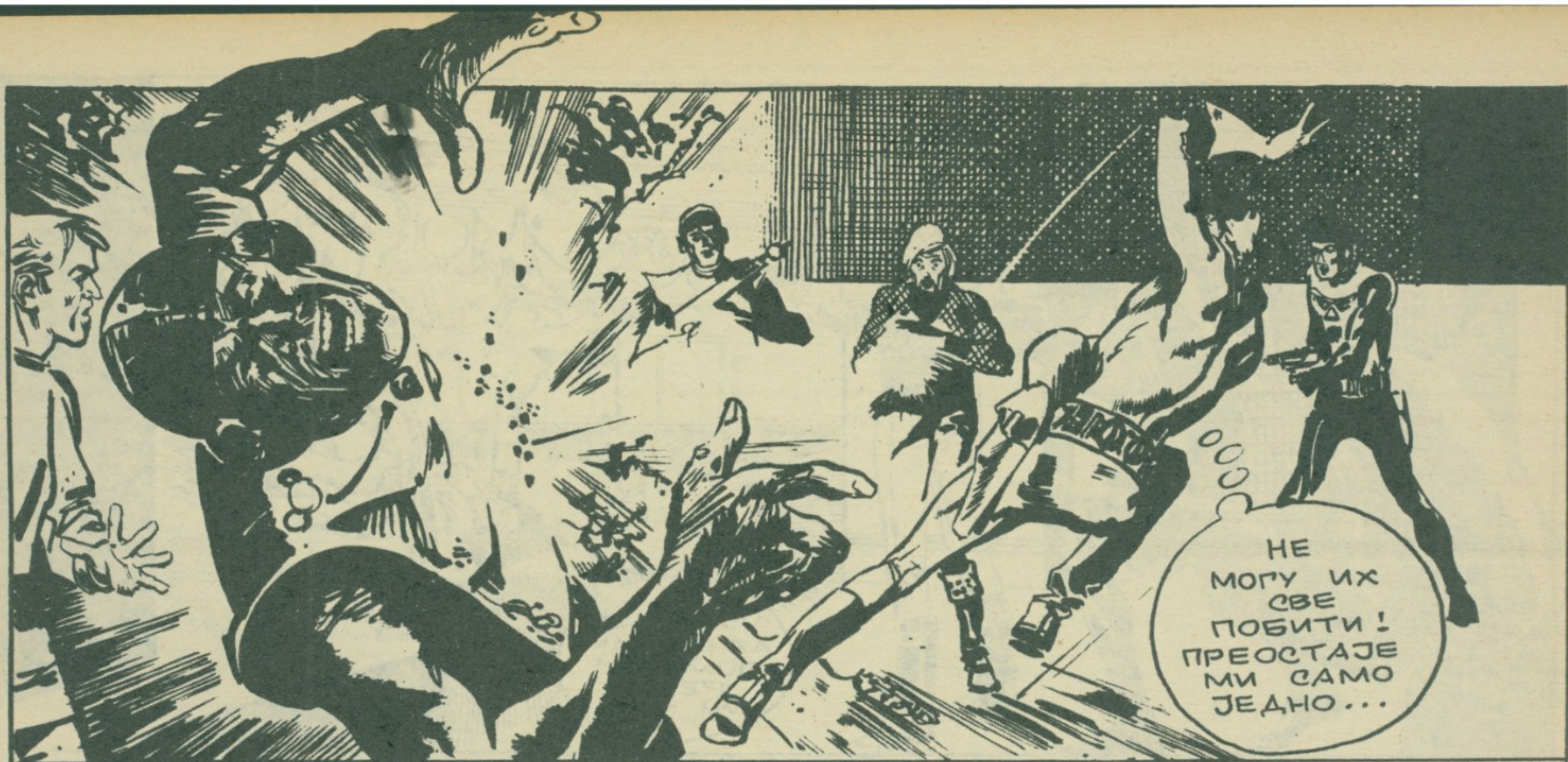

АЛИНА, ПРОБУДИ СЕ! ОДГОВОРИ... ДИГНИ СЕ! ТРЕБА ДА ПОЧНЕМО ДА РАДИМО...

НИШТА ТИ НЕЋЕШ ДА РАДИШ, ПРИЈАТЕЉУ! БУДИ ПОСЛУШАН И РУКЕ УВИС!

МАЛО КАСНИЈЕ, ЈАКИ ЗРАЦИ
ПРЕПЛАВИЛИ СУ ЧИТАВУ
ПЕЋИНУ! ОНО ШТО ЈЕ ДОСКОРА
БИЛА ПРЕПРЕКА НА УЛАЗУ,
САДА ЈЕ ЗАТВАРАЛО
ИЗЛАЗ...

ЈЕСИ
ЛИ СПРЕМ-
НА, АЛИНА?
ТРЕБА ДА КРЕ-
НЕМО... ДОК
МАШИНА ЕМИТУЈЕ
ЗРАКЕ НИКО НЕ
МОЖЕ ЗА НАМА!
А КАД ЗРАЦИ
ОСЛАБЕ... КРА-
ЉИЦИНЕ ТРУПЕ
БИЋЕ ВЕК
ОВАЕ!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО
ЧАСОВА...

...И
ТО ЈЕ СВЕ,
КРАЉИЦЕ!
ВАШИ
ВОЈНИЦИ
ЋЕ ИХ
ЛАКО
САВЛАДА-
ТИ!

МОЈЕ
ТРУПЕ
СУ
ВЕК
КРЕНУЛЕ,
АЛТАРЕ
!

НЕ
ЗНАМ
КАКО ДА
ИЗРАЗИМ СВОЈУ
ЗАХВАЛНОСТ
МУДРОМ И
ВАМА ЛИЧНО!
ЈА И МОЈ НАРОД
БИЋЕМО
УВЕК ВАШИ
ДУЖНИ-
ЦИ!

САМО
СМО
ВРШИЛИ
СВОЈУ
ДУЖНОСТ,
КРАЉИЦЕ
!

УСКОРО СУ ДВА МА-
ЛА КОСМИЧКА БРОДА
УЗМЕТЕЛА И НЕСТАЛА
У ВАСИОНСКОМ ПРОС-
ТРАНСТВУ. ИСТРАЖИ-
ВАЧИ СВЕМИРА КРЕ-
НУЛИ СУ НА НОВИ
ЗАДАТАК...

КРАЈ

НУЛАХ

ПОБУНА ЖИВОТИЊА

СЦЕНА КОЈА
СЕ ПРЕД ЊИМА
УКАЗАЛА
БИЛА ЈЕ КОЛИКО
СТРАВИЧНА
ТОЛИКО
НЕВЕРОВАТНА...

ПОЛЕ!
ПОЛЕ!

ДОКТОР ПИРС
ПОЛЕТЕО МУ ЈЕ
У ПОМОЋ АЛИ...

САД
СУ СВА
ТРОЈИЦА
БЕСПОМОЋНИ...

ПОЛЕ,
ОВО ЈЕ ИАО
РУЖАН САН!
ШТА
ИМ СЕ
ДОГОДИ-
ЛО?

НЕШТО У
АТМОСФЕРИ
МОРА ДА ЈЕ
ПОЈАЧАЛО ЊИКО-
ВУ ИНТЕЛИГЕН-
ЦИЈУ... ИНТЕЛИ-
ГЕНЦИЈУ СКОП-
ЧАНУ С МРЖ-
ЊОМ!

ЗАХТЕ-
ВА ОД
НАС ДА
УСТАНЕ-
МО!

ОНДА
МУ СЕ НЕ
ТРЕБА СУПРОТ-
СТАВЉАТИ!
ЗАСАД ИХ
МОРАМО
СЛУША-
ТИ...

МАЈМУН ЈЕ ВЕЗАО ЛУ-
ДЕ ЛИЈАНАМА...

ИЗ-
ГЛЕДАМО
КАО
СТОКА
КОЈУ
ВОДЕ
НА
КЛА-
ЊЕ!

ОЧИ-
ГЛЕДНО
МОРАМО
ДА КРЕ-
НЕМО!

НАЈЗАД
ЈЕ ОВА
ЧУДНА
ПОВОРКА
СТИГЛА
ДО БАЗЕ...

ИДУЌИ НАСТАВАК: БИМБО БОМБАРДУЈЕ МАТИЧНИ БРОД!

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ!

ГЛАСАЈТЕ ЗА НАЈСЛАЂЕ

26. ГОРАН
ВУКЧЕВИЋ
13.III 1967.

27. НЕБОЈША
ВУЧКОВИЋ
18.I 1967.

28. ЈОВИЦА
ЂЕЛИЋ
24.II 1967.

29. НИКОЛА
ПОРЈАЗОВ
26.I 1968.

Објављујемо трећих 25 слађаних које је специјални жири „Кандита“ одабрао међу онима који су послали фотографије за конкурс — Најслађа наградна игра на свету!

Читаоци Забавника, гласајте за једног дечака, разуме се онога који вам се највише свиђа. На купону упишите број дечака, за вас најслађег, исеците купон, залепите на дописницу и пошаљите одмах на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.

Међу свима који гласају за најслађег дечака из треће групе извући ће се на срећу 15 добитника. Они ће добити по један слатки пакет, поклон фабрике „Кандит“.

ИЗАБЕРИТЕ ЈЕДНОГ ДЕЧАКА!

30. АЛЕКСАНДАР
СТАНОЈЕВИЋ
25.XI 1969.

31. ГОРАН
ИЛИЕВ
1.VIII 1965.

32. НЕНАД
ПЕТРОВИЋ
1.I 1969.

33. МИРОСЛАВ
СТЕФАНОВИЋ
12.X 1967.

34. ВЛАДАН
ГВОЗДЕНОВИЋ
18.I 1968.

35. ИВАН
АЛЕКСИЋ
25.VIII 1967.

36. СРЕЋКО
КИТАНОВИЋ
22.VII 1965.

37. АЛЕКСАНДАР
ИЛИЋ
28.IX 1965.

38. СЛАВКО
ПАВИЋ
20.XII 1967.

39. ВЛАДИМИР
ЧОЛИЋ
19.VII 1969.

40. ЗЛАТКО
ВЕЛЕВСКИ
18.IX 1967.

41. ТОМИСЛАВ
ЦРЉИЋ
27.XI 1968.

42. СРЂАН
СТОЈКОВИЋ
18.XI 1969.

43. ПЕТАР
РОДИЋ
15.VIII 1969.

44. БРАНКО
ГРКИНИЋ
5.XII 1967.

45. ПРЕДРАГ
ПЕТРОВИЋ
28.IV 1966.

46. БЛАГОЈЧО
ГУШКОВ
31.V 1969.

47. АЛЕКСАНДАР
МАРАВИЋ
13.XII 1969.

48. СТОЈАНЧО
БЕЛУШКОВ
13.VIII 1967.

49. МИХАЈЛО
ФЕЈЕШ
17.XII 1968.

50. МИЛАН
ГРУБОР
29.XI 1969.

ГЛАСАМ ЗА
ДЕЧАКА бр.

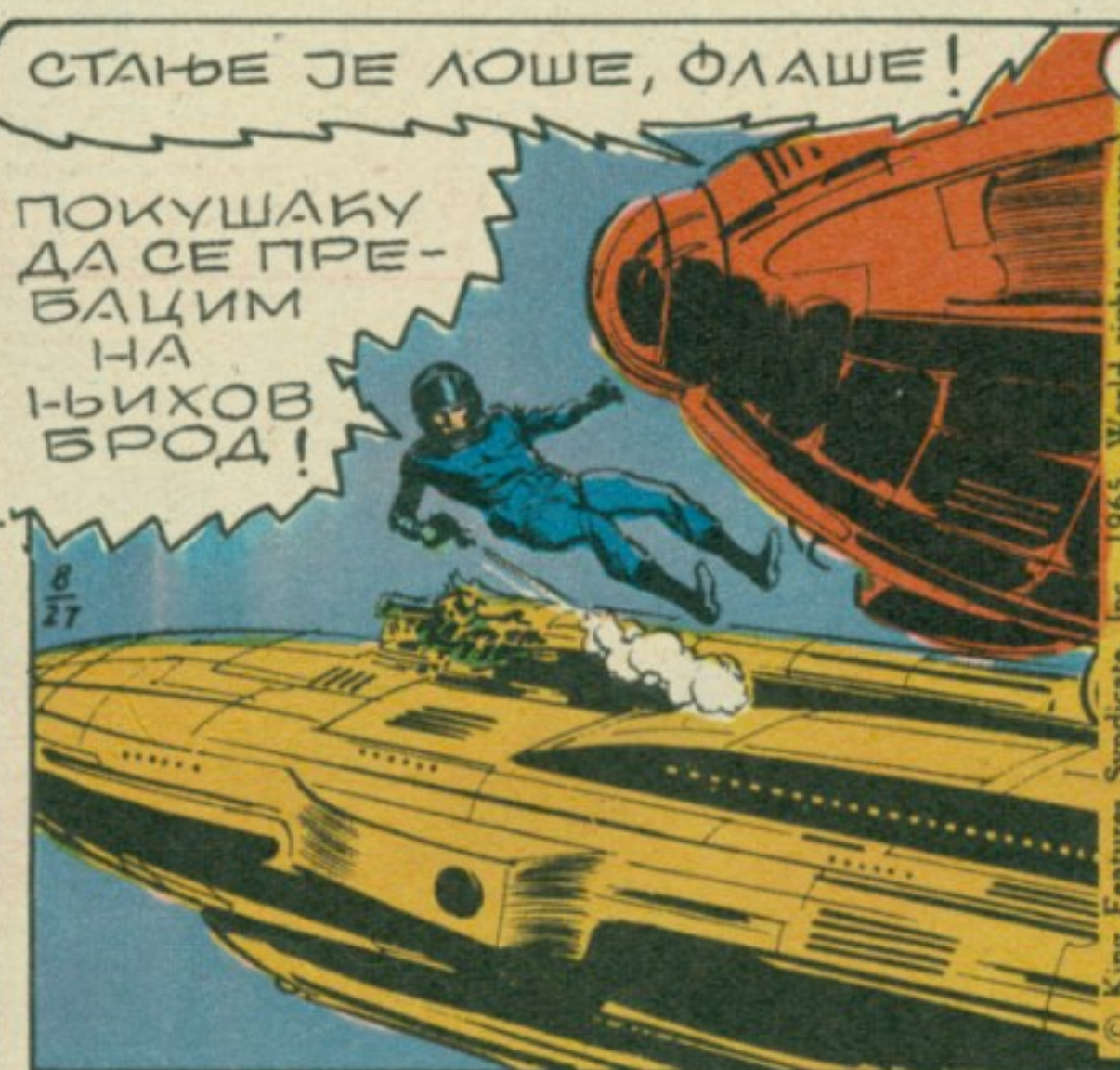
(Име и презиме)

(Пошт. број и место)

(Улица и број)

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА *Kandit* НАГРАДИЋЕ НАЈСЛАЂЕГ ДЕЧАКА И НАЈСЛАЂУ ДЕВОЈЧИЦУ 1972. СА ОНОЛИКО ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КОЛИКО СУ ТЕШКИ

у следећем броју забавника
бирамо најслађу девојчицу!

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ИЗВЛАЧЕЊЕ ИЗ ОРБИТЕ!

ЧУВЕНИ МАРЬОНИЧАРИ

КО ЈЕ УБИО

ЧУНГ ЛИНГ СУА

Увече 23. марта 1918. године у Вуд Грин Емпајер позоришту у Лондону наступао је прослављени мађионичар Чунг Линг Су. Нарочито је чувена била његова опасна тачка „нерањиви човек“ због које је публика и хрлила на Чунг Линг Суове представе. Али, представа у Вуд Грин Емпајер позоришту те вечери завршила се сасвим непредвиђено.

Обележени меци

Одевен у раскошан кинески костим Чунг Линг Су је, уз помоћ своје супруге Суси, изводио разне дрвене вештине. Најзад је дошао и дуго очекивани тренутак! Музика је затрештала, нарочито гласно чуле су се трубе. Затим су постепено звуци инструмената замрли а заменио их је оштар бат корака — на сцену је умарширала колона ратника Кинеске империје и свечано се постројила. Огласиле су се фанfare и указала се нова поворка која је носила златоткани бал-

дахин испод кога је достојанствено ступао Чунг Линг Су.

На реду је била сцена чудесног спасавања Чунг Линг Суа испред цеви кинеских побуњеника — чувена тачка „нерањиви човек“. Из гледалишта су се на бину попела два човека, случајно изабрана и замолена да као непристрасни сведоци прегледају пушке и обележене метке који ће бити употребљени на сцени. Случај је хтео да те вечери оба насумце позвана гледаоца буду војници енглеске армије који су се и те како разумевали у оружје.

Затим је Чунг Линг Су лично напунио пушке и предао их двојци „ратника“ који су се измакли неколико корака. Приступио је Чунг Линг Суов помоћник и свечано се клањајући предао му скупocen тањир од плавог кинеског порцулана који је овај прихватио испруженим рукама и тако држао, као да приноси жртву. За тренутак завладала је мртва тишина, стрелци су наместили пушке, нанишанили, зачуо се удвојени прасак и — нерањиви Чунг Линг Су, на опште запрепашћење, срушио се на под као врећа!

Присебни шеф бине, који је читаву сцену посматрао иза кулиса, журно је притиснуо дугме за спуштање завесе како у публици не би завладала паника. Одмах се снашао и диригент оркестра, дао знак свирачима и позориштем су одjekнули звуци једне тада по-

пуларне песме. Гледаоци, у први мах збуњени, сасвим су се смирили мислећи да се све одвија према програму.

Виљем Елсворт Робинсон

За то време иза завесе владао је прави цумбус. Чунг Линг Су лежао је без свести и умирао, његова жена Суси клечала је покрај њега гушећи се у сузама. Остали чланови екипе јурили су лево-десно као муве без главе, директор позоришта чукао је косу. Ту се нашао и позоришни декор који није могао ништа да уради. Позвана су ам-

булантна кола да пребаце саmrтника у оближњу болницу. Чунг Линг Су је умро не долазећи свести око 5 часова ујутро следећег дана.

Двадесет осмог марта саслушани су сведоци несреће, међу њима и Суси, Чунгова жена и помоћница. Њено право име гласило је Олива Робинсон и била је, исто као и Чунг Линг Су, чистокрвна Американка. Испоставило се, што је за британске власти представљало новост, да се „нерањиви Кинез“ звао Виљем Елсворт Робинсон и да се родио у Америци 1861. године.

Несрећан случај

Олива Робинсон изјавила је да су њен муж и она радили заједно читавих 25 година, али да су се прославили тек када је Билу, тако је она звала свог покојног супруга, пало на памет да се „претвори“ у Кинеза. Од тог давног дана они су с успехом наступали по читавом свету и нигде им се није догодила ни најмања незгода. Госпођа Робинсон била је изbezумљена и заиста није умела да објасни шта се то десило на бини.

СВАКЕ ВЕЧЕРИ ДВА СТРЕЛЦА ПУЦАЛА СУ ПРАВИМ МЕЦИМА НА НЕРАЊИВОГ ЧОВЕКА

ханизам задржавао метке да не излете. Одмах после пуцња, користећи запрепаштеност публике, Чунг Линг Су би праве метке стављао у плави порцулански тањир и показивао. Тако се стицао утисак да их је он хватао у лету и публици је остајало само да му бурним аплаузом ода признање.

Доктор Портер који је извршио обдукцију леша изјавио је да је Виљем Елсворт Робинсон, односно Чунг Линг Су подлегао јер му је један метак пробио десно плућно крило. Улазна и излазна рана које је направио метак јасно су се виделе. Мистер Роберт Черчил, чувени експерт Скотланд јарда за ватрена оружја, изјавио је да је једна од пушака била покварена. Коначан званични извештај гласио је: смрт несрећним случајем.

Али, било је ту ипак нечег сумњивог. Чунг Линг Су наступао је у Лондону од 1916. године. Средином 1917. све његове тачке пратила је, из вечери у вече, једна необично лепа жена. Непозната је редовно седела сама у првој ложи до бине и видело се да припада отменом друштву.

Претеће писмо

Није прошло много времена а Чунг Линг Су је приметио лепотицу. То је годило његовој сујети и пронашао је начина да се са њом упозна. Ускоро су почели да се тајно састају у њеном луксузном апартаману.

Развила се љубав и Чунг Линг Су није више могао да замисли свој живот без Естеле — тако се звала његова пријатељица. Наравно, он је мислио да за његову авантуру нико не зна. Утолико је веће било његово запрепашћење када је на тоалетном столу у својој гардероби једнога дана нашао непотписано писамце у коме је стајало:

„Да ли мислите да ћете дуго моћи тако дрско да варате своју жену? Не заборавите да вам она додаје метке за главну тачку и да је ваш живот у њеним рукама!“

Чунг Линг Су се веома уплашио али се брзо и прибрао. То је била пука бесмислица! Олива ни о чему није имала појма; зар би му се иначе тако искрено и љупко смешила? Али, црв сумње ипак му је нагризао срце кад год је изводио своју опасну тачку. Чак му

се чинило да је у тим тренуцима и Оливино лице постајало хладније и строже.

Све то најзад му је досадило и он је рекао својој жени како намерава да ту тачку скине с репертоара јер су му попустили живци. Суси, или Олива, само се насмејала и отворено изјавила да је то знак старости. То је Чунга погодило и он се самом себи згрекао да од своје тачке неће одустати.

Естела се удала

Но, и поред тога више није осећао никакво задовољство у раду и најзад је упитао Естелу, коју је волео све више, да ли би оставила Лондон и пошла са њим. Она му је хладно одговорила:

— Да се удам за вас?! Шта вам пада на памет, Чунг! Ја ћу се удати само за неког свог земљака, правог Американца!

— Онда нема никаквих препрека јер и ја сам Американка! — узвикнуо је Чунг и испричао јој све о себи.

— Шта! Па ви сте ме преварили! Ја сам мислила да сте ви Кинез! — згранула се Естела.

Сутрадан је Чунг дошао код своје пријатељице одевен по европски. Естела је била запањена и разочарана. Уместо загонетног Кинеза, пред њом се налазио обичан човек, као и сви други, који се осећао негодно у свом рђаво скројеном оделу и причао којекакве бесмислице. Растали су се хладно.

Два дана касније Чунг је добио писмо којим га је Естела обавештавала да је њиховој љубави дошао крај и да се удаје за једног свог старог обожаваоца из Толедо. Био је 23. март 1918. године. Чунгу није било ни до чега и чврсто је решио да те вечери последњи пут наступи и са уштећевином коју је стекао током године напусти Европу и повуче се на Хаваје. Наравно, без жене.

План му се, као што је познато, није остварио. Те вечери погинуо је на сцени. Тајна његове смрти никада није разјашњена. Упркос званичног извештаја да је у питању несрећни случај сумњало се и на самоубиство а и на убиство. Његова жена Суси потврдила се да што пре оде из Лондона. Разуме се, с њиховом заједничком уштећевином која није била мала.

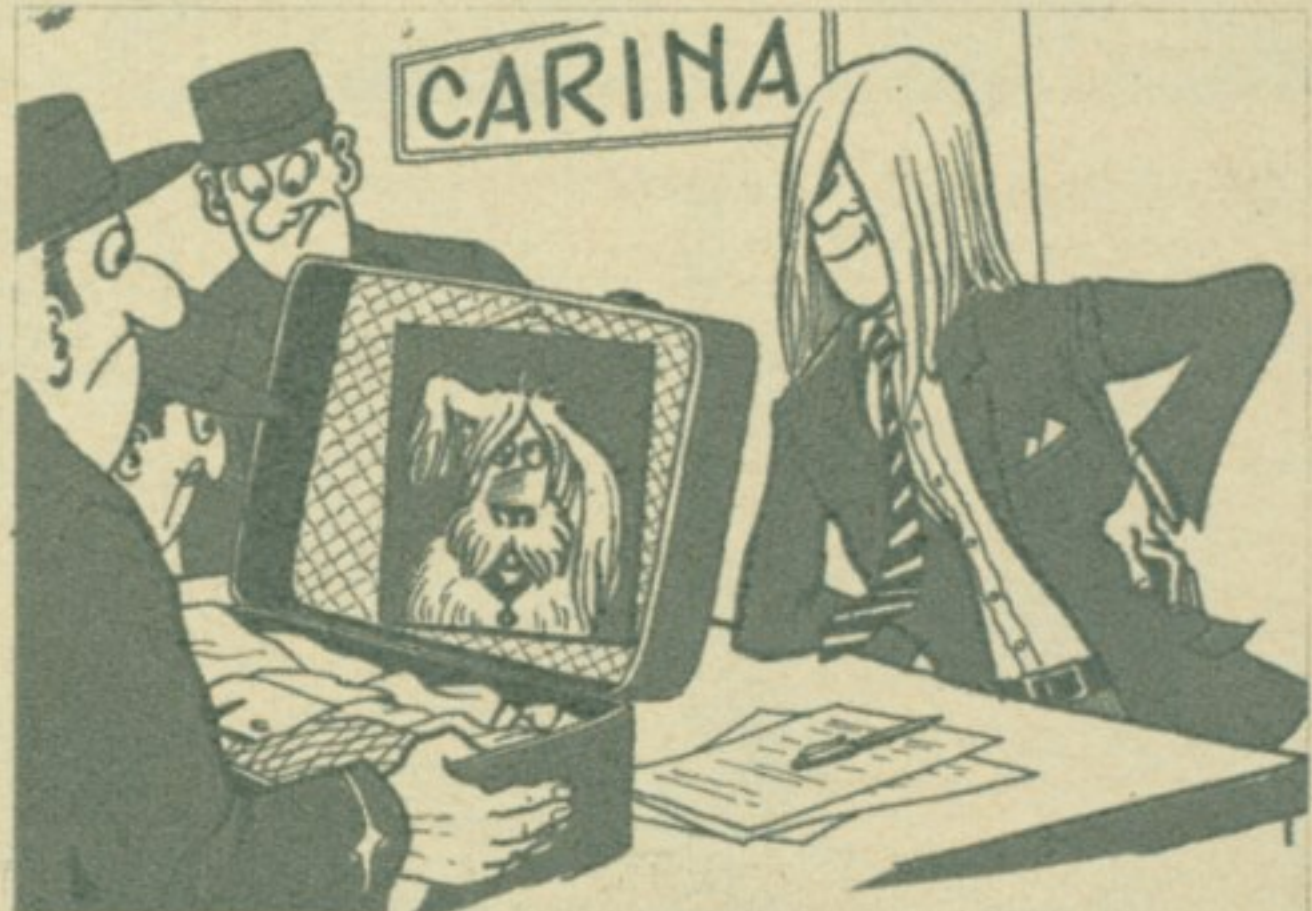
Д. Е.

МАСКА НЕ ПОМАЖЕ. — У праоницу Цени Мек Данијел, из америчког градића Гастонија, упао је одмах по затварању радње провалник и покупио сав дневни назар од око 200.000 старих динара. Опљачкана жена одмах је отрчала до најближе полицијске станице да би пријавила крађу и показала фотографију провалника на основу које је убрзо ухапшен. Јер, мада је провалник био добро маскиран, она је у њему ипак препознала свог — мужа.

ИМЕ ЗА АГЕНТА. — Јан Флеминг, књижевни творац славног агента Џејмса Бонда, бавио се некад проучавањем птица. Када је створио лик агента „007“, Флеминг му је дао име познатог америчког зоолога Џејмса Бонда, великог стручњака за птице. За шифру јунака Флеминг је позајмио три последње цифре телефонског броја свог издавача. Име великог зоолога Бонда било је познато само уском кругу стручњака, а агента Бонда...

СЛИЧНОСТ. — Дугокоси француски студент Жан Лувије кренуо је на пут по Европи с јединим циљем: да провери колико је важна фотографија на пасошу. Наиме, на свом пасошу уместо личне фотографије Лувије је имао залепљену фотографију свог омиљеног пса, чувавог спанијела. С таквим пасошем несметано је пренао границе пет земаља. Само је службеник на италијанској граници, погледавши пасош, прогунђао: „Опет један од чувавих“.

Све је, према њеним речима, личило на ружан сан.

Инспектори су Оливу Робинсон замолили да објасни „механизам“ чувене тачке у којој је страдао њен муж. Ништа простије, рекла је она. Њена дужност, као асистента Чунг Линг Суа, била је да одабранима из публике покаже метке. Затим би, захваљујући дуплом дну кутијице, неприметно заменила метке и своје мужу, уместо правих, до давала лажне. Овај би њима пунио пушке а праве, обележене метке, стављао у рукав.

Пошто су пушке биле нарочито подешене, пуцањ би се чуо али је нарочит ме-

Наша двоспратна кућа налази се на самој обали Атлантског океана. Троје деце, четири пса, једна мачка, врана црна као гар и још неколико ситнијих животиња — заиста пуна капа! Али моја жена Ен имала је друкчије мишљење. Желела је пошто-пото једну праву морску животињу.

— Шта кажеш на туљана? — упитала ме је једног јутра док смо пили кафу. Намрштио сам се. — Али, нећемо га држати затвореног — наставила је Ен упорно. — Све наше животиње лутају око слободно и враћају се кад им падне на памет...

После овог разговора знао сам да ће наша породица ускоро добити новог члана.

ПРОБЛЕМИ СУ ПОЧЕЛИ

Ен је набавила читаву хрпу књига, све што је на овом свету написано о фокама. Желела је да спреми на дочека пролеће. Мало помало и ја сам се загревао. Хоћемо ли тог сисара с перајима успети да припитомимо?

Писали смо на разне стране, питали многе стручњаке и већина од њих нам је одговорила да се туљан не може припитомити. А онда смо чули за случај Гарија Гудрица. Живео је у суседном граду Рокпорту и успео оно што други нису: пре седам година отхранио је малу црну фоку. Ступили смо у везу с њим и он је обећао да ће нам набавити малог туљана.

Није прошло ни недељу дана а Гари је, после једне жестоке буре, нашао на обали мајуну фоку, тешку једва десетак килограма. Имала је свега неколико дана. Беби смо дали име Шег.

И, проблеми су почели. Прво, како нахранити Шега? На жалост, дејти лекари за фоке још не постоје. Прочитане књиге нису нам много помогле. Чули смо на стотине савета и испробали ис-

ШЕГ СЕ ВРАТИО

УЗАЛУД СМО УПИРАЛИ ПОГЛЕДЕ У ЗАПЕНУШАНИ ОКЕАН, ОД НАШЕ ФОКЕ НИ ТРАГА

то толико рецепата. Неки познаник ми је саветовао да га хранимо на флашицу, али резултати су били више него бедни.

— Пробушите гумену папучу за плажу — посаветовао ми је други. — То ће му највише личити на маму.

Тако смо и урадили. Међутим, Шег је одмах открио превару и одбио храну. Мртав гладан почео је да сиса ћилим, па фотељу а на крају и уши наше доге. А онда се привио уз баку. Међутим, она се није збунила. Направила је кашу од жуманаца и млека, сипала је у рукавицу и направила рупу на прсту. За тили час Шег је сизао све.

НЕКА ИЗАБЕРЕ САМ

Међутим, и поред све те укусне хране, наш туљан је губио у тежини. Требало му је хитно наћи одговарајућу храну. Ускоро је Ен случајно пронашла излаз из ове тешке ситуације. Играјући са Шегом преврнула га је на леђа. То му се нимало није допало и он је љутито показао зубе. У истом часу Ен је убацила у његову чељуст парче скуше. Шег се није одмах снашао а онда, кад му је риба већ

ту, почео је да жваће. Од тог часа Шег је јео сам, са задовољством грабећи из наших руку и по два килограма рибе дневно!

Туљани су рођени пливачи. Зато смо од првог дана изводили Шега на океан и пуштали га да слободно плива. Зачудо, није нас напустио. Напротив! Чак и кад смо једном отпловили са њим далеко од обале, вратио се јер је очигледно више волео свој нови дом на сувом, него усамљеност у мору.

Једне августовске вечери, пошто смо сатима играли „морске шуге“, Шег је одбио да изађе с нама из воде.

— Он је још тако мали — почела је да кукумавчи Ен. — Да га понесемо!

— Не и не! — био сам одлучан. — Он је с нама довољно дуго да би већ знао где му је кућа. А друго, рекли смо да ће бити слободан. Нека изабере сам!

Те ноћи оставили смо улазна врата отворена. Али, туљан се није вратио. Ни у току ноћи, ни сутрадан ујутро мада су трагови пераја у песку око куће говорили да је био. Детињство нашег туљана било је завршено.

Сваког дана те јесени могли смо да га видимо како плива све даље и даље од обале. Озбиљно смо бринули за њега: навикнут на људе могао је испливати на обалу у неком другом месту. И тачно тако се десило. Зазвонио је телефон. Из полицијске станице у суседном месту јавили су ми:

— Један рибар уловио је мрежом туљана који је дремао на песку. Чули смо да ви имате фоку која се не плаши људи.

После овога одлучили смо да у новинама и на радију објавимо о

нашем питомом туљану и ускоро смо имали помоћника више него што нам је требало. Људи, а још више деца, пратили су нашу фоку где год би се појавила. Шегу се то никако није свиђало и он се често, кад би неко непознат покушао да га помилује, бранио љутитом риком а понекад, богами, и гребањем.

ПРЕПОЗНАО МЕ ЈЕ!

Дошло је време тајфуна. Једног дана беснела је буре а Шег се задесио у мору. Узалуд смо упирали погледе у запенушане белале таласе тражећи познату црну тачку. Онда нам је неко јавио да се на миљу од наше куће Шег очајнички бори за живот покушавајући да се докопа обале.

Кад сам дотрчао до нашег туљана, његов положај изгледао је безнадежан. Ипак, покушао сам да спасем Шега. Везавши конопцац око паса, чиме сам се потпуно предао у руке суседу Тому који је држао други крај, спустио сам се низ камени насип у узаврели океан. Али, нисам имао среће. Тзман што сам прихватио Шега и спремао се да са њим кренем натраг, кад нас обојицу прекри један огроман талас: мене је бацио на бетонски насип а Шега на отворено море. „Сад је готов“, помислио сам. Али Шег је успео да се извуче. Испливао је северно од нас, на месту где није било високих заштитних насипа.

Што се зима више ближила наш туљан је одлазио све даље за јатима ципала. Кад бисмо се срили, дочекивао нас је као туђинце, режећи. У његовим очима које су биле тако добре појавило се нешто непознато. Значи ли то да је туљан заувек напустио сит и миран живот са нама и одлучио се за онај други непознат, дивљак, али његов?

Пролазили су дани. Сваки пут кад бисмо помислили да се Шег овог пута неће вратити, он се изненада појављивао. Крајем јануара, док је лед још окивао насип, приметио сам Шега како плива поред обале. Одмах сам навукао кишни мантил и дубоке гумене чизме и загазио у воду. Шег ми је весело кренуо у сусрет. Препознао ме је!

☆☆☆

Поново је постао доброћудан члан наше породице. Пратио је Ен у самоуслугу, играо се са децом и кучићима на обали мора. А можда ће га и Пеги, мала фока коју смо усвојили овог лета, исто као Шега пре годину дана, још више везати за нашу кућу.

Пријатељство Шега са новим чланом наше породице постаје све јаче из дана у дан и ми их често видимо како у дуету брзо и спретно скачу с таласа на талас.

Р. Хорстмен

— Сад је готов! — помислио сам кад је један огроман талас бацио мене на бетонски насип а Шега на отворено море.

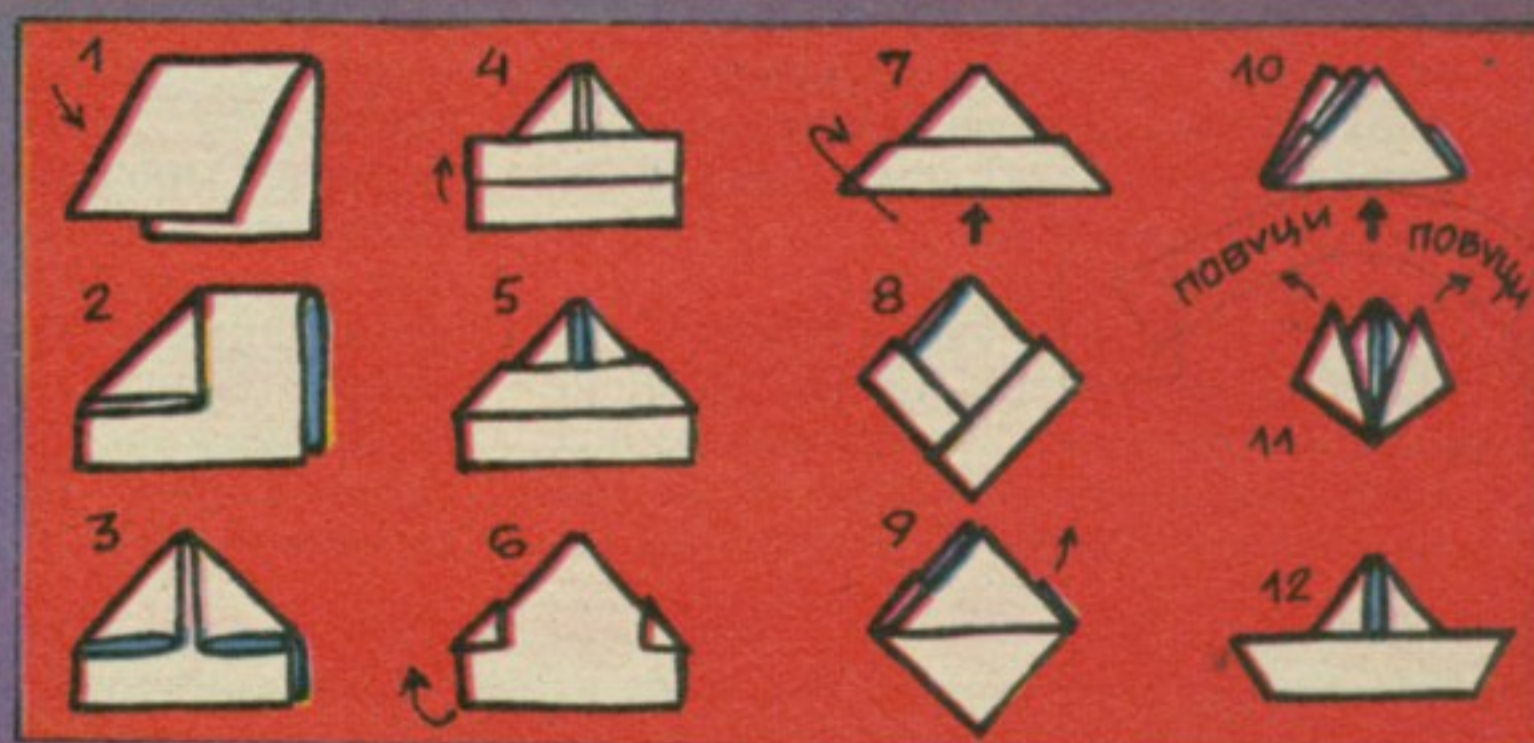
Предлажемо вам да научите ових пет „мокрих“ игара које се, као што им и име каже, могу играти само тамо где има воде. То значи на потоку, реци, мору а по нека од њих (Трка бродова) и у олуцима на улици.

МОКРЕ

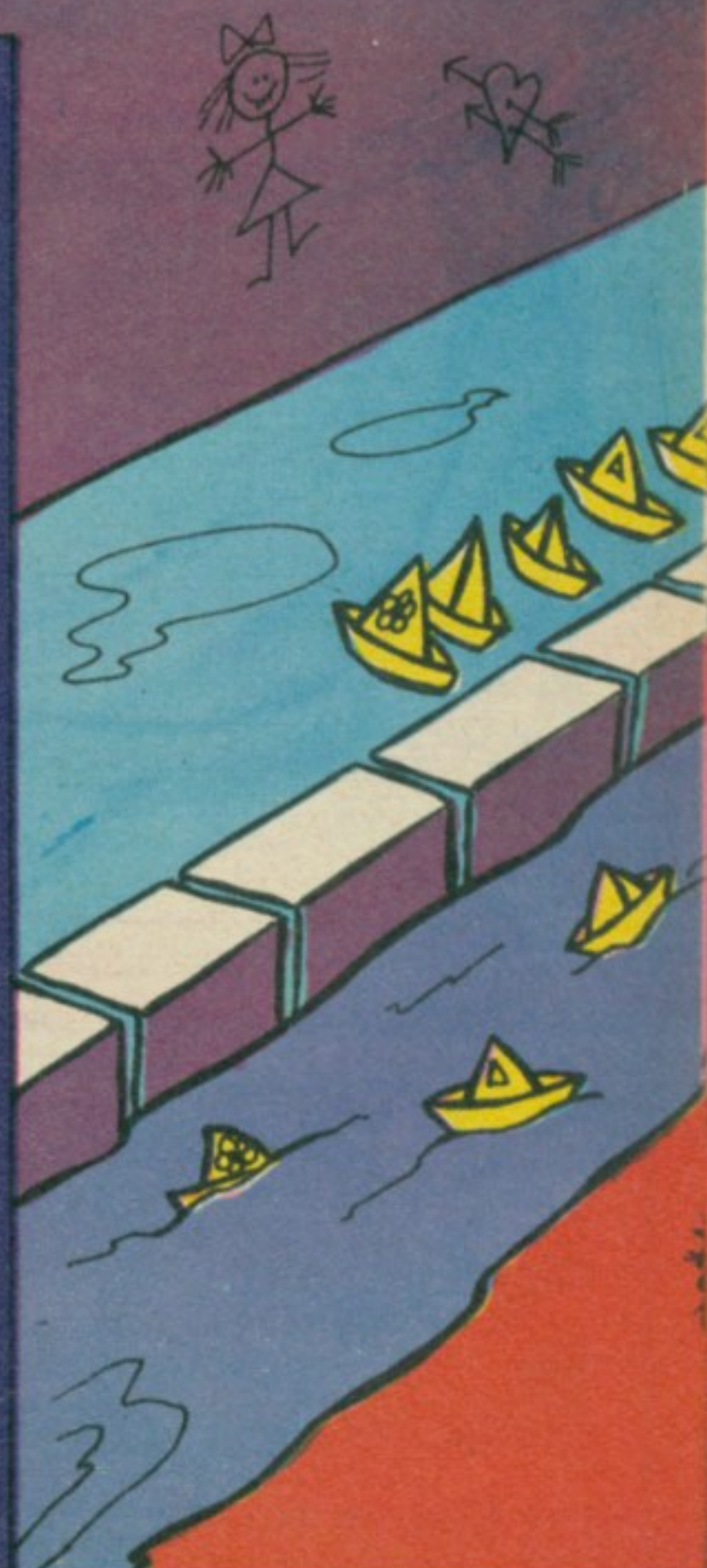
ШУГА У ВОДИ. — У овој игри сви играчи сем једног држе у рукама велике гумене лопте за воду. Играч који нема лопту је „шуга“. Циљ игре је да играчи по сваку цену сачувају лопту од „шуге“, јер ако је он додирне играч чија је лопта постаје „шуга“. Лопта се не сме додиривати када се цела налази под водом, али ако вири макар само и један делић онда може. Лопта се сме одбацивати у даљину, кријти иза леђа, држати високо изнад главе, једино се не сме додавати другом играчу.

КО ЈЕ ПОЛИВАЧ? — Игра се на плажи. Један играч окрене леђа осталима који стоје у групи. На војин знак је дан од играча из групе плусне по леђима водом из кофице окренутог играча а кофицу одбаци далеко од себе или је дода неком од играча у групи. Поливени играч брзо се окреће и погађа ко га је полио. Ако погоди, откривени играч замењује поливеног а овај се придружује групи, а ако не остаје „мета“ док не открије ко га је полио.

ГДЕ БАШ САД
ДА МИ НЕСТАНЕ
МУНИЦИЈЕ ?!

СВЕМИРСКИ ОКРШАЈ. — За ову игру сваки од играча треба да има по две велике мушке марамице и водени пиштољ. Пре почетка игре, док играчи један другоме везују марамице преко груди и леђа, узвикују при том име планете за коју се боре: Марс, Венера, Земља итд. Циљ игре је да се противнику попрскају обе марамице, јер у том случају та „планета“ испада из игре. Побеђује играч коме остане сува бар једна марамица. Може се користити сваки закљон.

ИГРЕ

ЈА,
БОГАМИ,
НЕЋУ ДА СЕ
ПРЉАМ!

ТРКА БРОДОВА. — Игра се на потоку или на улици после јаке кише када се крај ивице тротоара направе брзи поточићи. Пре почетка игре означе се места за старт и циљ. Сваки играч направи себи по 10 бродова и на њима нацрта неки свој знак: цвет, троугао, тачку... Бродови се пуштају један по један — на путу ће многи и потонути. Победник је онај чији највећи број бродова стигне на циљ. Бродови се праве од чврсте хартије (цртежи означени бројевима од 1 до 12 приказују како се бродови праве). На цртежима број 7 и 10 стрелица показује како треба раширити модел бродовића и поново га пресавити.

ТРКА ВЕШТИХ. — Сваки играч треба да има по једну папирну чашу од сладоледа коју ставља на главу пре него што уђе у воду. На вођин знак сви играчи почињу да пливају (дозвољени су сви стилови). Играчи имају право да једни друге гурају, прскају и обарају чаше, а при том пазе да њима чаша не падне с главе. Чаша се не сме придржавати рукама. Из игре испада онај играч коме падне чаша с главе а побеђује онај који остане последњи.

ЗАВРШЕНА ЗАБАВНИКОВА НАГРАДНА АНКЕТА

ФАНТОМ-ОМИЉЕНИ ЈУНАК

У Забавнику број 1060 од 21. априла ове године позвали смо вас да направите топ-листу ваших 5 најомиљенијих јунака из стрипова које доносимо у додатку (Фантом, Рип Кирби, Делта 99 итд.).

До одређеног датума, 1. маја ове године, стигло је 2139 одговора. Убедљиво прво место на вашој топ-листи заузео је ФАНТОМ са 1043 гласа. За њим дола-

зи Рип Кирби, а на трећем месту је Делта 99.

Као што се сећате у овој истој анкети питали смо вас да ли се слажете да понекад донесемо стрип који је занимљив а дугачак у два наставка као што је био случај са Рипом Кирбијем у бројевима 1060 и 1061. Од примљених 2139 одговора 1533 читалаца одговорило је да жели да чита стрип у наставцима, 596 је написало не а само 10 читалаца

је било неопредељено. Изражено у процентима значи да се 71,2 одсто читалаца изјаснило за а 27,8 против стрипова у наставцима.

Међу свим примљеним одговорима жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена добитника пет следећих награда:

I НАГРАДУ: мушки часовник добио је ДРАГАН ВИДИНИК, Ул. Саве Ковачевића 68, I улаз, стан V/18, 91000 Скопје.

IV остале награде: часовник-привезак добили су: 1. АНЂЕЛКА ДРАЖИЋ, уч. Осн. шк., 11425 Кусадак, 2. БРУНА КРСТУЛОВИЋ, XX дивизије 26/II, 58000 Сплит, 3. ДУЊА СТОЈКОВИЋ, Качићева 2/I, 434000 Вировитица и 4. МИЛАН ТРИФУНОВИЋ, ЈНА бр. 13, 26340 Бела Црква.

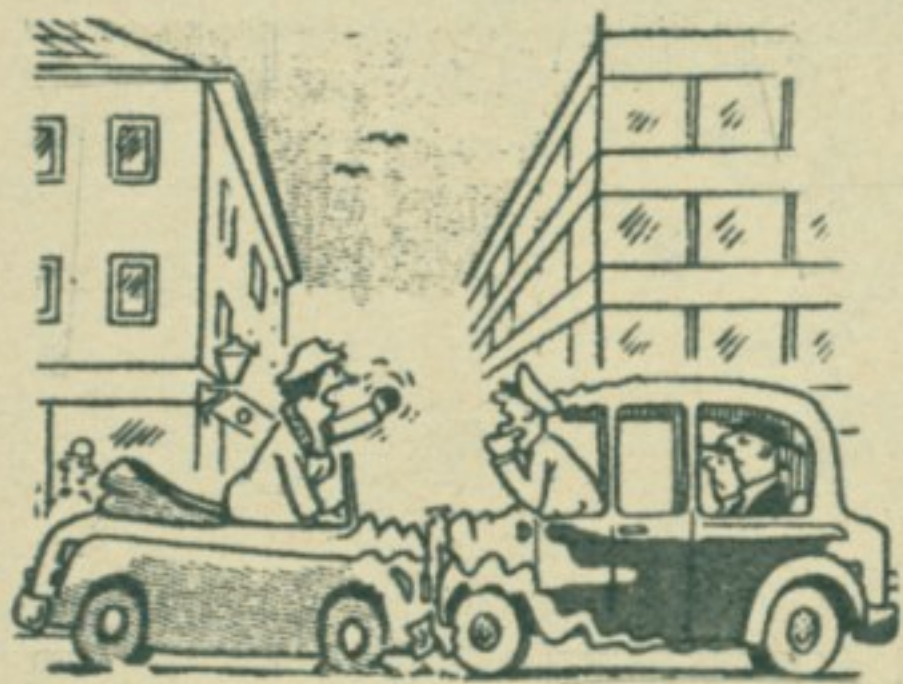
$$P_{\Delta} = \frac{A \cdot x}{2}$$

Како се РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II књига за други, III књига за трећи разред гимназије, техничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплетну израду свих задатака! Наручите писмом или дописницом и назначите које књиге желите. Послаћемо одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена сваке књиге је 40 динара. Ко наручи све три књиге платиће 100 динара! Пишите на адресу: МАТЕМАТИКА, 71001 Сарајево, п. п. 64.

хумор

— Еј, Јово! Твоје наочаре!

— Госпођо, пазите на свој речник! Возим угледан свет!

— Перице!

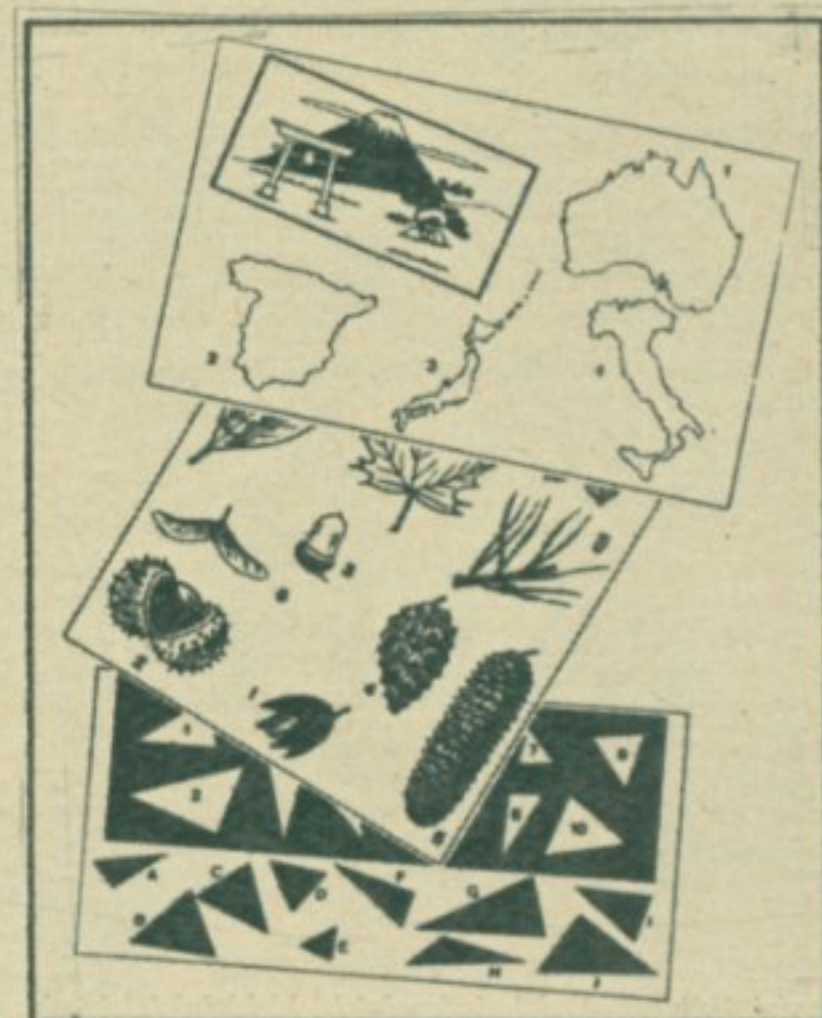
НАГРАДНА ИГРА СПОМЕНИЦЕ СОЛИДАРНОСТИ ТЕЛЕВИЗОР ДОБИЛА ШКОЛА У МОЈКОВЦУ

Прву награду, леп велики телевизор добила је Основна школа „Радомир Ракочевић“ из Мојковца. Ову награду освојила је за своју школу ЉУБИЦА ЈОКИЋ из Јаковића која је тачно одговорила на сва три питања постављена у наградној игри **ТАКМИЧЕЊЕ ЗА СЕОСКЕ ШКОЛЕ** објављеној у ЗАБАВНИКУ број 1058 од 7. априла ове године.

Другу награду, комплетну школску „Просветину“ библиотеку (од 2. закључно до 8. разреда) за своју школу „Александар Сабовљевић“ освојила је МИРЈАНА СТОЈНИЋ из Ечке.

Трећа награда — 10 великих школских глобуса није додељена, јер остали одговори које су послали наши читаоци нису били тачни. Грешке су углавном прављене у првом задатку: најчешће је замењиван јавор са јасеном (Е-6).

Као што смо вам и у позиву за учествовање у овој наградној игри написали ово такмичење као и доделу награда организовала је **Споменица солидарности**, установа која се брине о деци без родитеља и старим и изнемоглим особама

Решење првог задатка гласи: А-3 храст; Б-5 сирча; Ц-2 кестен; Ф-1 буква; Е-6 јавор и Д-4 бор.

У другом задатку карактеристичан пејзаж у левом углу нашег цртежа припада Јапану а обележен је бројем 3 и у

трећем задатку одговор је следећи: А-8; Б-6; Ц-10; Д-9; Е-7; Ф-5; Г-3; Х-4; И-1; Ј-2.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Само пријатељева рука
вади трн из срца
(Француска пословица)

СЕЋАЊЕ НА ДЕТИЊСТВО

1. Ауто WARTBURG (286/16) Дин 10,40

2. Ауто-кипер ROBUR (4131/1) Дин 11,40

3. Ауто WARTBURG (286/22) Дин 13,90

4. Ауто-хладњача ROBUR (4131/2) Дин 14,20

5. Ауто-танк ROBUR (4131/3) Дин 14,20

6. Ауто FERARI (286/23) Дин 14,60

7. Ауто PKW (286/15) Дин 16,70

8. Ауто ŠKODA — PKW (14) Дин 20,80

ТЕХНОАУТО

БЕОГРАД,
СТРАХИЊИЋА БАНА 1
ТЕЛЕФОНИ 624 — 989, 624 — 740

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОМЕТ
ВОЗИЛА, ДЕЛОВА И
ПРИБОРА, ЗАСТУПАЊЕ
ИНОСТРАНИХ ФИРМИ И
ИНЖЕЊЕРИНГ

9. Ауто-багер МАМУТ (2156) Дин 42,70

10. Ауто-кипер МАМУТ (2153) Дин 55,50

Одаберите од изложених возила шта желите да купите, напишите број и цену у наруџбеницу, попуните наруџбеницу и пошаљите на адресу: **ТЕХНОАУТО**, Страхињића Бана 1, 11000 Београд.

**„ТЕХНОАУТО”, Страхињића Бана 1, 11000 Београд
НАРУЏБЕНИЦА**

Овим неопозиво наручујем возила број: _____

Укупан износ _____ динара платићу поштару када примим пакет. Платићу поштару и 7,00 динара на име поштарине и трошкова паковања.

(Име и презиме)

(Место, улица и број)

(Датум)

(Потпис лица које ће платити пакет)

Попуни, изрежи и пошаљи на адресу: **„ТЕХНОАУТО”, 11000 Београд, Страхињића Бана 1.**

Када је „Лина“ изашла из Месечеве сенке на светлост, зидови су јој зашкрипали и заупцкетали од изненадне топлоте. Пајн, Елисон и Нес које је дотадашња тишина мучно притискала осетише олакшање. Наравно, они су могли и сами да је прекину разговором или бар певушењем, али то у свемирским бродовима понекад само појачава осећање потиштености.

СИРОЧЕ СКЛОНО МАШТАЊУ

Сада је, међутим, разговор потекао некако сам од себе.

— Та теорија је давно одбачена. Додуше, у атмосфери Венере има вируса...

— Нисам мислио на вирусе — рече Нес. — Мислио сам на нешто крупније...

— А на шта то? На великог космичког полипа из снова што гута путнике кроз простор? — подсмехао се Пајн. — Нес, ти си врло осетљив момак: чим си сазнао да „Освајач I“ опет не одговара на позивне знаке Центра, машта ти је прорадила.

Нес није одговорио. „Пајн је у праву“, мислио је. „Он зна да сам одрастао без родитеља, по домовима. Можда ја и јесам само једно сироче склоно маштању. „Освајач

— Ти се ругаш, Пајне, али твоји свемирски полипи мени не изгледају тако смешни. Мислим да се из ране звездане прашине могло створити такво неко биће које лута кроз космос.

— Животиња која би се кретала попут ракете? Ваљда не мислиш озбиљно!

— Зашто не? Она би живела веома дуго пошто би била ослобођена гравитације. Можда таква бића још лутају простором. Можда ће их баш неко од нас једнога дана срести.

Пајн је подругљиво посматрао Неса, али се видело да размишља. Елисон је скривао осмех, он је био човек кога занимају само чињени-

ћете припремити ракете простор-простор и млазне гранате...

— Не верујеш ваљда...

— Верујем да постоји опасност — рече Пајн. — А можда помало верујем и у Несове маштарије...

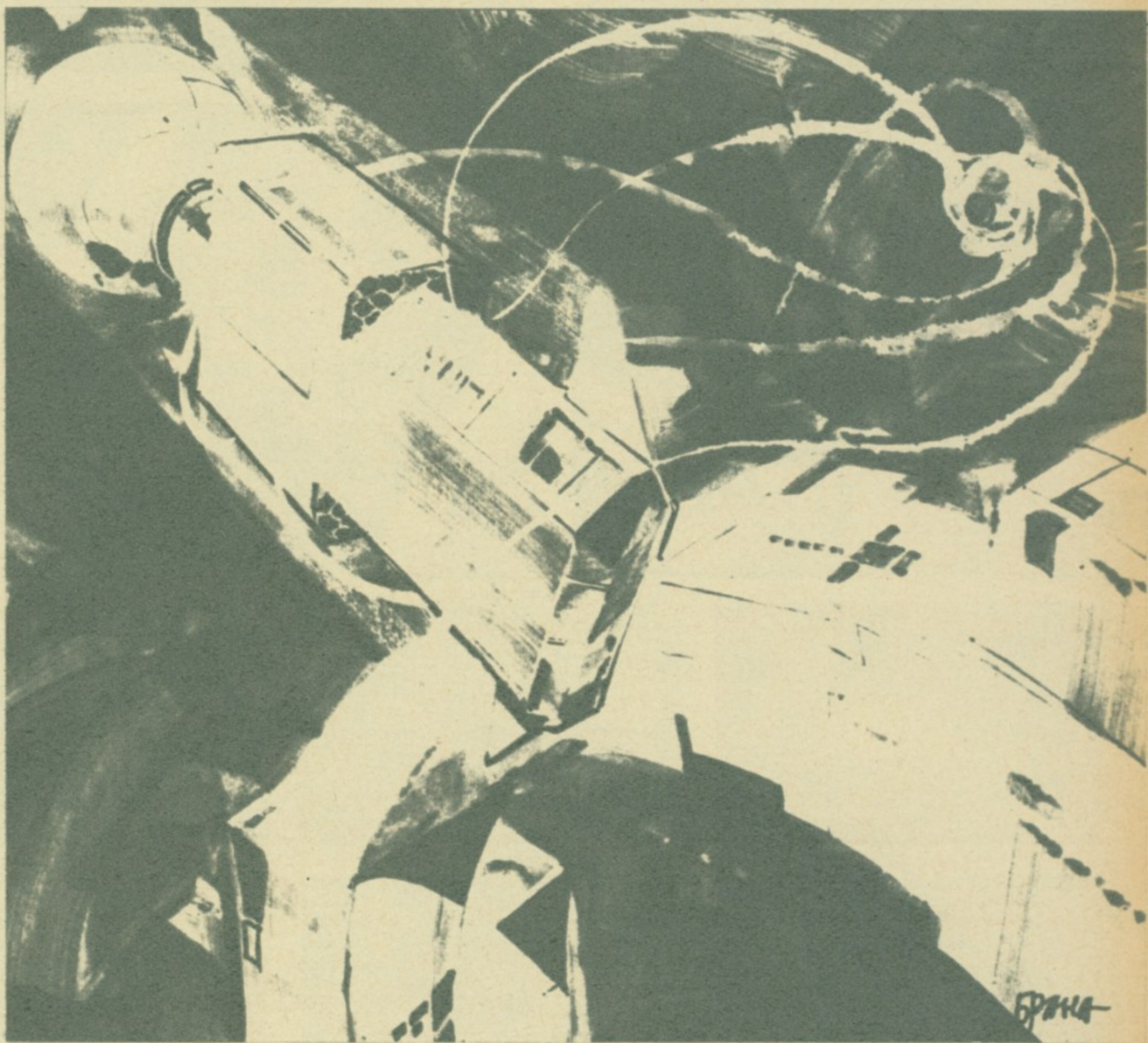
САБЛАСНА ИГРА

— Глупост! — узвикну Нес. — Нисам тако мислио!

— Онда није требало да нам причаш своје снове — рече Пајн облачећи свемирско одело. Мада се

ЈЕДНО ОД ЊИХ

РАЗГОВОРИ О СВЕМИРСКИМ БИЋИМА КОЈЕ ВОДЕ КОСМОНАУТИ ПОНЕКАД НИСУ САМО ДРУШТВЕНА ИГРА

— Питам се да ли је било живота пре овог који познајемо — први проговори Нес. — Још на почетку експлозије свемира постојали су сви потребни услови за његово стварање.

— Рецимо да јесу — уздахну Пајн коме Несова филозофска разматрања нису била нарочито занимљива. — Па шта с тим?

— Ништа, само размишљам. Тај примарни живот, ако га је било, сигурно се веома разликовао од нашег...

— Стара песма: „постоји ли живот у свемиру?“ — рече Пајн.

— Још је Оствалд претпоставио да је живот на Земљу могао доћи из свемира — рече Нес. — Колико се сећам, његове претпоставке су биле разумне.

— Он је мислио на споре бактерија које су доспеле на Земљу путем светлости — објасни Елисон.

„Лина“, наш први брод за далека путовања, не гради се у Месечевој орбити да би подстакao машту већ зато што је много једноставније допремити материјал са сателита него са Земље. Додуше, ово је већ пети пут како губи везу са Центром, али у томе нема ничег тајанственог. Сигурно је опет посредни нека безначајна грешка“.

Пиљо је кроз отвор у звезду. Подсећале су га на очи неких великих свемирских паукова.

ПАЈН СЕ ПЛАШИ

„Лина“ је опет ушла у сенку, овог пута Земљину. Нес, заборавивши на своја малопређашња размишљања, започео:

це. Осим тога знао је да овакви разговори представљају у свемирским бродовима неку врсту друштвене игре.

— Па добро — рече Пајн. — Нека ти буде. Али, једну ствар ниси објаснио: шта би их нагонило да се крећу кроз простор.

— Ко зна, можда радозналост — рече Нес са жаром, охрабрен Пајнсовом пажњом. — Или потреба за топлотом... Рецимо да се њихова матична звезда угасила, па су морали да напусте своју галаксију у потрази за другом. — Он размишља, па додаде: Глад... Сигурно глад...

На контролној табли нешто зазуба. Пајн се трже.

— Још пола сата до „Освајача I“ — рече — Време је да се обучемо.

— Чему толика журба? — упита Елисон.

— Имамо још посла. Ти и Нес

смешкао, поглед му је био сасвим озбиљан...

Три космонаута су у чуду посматрала „Освајача I“. Иако се само неколико сати раније овде одвијала жива активност, сада није било ни трага од радника и од њихових осмоногих летелица популарно названих „пауцима“. Допола покривене конструкције брод је личио на неки одавна напуштен пројекат.

А онда у видокруг уђе — једна људска лобања. Полако се њихала, тик уз пилотско окно и окренута ка унутрашњости брода, као да гледа. Овај утисак појачавале су звезде које би повремено засијале кроз црне очне дупље. По свој прилици је лобања са потиљачне стране била разбијена.

„Нешто се чудно догодило“, мислио је Нес. „Осећао сам ја да ово-

ВЕЛИКИ ЛОВ

га пута посреди није обична грешка.

„Немогуће“, мислио је Елисон, „осим ако лекар радне екипе не држи костур. Леш се не распада у свемиру, ма колико лебдео, јер нема бактерија. А нема ни дивљих звери ни грабљивица да га поједе...“

Елисон је одмах могао да се увери да се не ради о училу из лекареве ординације јер сада одашуд почеше да израњају кости, полако се њишу и мимоилазе као да играју неку језиву игру.

НЕМАН ИЗ СНОВА

А онда Пајн окрену брод. Његову пажњу било је привукло нешто са десне стране.

То „нешто“ личило је на сноп дугих беличастих трака које су лепршале и пресијавале се на месечини. У средини, где су се траке састајале, налазило се као неко велико око. Оно се приближавало великом брзином. Пре него што су космонаути успели ишта да схвате, нашло се пред самим пилотским окном.

Пајн готово механички покрену брод навише, склањајући се напаст с пута. Узалуд! С обе стране ока извири су се, попут бичева, дугачки пипци и обухватили летелицу, изазвавши потрес од кога је читав посада полетела наглавце.

Чим су се поново нашли на ногама, Елисон и Нес испалише прве четири ракете. Брод се затресе, али пипци не попустише. У очајању, они испалише све ракете и гранате које су им преостале, а Пајн нагло повећа брзину.

И, одједном, брод је био слободан.

СЛИКА СВЕМИРА

Са „Лине“ су још увек висили остаци тела животиње, а пипци су припањали уз окна испуштајући неку млечнобелу течност. Тек сада су космонаути имали времена за опажање појединости. Испод ока се налазила велика чељуст са два реда зуба. Предњи ред се и даље отварао и затварао, стружући по окну — бесмислен, рефлексан покрет потакнут глађу које више није било.

Али, око је било далеко најзанимљивије. Рожњача и сочиво били су разорени тако да је огољена мрежњача зјапила попут неке велике црне рупе. Пажњу космонаута привукле су постепено тачкице које су светлеле сред ове тмине. Свака је за собом остављала репати траг. Био је то одраз звезда, у коме су одмах препознали сазвежђе Херкула, а „репови“ су представљали кретање небеских тела током миленијума. Каква драгоценост слика!

У самом средишту сазвежђа сјајала је једна звезда коју космонаути нису познавали. „Можда је то Сунце, виђено из неког другог угла“, помисли Пајн. „Крајњи циљ пута ове немани, обећање топлоте...“

— Па, Нес, — проговори он стегнутог грла — изгледа да је ово твоје свемирско биће.

— Да — рече Нес. — Једно од њих.

ЈЕДНИМ СКОКОМ ТУНГА ЈЕ ИЗБЕГАО НАПАД ДИВЉЕ СВИЊЕ, АЛИ...

НЕ СМЕМ ДА СЕ КРЕКЕМ... САМО БУ ЈОШ БРЖЕ ПРОПАДАТИ...

ПАЗЕБИ ДА НЕ НАСИНИ НИ НАЈМАЊИ ПОКРЕТ, ТУНГА ЈЕ ОЧАЈНИЧКИ ТРАЖИО ИЗЛАЗ ИЗ СВОГ ТЕШКОГ ПОЛОЖАЈА...

АКО ЛИЈАНУ ВЕЖЕМ ЗА СЕКИРУ ПА СЕКИРУ ТАКО ЗАВИТАМ ДА СЕ ЗАКАЧИ ЗА ГРАНУ...

ТУНГА ЈЕ НАЈЕДНОМ ПОДИГАО ГЛАВУ ЈЕР ЈЕ ОСЕТИО...

КАО ДА ЈЕ ОСЕТИО ДА МУ ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉ БЕЗ ОДБРАНЕ, БИК СЕ СПРЕМАО ДА НАСРНЕ...

АЛИ, ЊЕГОВ НАЛЕТ НИЈЕ БИО ЖЕСТОК ЈЕР СУ И ЊЕМУ НОГЕ ПОЧЕЛЕ ДА ТОНУ У ПЕСАК...

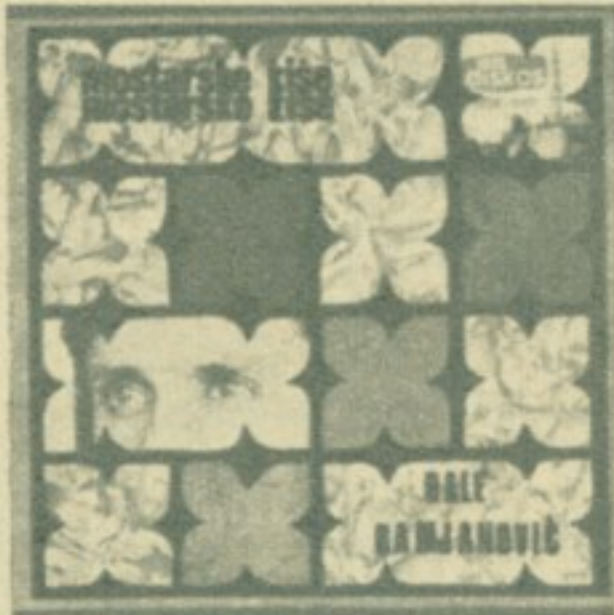
...А ТУНГА, ПРЕКРСТИВШИ РУКЕ НА ГРУДИМА, ПОКУШАО ЈЕ ДА УБЛАЖИ ЈАЧИНУ УДАРЦА...

ПЛОЧА ЗА ВАС

РАЛЕ

Као рецитатор класичне и савремене поезије Ратмир-Рале Дамјановић радо је слушан на позорници, у Манаковој кући, на Скадарлијским вечерима. Његова омиљена песма „МОСТАРСКЕ КИШЕ“, Пере Зубца, снимљена је сада и на макси-сингл. Аутор и извођач музике уз ову предивну љубавну песму је млади композитор Борис Бизетић. Лепа опрема плоче коју је издао Дискос. Цена је 8,80 динара.

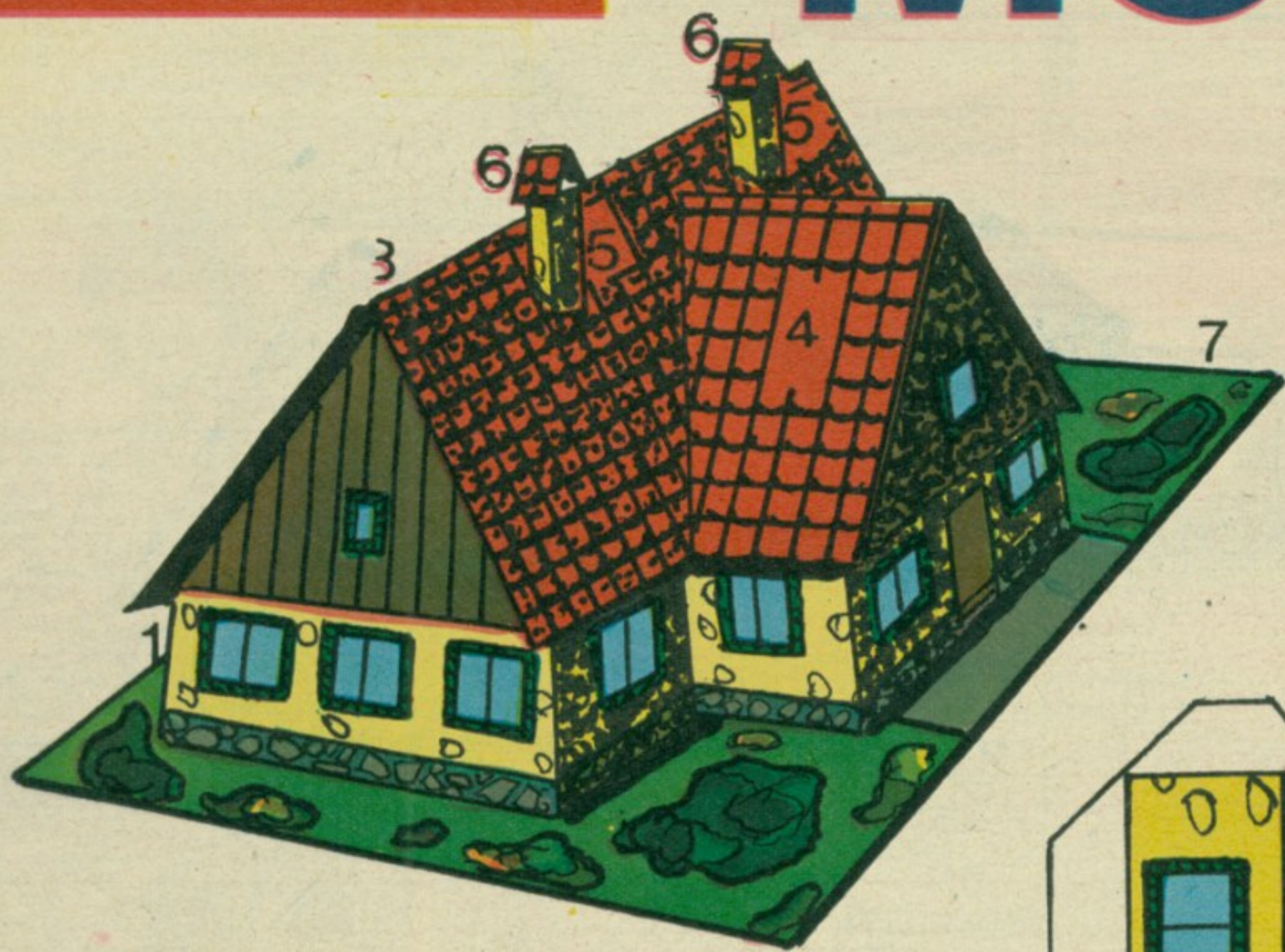
ВИКНИ

На овогодишњем такмичењу за „Песму Евровизије“ у Единбургу у оштрој конкуренцији прво место је освојила Вики Леандрос са песмом „ПОСЛЕ ТЕБЕ“. Аутор композиције је њен отац који се потпуно посветио кћерци решен да од ње створи велику певачицу. Вики живи у Западној Немачкој а пореклом је из Грчке. На „Б“ страни плоче у издању РТБ је композиција „ЛУТКА, ПРИНЦ И КУЋА“. Цена је 9,30 динара.

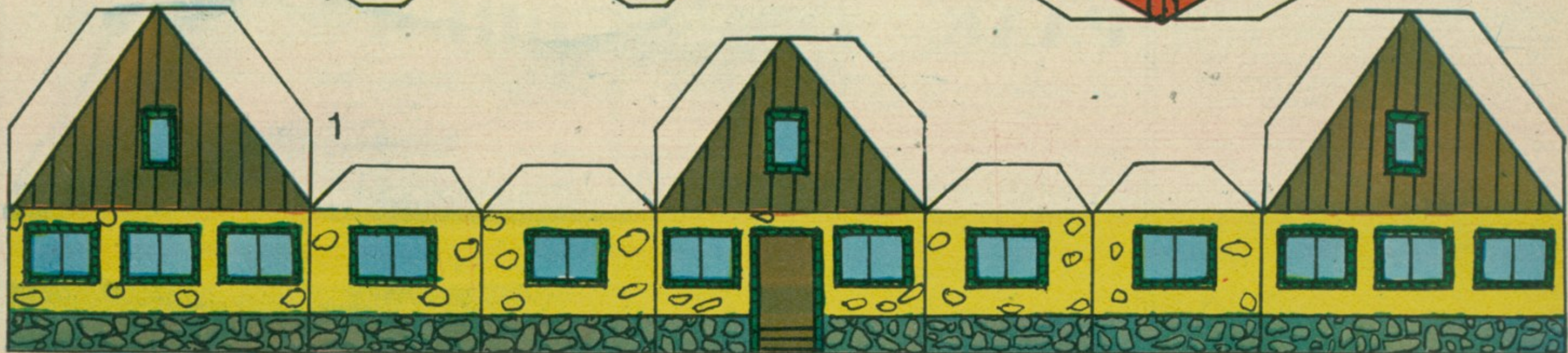
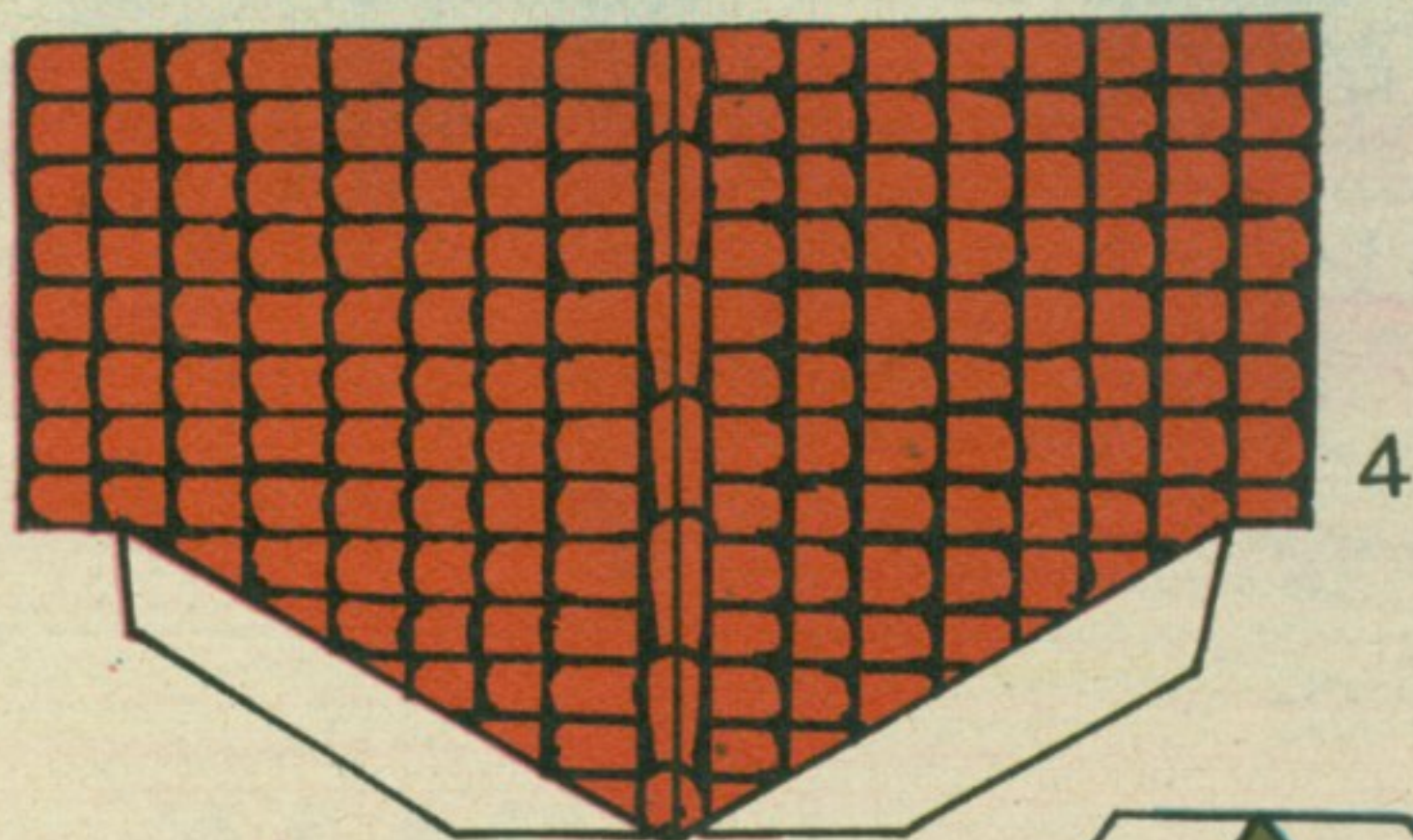
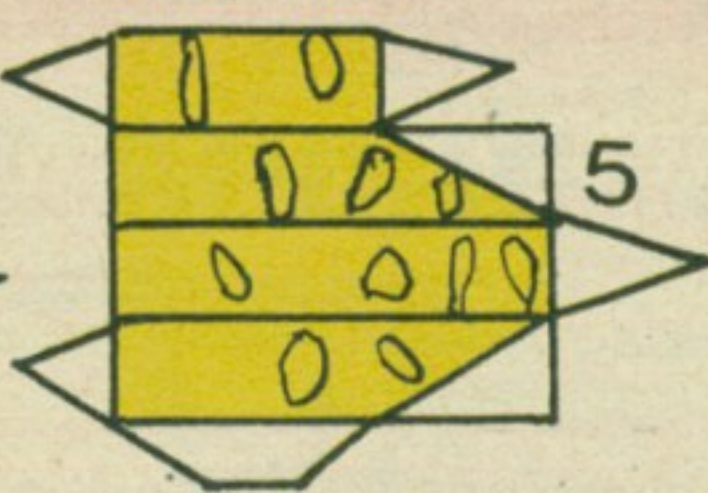
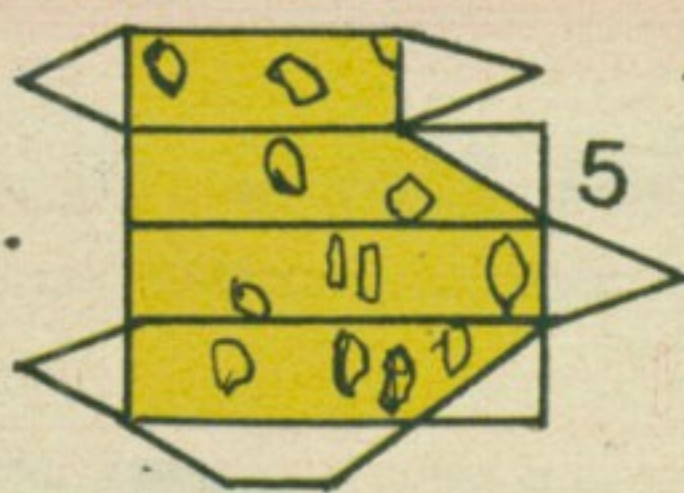
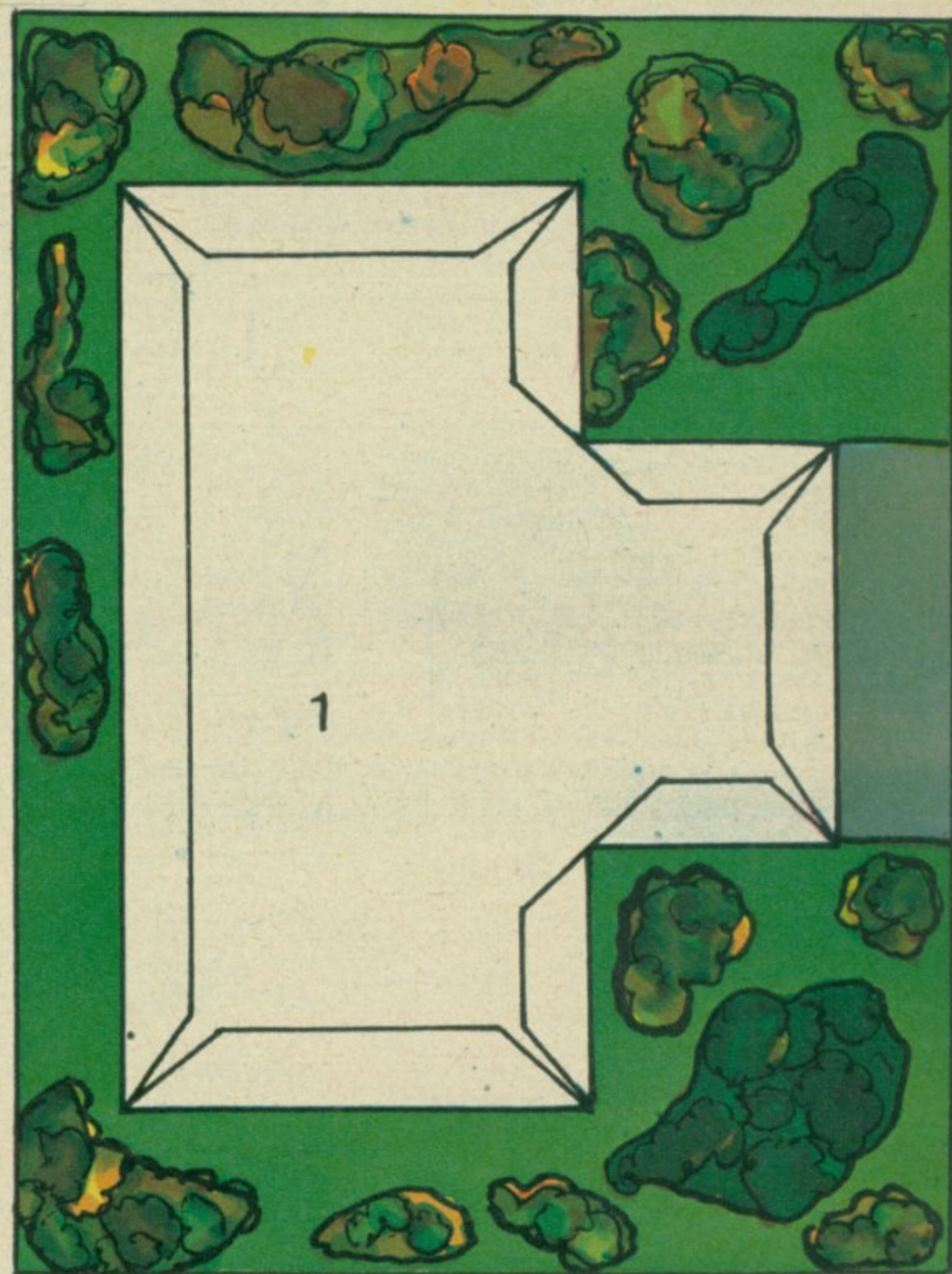
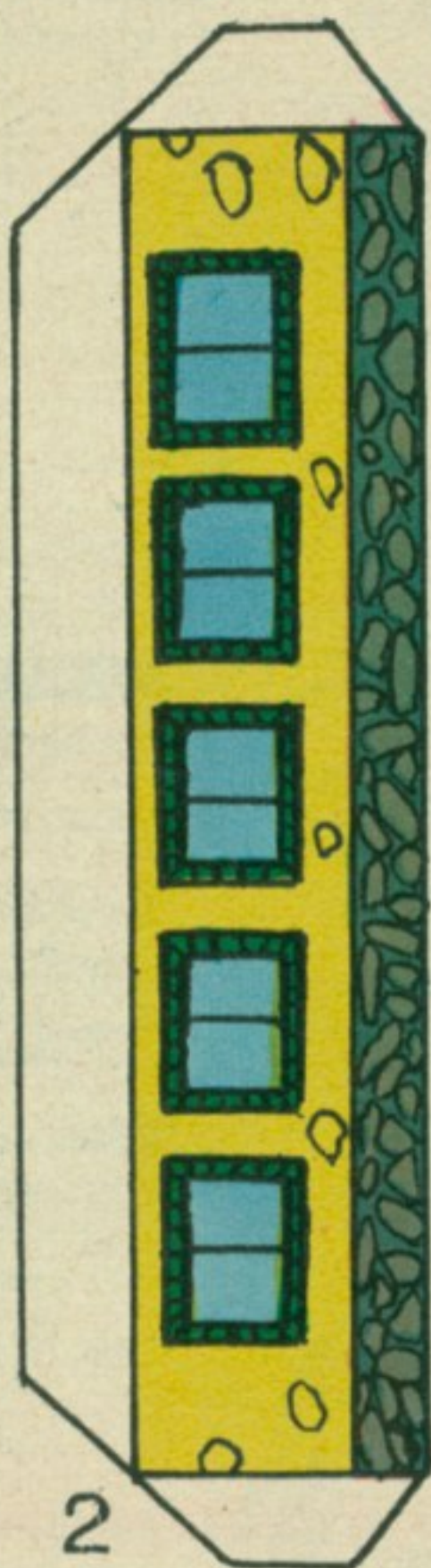
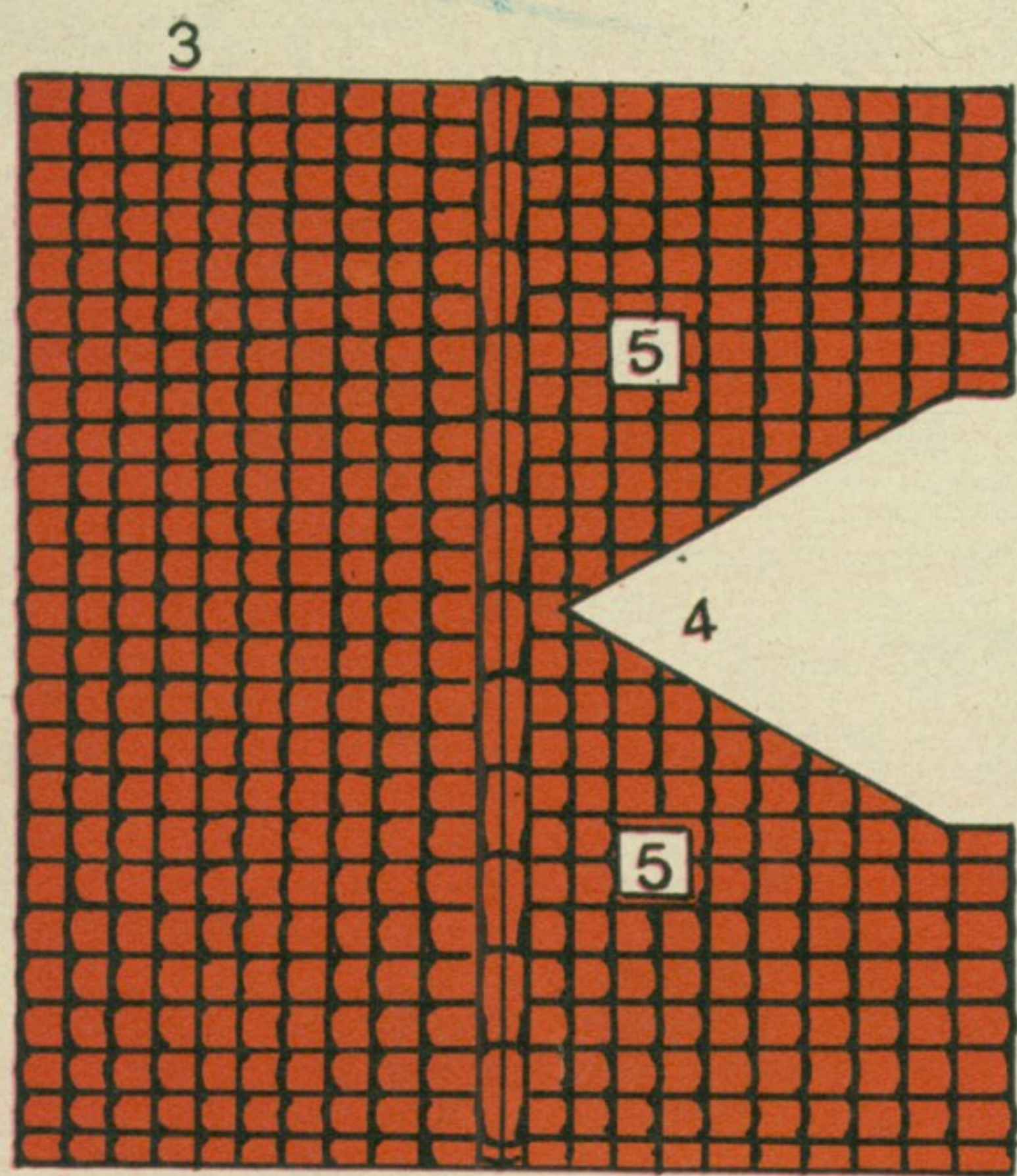
ИЗРЕЖИ
ЗАЛЕПИ И
САСТАВИ

MOTEL

Све делове макете залепи на картон, изрежи их и обради (као на нашим цртежима). Делове обрађуј према редоследу бројева. Фасаду куће (бр. 1) залепи за њен задњи део (бр. 2). Димњаке (5) протурни кроз одговарајуће отворе на крову (3) а њихове необојене завршетке пресавиј у страну и залепи с унутрашње стране крова. Постоље макете (7) залепи на најчвршћи картон који имаш. Готов модел можеш излакирати како би био лепши и чвршћи.

МИ-РИЗ

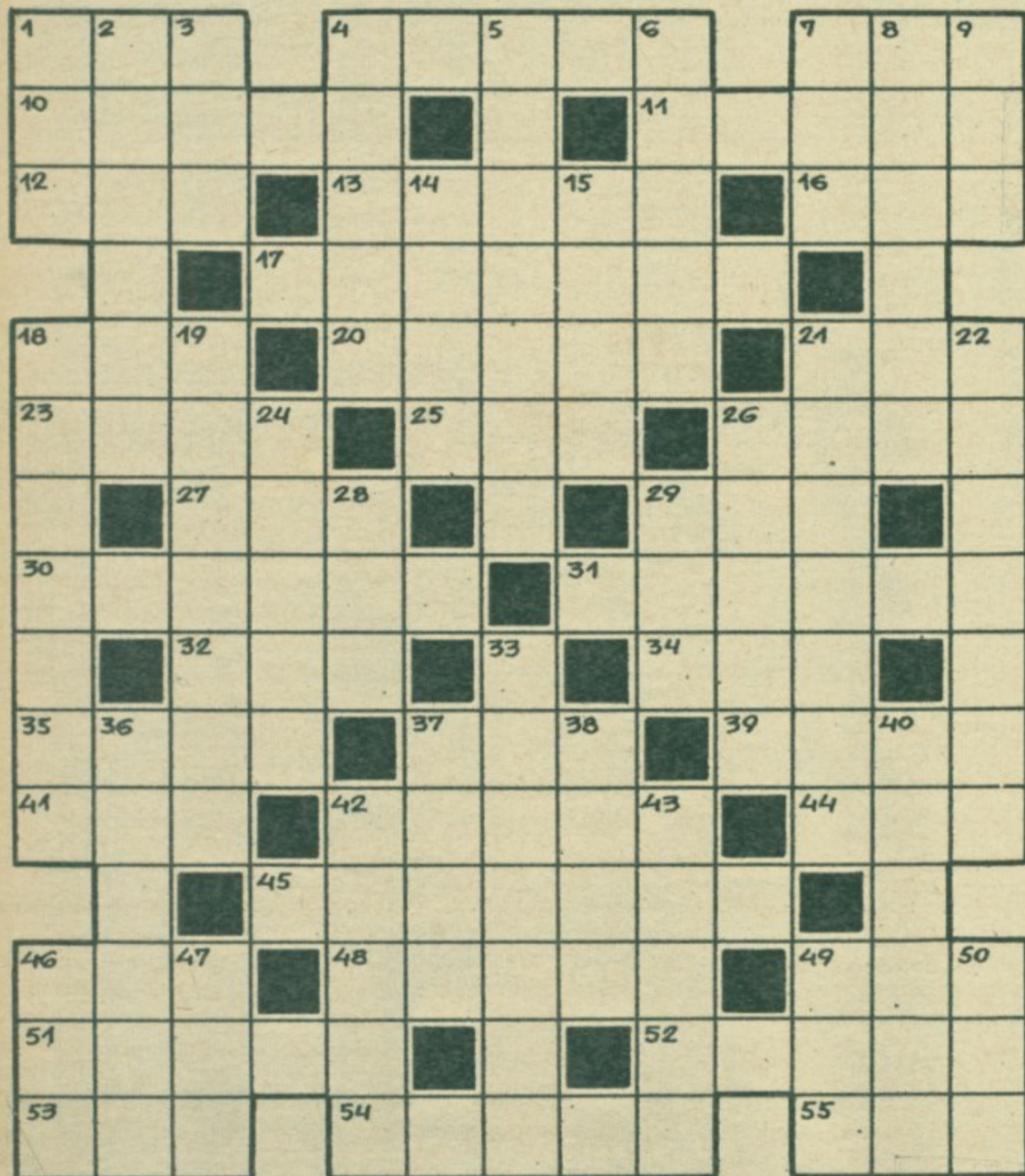

ВОДОРАВНО:

1) птица певачица, 4) део одеће, 7) бања у Белгији, 10) рам, 11) роман Симе Матавуља, 12) упитна заменица, 13) сведоштво (лат.), 16) назив за острво Вис у старом веку, 17) високи финансијски чиновник у старом Риму, 18) једноцифрени број, 20) амерички филмски глумац и играч (Фред), 21) кућа, 23) десна притока Неретве, 25) изразити представник неке врсте, 26) такмичење у брзини (множ.), 27) град у Француској, 29) пустињска звер, 30) део опреме средњовековних ратника, 31) прозорски капци од водоравних дашчица, 32) град у Белгији, 34) персијски краљ, 35) вештачки проклијао јечам, 37) острво у Јадранском мору, 39) индустријска биљка, 41) спортска екипа, 42) потомак европских колонизатора у земљама Латинске Америке, 44) холивудска филмска глумица (Дорис), 45) напредак, 46) кампија, 48) повод, 49) показна заменица, 51) водено пространство, 52) дрворед, 53) део течности, 54) творац неког дела, 55) изнад.

УСПРАВНО:

1) згодитак у кошарци, 2) музички интервал од осам тонова, 3) целокупна, 4) домаћа животиња, 5) предност, превага, 6) старатељ, 7) зимски спорт, 8) змија отровница, 9) лука у Израелу, 14) експеримент, опит, 15) корак у плесу, 18) безобразлук, 19) легура живе с другим металима, 21) алеја, 22) један од најхрабријих јунака под Трбојом, муж лепе Јелене (мит.), 24) мађарски кнез из X века, оснивач династије Арпадовића, 26) средњовековни сребрни новац, 28) текстилна биљка, 29) невелике тежине, 33) количина која стане у две спојене шаке, 36) песништво, 37) предлог, 38) француски сликар (Камиј), 40) органи за кретање код риба, 42) чехословачка новчана јединица, 43) медицински радник, 46) страна, 47) запушач, 49) боја лица, 50) несрећа, туга.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) пожртвованост, 12) ариш, 13) Еве, 14) Ибар, 15) рад, 16) старт, 18) ала, 19) то, 20) гласник, 22) ок, и, 23) улар, 24) осам, т, 26) јарам, о, 29) Адамо, 31) Ам, 32) скица, 35) атар, 36) БИ, 38) анекс, 40) ас, 41) Марс, 43) инати, 45) КТ, 47) Ерато, а, 49) Оскар, т, 51) курс, 53) шлаг, г, 54) Ла, 56) белутак, 58) По, 59) Ита, 61) Лазар, 62) лав, 63) цена, 65) Ман, 66) Тара, 67) александринац.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у страниј валути: DM 52,— \$ 14,— Efr 78,40— Sfr 61,60— Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711

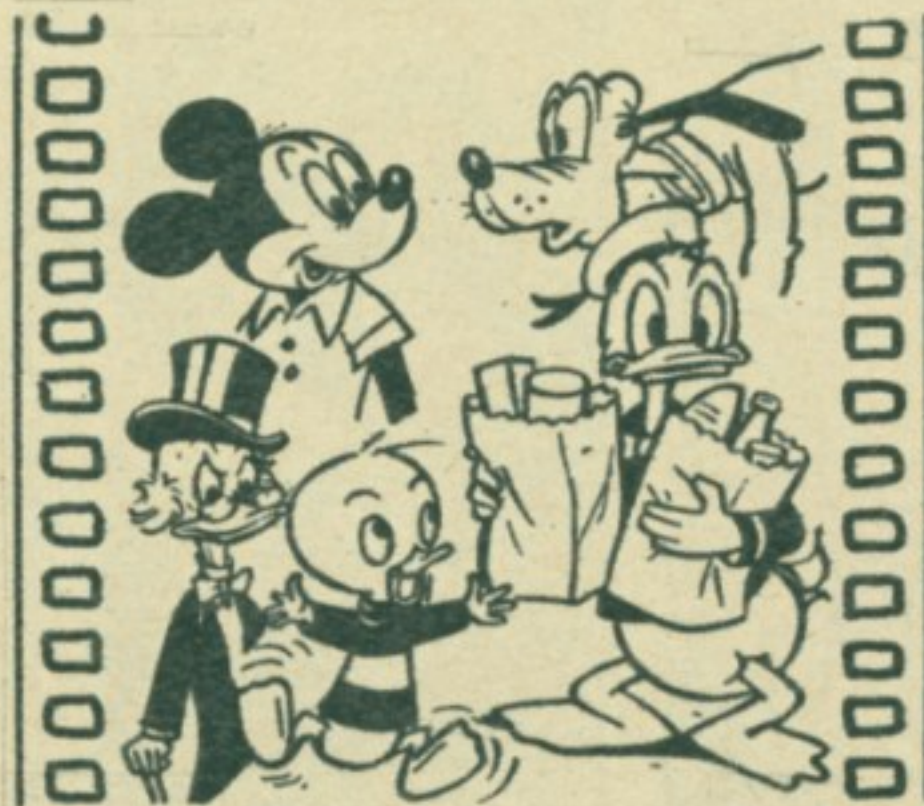

МИСТЕР СТОП

Драги Забавниче!

Одговори ми, молим те, ко је први направио цртани филм и које године. Унапред захваљује твој верни читалац СЕНИША ХЕМИ, Радничка 11, Мартинаци

Први цртани филм израдио је Француз Емил Кол 1907. године. Био је то филм „Мистер Стоп“. Касније у САД Макс и Дејв Флај-

шер стварају серију цртаних филмова са Попајем и некад веома популарном Бети Буп. Најзначајнији међу творцима цртаних филмова је Волт Дизни. Његови су познати јунаци Мики и Паја Патак.

ЗАШТО ЈЕ НЕБО ПЛАВО?

Драги Забавниче!

Често сам размишљао о томе зашто је небо плаво кад је ваздух који га испуњава безбојан. У школи о томе још нисам чуо а мени је некако најзгодније да тебе питам. Унапријед се захваљујем и шаљем ти много поздрава.

ЕМИР МЕХМЕДБЕГОВИЋ, Слатина
К 16-2, 75000 Тузла

Небо је плаво због тога што се сунчева светлост, која је вишебојна, делимично прелама у горњим слојевима ваздуха и при томе, се јавља велики број плавих зракова. Ти зраци стижу чак до нас, па изнад себе видимо бескрајни простор плаветнила. Али, тамо где је ваздух ређи или где га уопште нема, није тако. Због тога астронаути читав простор између звезда виде тамо као црн.

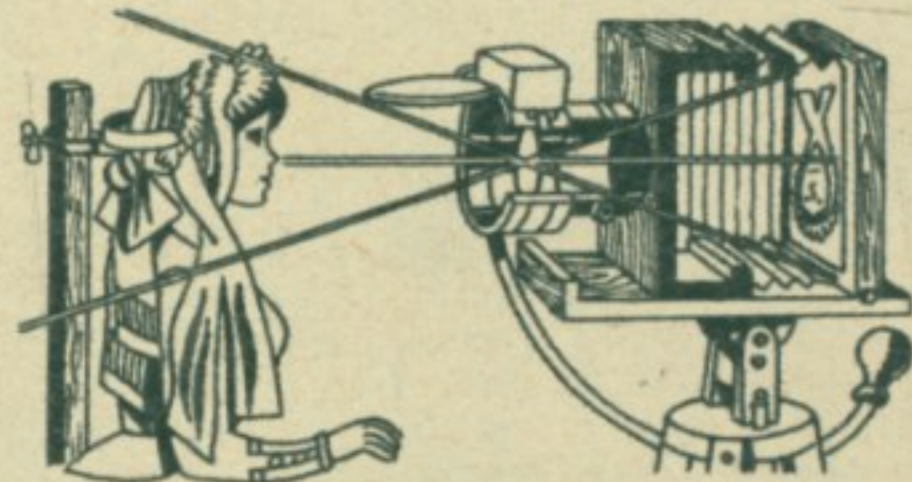
ПРВА ПРАВА ФОТОГРАФИЈА

Драги Забавниче!

Хтјела бих да знам кад је настала прва права фотографија и ко ју је направио, па ти се обраћам с молбом да ми одговориш.

Твоја читатељка МАЈДА ИЗ МАРИБОРА

Прву праву фотографију направио је Француз Нисефор Нијепс 1826. године. Била је то хелиографија, како ју је назвао Нисефор, цртање помоћу сунца. А ево како је до ње дошао: премазао је асфалтом једну плочицу и ставио је у мрачну комору у коју је кроз мали отвор долазила светлост. После неколико сати асфалт се стврдио на оним местима која су била осветљена. Тамо где је пало мање свет-

лости или где светлост уопште није пала, асфалт је остао мек, па га је проналазач скинуо уљем. Тако је добио фотографију тврђаве из чијег правца је, кроз отвор на мрачној комори, светлост падала на плочицу премазану асфалтом.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити доузећем, по цени од 40 дина, за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наручином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

